

АКМАЛ ПЎЛАТ

КУЙЛАРИМ

Шеър, қўшиқ ва ҳажвиялар

Тошкент

Ғафур Ғулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти.

1980

Пулат, Акмал.

Куйларим: Шеър, қўшиқ ва ҳажвиялар.— Т.: Адабиёт ва санъат нашриёти, 1980.— 336 б.

Қўлингиздаги ушбу китоб қўшиқчи шоир Акмал Пулатнинг энг сара асарларидан ташкил топди.

Акмал Пулат умрининг охиригача озод Ватан ва партия, фаровон турмуш, бахт, меҳнат ва муҳаббатни тараннум этган ижодкордир. Унинг қўшиқлари меҳнат кишиларининг зафарли юришларида ҳамиша ҳамроҳ. Ҳажвий-юморстик шеърларида эса шоир турмушимизда учраб турадиган баъзи иллатларни аёвсиз фош қилади.

П 70403—230
М 352(04)—80 44—80 4702057020

Пулат, Акмал. Мои напевы. Стихи, песни, юмор.

ДАСТЕР ҚҶШИҚЛАР

Улуғ Ватан урушининг даҳшатли кунларидан бири эди. Фарҳод ГЭС қурилиши қаҳрамонлари ҳақида шеърй хат ёзмоқ учун бир гуруҳ ёзувчилар канал участкаларида «илҳом қидириб» юрардик. Акмал Пўлатов ўз «землянка»сига меҳмонга чақирди. У, ўша қаттиқ кунлари бу катта иншоотнинг партия ташкилоти раҳбарларидан бири эди. Биз унинг ҳузурнда худди жанг майдонларида сингари ер тагида, муздек «хона»да ўтириб омонатгина суҳбатлашардик. Хаёлимга нуқул фронт «землянка»лари, яқиндагина у томонларга бориб келган Ҳамид Олимжон гуруҳидаги ёзувчи, санъаткорларнинг ҳикоялари келаверарди. Ҳақиқатда ҳам у яшаб турган бу жойларнинг муҳити жанг майдонлари муҳитига, штабига ўхшаб кетарди. Ҳатто шиддат билан ишлаётган колхозчиларнинг, қурувчиларнинг руҳлари ҳам, дам-бадам кириб-чиқиб турган кишиларнинг хатти-ҳаракатлари ҳам. Гўё уруш яқин-ўртада, ҳатто ташқарида бўлаётганга ўхшарди. Ҳамманинг руҳида, ҳаракатида урушни тезроқ даф қилиш, ватанни бу ашаддият балосидан қутқариб қолиш, жанг майдонларида жон олиб, жон бераётган фарзандларимизга мадад бериш ҳисси яшарди. Бу ҳолат Акмал ака ёзган дастурхонда ҳам, гапларимизда ҳам, ҳатто кулгиларимизда ҳам муҳайё эди. Акмал ака бу катта, фавқулудда қурилишни, Сталинград, Орёл-Курск, Москва, Ленинград остоналарида бораётган ҳаётмамот жанглариининг бўлғуси аслаҳа ўчоғи, деди ва буни ҳикоя қилиб берди. У шундай ҳикоя қилардики, ҳақиқатан ҳам бу иншоот тез битиши, тез ишга тушмоғи, тезлик билан фронтга мадад бераётган беҳисоб янги саноатларнинг қаторига кириши лозим эди. Бу қурилиш ҳам ана шу катта саноат ўчоқлари сингари урушнинг ниҳоясини қисқартирди. Бир маҳал у «землянка» қозигида осилиб турган дуторини олди-ю, жаранглатиб уриб кетди. Унинг чалаётган куйигинамас, энди унинг қиёфаси ҳам бизнинг машҳур бахшиларимиз қиёфасига, куйлаётган ондаги ҳолатига ўхшаб кетди. У куй-

ламасди, ammo худди куйлагандай чаларди. Биз уни мароқ билан тингладик, унинг шундай шиддатли жойларда ҳам дутор билан юрганга ҳайрон қолдик. Ўша куни мен «землянка»да қолдим. Биз узоқ тунлар суҳбатлашиб ўтирдик, гап ахири бориб қўшиққа уланди. У кутилмаганда Алексей Сурковнинг солдат ҳақидаги машҳур шеърини олди ён чўнтагидан, битталаб ўқиди ва бу қўшиқнинг фронтда солдатларнинг жанговар ҳаётига айқашиб кетганини, аини вақтда ҳар бир землянкада айтиладиган бўлиб қолганини, сахарлаб жангга кирадиган ёки разведкага кетадиган жангчининг хиргойиси бўлиб қолганини айтиб, ҳавас билан гапириб қолди, шундай қўшиқ ёзсанг киши, тилдан тушмаса, халқингнинг керагига яраса, деб. Сурковнинг у шеъри ҳақиқатан ҳам ўша кунлари «Правда»да босилиб, ҳаммаёққа тарқалган, қўшиқ бўлиб кетган эди. Уни солдатлар землянкаларда, тепасидан ўхтин-ўхтин ўтиб турган ўқлар остида, гармон оҳангига қўшиб айтар, уйда ёлғиз қолган ёрнин эслар, жанговар йўлларда адашиб қолган бахтини ўйлар, эрта азон билан атакага борар экан, бу қўшиги балки охиригиси бўлар, ёри ҳақидаги, бахти ҳақидаги хаёли ҳам балки охириги ўйлари бўлар, ҳалокат ёқаси икки қадам бу жойларда бу бир неча қаторгина шеър қудрати ҳар қандай ҳаҳри қаттиқ кишини ҳам хаёлга ботирарди. У халқ қўшиқлари услубида ёзилган эди, унинг ватанпарварлик руҳига жуда ҳам мос келарди. Ҳатто бугунги энг яхши, дилбар қўшиқлар ўша машҳур қўшиқнинг руҳини, услубини эслатар, геологнинг тунги хаёлларида, қурувчининг аллақайларда қолган севгилиси хаёлида, тинчлик кунларимиз солдатининг икки энлик мактуб мисралари орасида...

Акмал Пўлат — шеъримизга қўшиқ билан кириб келиб, қўшиқ билан кетган шоир бу шеърни, совет шеърятининг катта истеъдод эгаси бўлмиш Алексей Сурковнинг бу шеърини бекорга кўтариб юрмаган эди. У бу шеърни шеъримизнинггинамас, қўшигимизнинг ҳам мезони деб билган эди. «Мен,— деди,— қўшиқ ёзишга ўтирганымда мана шу шеърни столим устига ёйиб қўяман. Бу шеърнинг руҳи, баднияти мени ҳар «балодан» сақлайдиган бўлиб қолди»,— деб кулди у, «ҳар балодан» сўзига ургу бериб. Ҳақиқатан ҳам шу шеър совет шеърятининг баланд шеърларидан эди. Унга ишонса, унга суянса, уни мезон деб билса арзирди. Шоир хаёлида шундай онлар

бўлади, бирон шеър қаттиқ таъсир қилиб қолса, ундан кўп вақт узоқ кетолмай юради, у ҳатто унинг яхши шеърлар ёзишига сабаб ҳам бўлиб қолади.

Бу кеча Акмал ака суҳбатини ўзининг янги қораламасига олиб келиб тўхтатди. «Қурилишимизга Ҳалимахон келган,— деди,— анчамунча санъаткорлар бор у киши билан, эртага Деревацияда катта концерт беришади. Мен шунга жавобгар қилиб тайинланганман. Шу баҳона Ҳалимахонимга бир қўшиқ ёздим, қўлига тутмоқчиман...» Арабча ҳарфларда катта-катта қилиб ёзилган сатрларига кўв ташладим. Бирдан ҳаяжонланиб ўзи ўқиб кетди:

Меҳнат аҳли қилди обод Фарҳод даштини гулбоғлар,
Гулистон бўлди саҳролар, учолмас энди ҳеч зоғлар,
Чидолмай душманим, фарёд уриб кўксини минг доғлар,
Суринг меҳнат сурурин чарчамасдан, дўстлар, ўртоқлар!

У ўқир экан, қулоғимга мисраларгинамас, куйи ҳам кираётгандай эди. Чунки, у катта ашуламизнинг мисраларини эслатарди. Шеърни охиригача ўқиб бўлиб, «хўш» дегандай менга қаради. Мен ҳам ҳар сафаргидай: «Яшанг, Акмал ака, боппабсиз»— дедим. Ҳақиқатан ҳам ўша кунларга жуда керак, мос шеър эди. «Ҳалимахон айтармикин»,— деди. «Айтади»,— дедим. «Нега бунча дадил жавоб беряпсан»,— деди. «Ҳалимахоним ҳам ана шундай долзарб шеърларни биладилар»,— дедим.

Оз кун ўтмай биз турган жойга телефон қоқиб қолди Акмал ака, жуда хурсанд эди, «пайғамбар экансиз»,— деди телефонни жаранглатиб,— қўшиқ битди, бугун овқат маҳали ижро этилади, бутун қурилиш бўйлаб радиода эшиттирилади, эшитинг, агар вақтингиз бўлса, келинг, деди, биз ўша кун ишимиз битган, кетишимиз керак эди, боролмадим, аммо радиодан эшитдим. Уни Ҳалимахоним Фотима Борухова билан Фарғона катта ашулалари усулида ниҳоятда катта завқ билан айтарди. Бастакорнинг номини эшитдим, англолмадим, нотаниш эди. Кейинча маълум бўлди, Муҳаммаджон Мирзаев экан. Муҳаммаджон Мирзаев бугун қўшиғимизнинг энг илғор ва талантли вакилларида бири. У Акмал Пўлатнинг

талай қўшиқларига куй басталади ва у қўшиқлар тилларда мангу қолди.

Область партия ташкилотларида, республика матбуотларида, Катта Фарғона канали ва Фарҳод қурилишларида масъул вазифаларда юриб ҳам қўшиғини қўймади Акмал Пўлат, у ҳамиша халқ ичида, қаҳрамонликлар иншоотларида, катта воқеалар ичида юриб, ўз қаҳрамонлари билан бирга ишлаб қўшиқ ёзди, унинг қўшиқлари ҳеч қачон осмондан олинмасди, албатта адреслик бўларди. Ҳатто лирикалари ҳам. «Гулчеҳра ёр», «Кўрган сари», «Ўйнаб-кулинг», «Тасаддуқман», «Ишқ китобин ким ёзган» ва «Ўргилай» қўшиқларигачали. Унинг лирик, дилбанд «Қандоқ қилай, ой жамолинг кўролмасам, кўрганда ҳам меҳрим қониб тўёлмасам», «Чаманларга нурын сочиб ой ботади, севганимни эслаб ҳар кун тонг отади...» сингари мисралари муаллиф кўрган ва ҳис қилган қаҳрамонларининг дардлари, муҳаббатлари эди. Яна бир қўшиғида шоир: «Дарёга тош отманглар, ботар кетар, колхозимиз берган ҳосил элга етар», дейди. Бунинг асли халқ айтган, у иккинчи мисра «Ўзоққа қиз берманглар, олар-кетар»ни замониغا мослайди ва ўзига қайтариб беради. Акмал Пўлат халқ қўшиқларининг энг яхшиларини, уларнинг асл мисраларини сақлаган ҳолда эскирганларини сайқалга соларди.

Совет қўшиқ жанри ҳамиша жанговар минтақада турган ва замонининг энг олдинги позицияларида хизмат қилган. Ҳамза Ҳакимзода услубида ҳам, Тўхтасин Жалилов билан Собир Абдулла услубида ҳам, Миртемир билан Ашрафий услубида ҳам шу бор! У ҳеч қачон гражданлик ва социал машқдан четланганмас. Гражданлик, патриотизм, гуманизм, олий инсонийлик мавзуи ҳамиша унинг асл мавзуи бўлиб келган ва шундай бўлиб қолди. Акмал Пўлат бунинг яхши ҳис қилар ва бу услубни асти пастга туширмасди. Ҳатто энг сўлим лирик қўшиқлар ёзганда ҳам! «Яша Шўро» услубидаги қўшиғида ҳам, «Тановар» услубидаги қўшиғида ҳам бу масъулият ҳамиша унинг қалби теранлигида бўлиб келган. У ҳақиқий коммунист қўшиқчи шоир эди, шундай бўлиб қолди. Унинг «Раҳмат советлар халқига», «Чароғон Ўзбекистоним» қўшиқлари ана шундай юксак идеал қўшиқлари бўлиб қолдилар.

Акмал Пўлатнинг номи ҳаммага таниш. Аввало, у қўшиқчи шоир сифатида эл орасида маълум ва машҳур. 30-йилларда мат-

буотда кўрина бошлаган А. Пўлатнинг ҳозиргача 20 дан ортиқ кўшиқлар китоби нашр этилди.

У ижод билан бирга республикамизнинг кўпгина ирригация қурилишларида қурилиш бошлиғи, область, республика газета ва журналларининг редактори, «Ўзбекфильм» киностудияси директори, Авторлар ҳуқуқини ҳимоя қилиш Бутуниттифоқ агентлиги Ўзбекистон бўлимининг бошлиғи ва ниҳоят Ўзбекистон Ёзувчилар союзи бадий адабиётни пропаганда қилиш бюросининг директори лавозимларида узоқ йиллар меҳнат қилди.

Акмал Пўлатнинг узоқ йиллик самарали меҳнатларини партиа ва ҳукуматимиз муносиб тақдирлаб, уни бир қанча орден ва медаллар, Фахрий ёрлиқлар билан мукофотлади. Шонга «Ўзбекистон ССР да хизмат кўрсатган маданият ходими» деган юксак унвон берилди. Акмал Пўлат қатор китоблари, саноқсиз қанотли кўшиқлари билан халқимиз дилида мангу яшайди.

Туроб Тула
Ўзбекистон халқ ёзувчиси.

Улуғ Ватанда ҳамма шод, қувноқ,
Эркин меҳнатдан ободдир ҳар ёқ.
Ильич чироғи ҳамиша порлоқ,
Гуллар тўшалган водийларингда.

Нурин сочмоқда бошингга қуёш,
Ҳар дамда сенга зафарлар йўлдош.
Озод халқларинг дўсту ёр, қардош —
Қўшиққа тўлган водийларингда.

ЎЛКАМ БАЁТИ

ҚЎШИҚ АЙТАЙЛИК

Қани, даврамизга қўшилинг, дўстлар,
Бахтимиз ҳақида қўшиқ айтайлик.
Жонажон Ватанга соф севгимизни,
Қувноқ куйимизга қўшиб айтайлик!

Яллалар янграсин, дил жарангласин,
Ҳавони тўлдириб куйласин қизлар.
Минг хил мақом билан кабутар каби
Чарх уриб, айланиб, ўйнасин қизлар!

Қўшиқсиз яшамоқ ярашмас зинҳор,
Қўшиқдан бошланар ҳаётнинг боши.
Қўшиқ-ла чўлларга бахт этдик чирой,
Қўшиқдан эригай тоғларнинг тоши.

Қани, даврамизга қўшилинг, дўстлар,
Бахтимиз ҳақида қўшиқ айтайлик.
Акмал дер, Ватанга соф севгимизни,
Қувноқ куйимизга қўшиб айтайлик!

ОКТЯБРГА ШАРАФЛАР

Кенг жаҳонга нур сочган,
Саодатга йўл очган,
Қуллик кишанин янчган
Октябрга шарафлар!

Номи улуғ инқилоб,
Бошимизда офтоб,
Тарихи машҳур китоб,
Октябрга шарафлар!

Ойдек равшан йўлимиз,
Кўкка етар қўлимиз,
Бўстон бўлди чўлимиз,
Октябрга шарафлар!

Мусаффо осмонимиз,
Янгроқ қўшиқ, созимиз,
Қувноқ қишу ёзимиз,
Октябрга шарафлар!

Партиямиз байроқдор,
Ҳар ишда бўлдик илғор,
Ёвни қилдик тор-мор,
Октябрга шарафлар!

Кенг жаҳонга нур сочган
Саодатга йўл очган,
Акмалинг иқбол қучган,
Октябрга шарафлар!

-

УШБУ КҮН

Лола гуллар барқ уриб боғ ичра хандон ушбу кун,
Чеҳралар гулгун очилган, шўх хиромон ушбу кун.
Сайрамоқда боғ аро булбул кулиб шўх куйларин,
Нур сочиб қилди Ватанни моҳитобон ушбу кун.

Қиз-йигитлар гул Ватан қўйнида шод кулмоқдалар,
Бу ажойиб давримизнинг нашъасин сурмоқдалар.
Кун сайин янги ютуқ завқига хўп тўлмоқдалар,
Нур сочиб қилди Ватанни моҳитобон ушбу кун.

Бахт гули боғлар аро хуш бўйларни тарқатгуси,
Ушбу гуллар нусха олган эрка қиз шўх кулгуси.
Мақтовин куйлар чоғи булбул наво шод қилгуси,
Акмалинг ёзди ғазал боғ ичра хандон ушбу кун.

БАХТ ЯЛЛАСИ

Тўлдириб юртимни доим янгрисин шўх яллалар,
Мунчалар ҳам дилрабо жонон фасл, соз паллалар.
Дўстлар, айтинг, жаҳонда борми шундай гул диёр,
Ҳар қадамда янги бўстон эл дилини аллалар.

Бахтиёрлар ўлкаси бу — яйрашинг, ўйнанг, кулинг,
Булбулигўё бўлиб, хўп сайрашинг, қувнанг, кулинг.
Тер тўкиб сизлар шу юртда бунданам бахтли бўлинг,
Ҳар қадамда янги бўстон, эл дилини аллалар.

Шонли устоз партия ҳар ишда бизга раҳнамо,
Акмалинг куйлар сени жону дилидан доимо,
Давримизнинг қудратига кенг қучоқ очди фазо,
Ҳар қадамда янги бўстон эл дилини аллалар.

ЎЗБЕКИСТОНИМ

Совет Шарқида яшна, мангу озод Ўзбекистоним,
Жасорат, қудратинг зўр, гулла, обод Ўзбекистоним,
Улуғ шонли Ватанда, барча қардошлар қаторида —
Сенинг халқинг саодат топди, дил шод, Ўзбекистоним.

Гўзалсан, мўътабарсан, бахту давлат бирла ҳамдамсан,
Чароғон Москва янглиғ ажойиб, шонли, кўркамсан,
Менинг севган она-юртим, сен ўн беш дўст-ла бирдамсан,
Баҳодир пахтакорсан, яшна, обод Ўзбекистоним.

Қутулгансан кишанли жоҳилу хор — эски оламдан,
Ҳамиша улфатинг шодлик, узоқсан кулфату ғамдан,
Жаҳонда борми бахтли бу Ватанда ўсган одамдан,
Советлар юртисан, шодсан умрбод, Ўзбекистоним.

Мададкор бўлди рус халқи, ҳамиша бахтиёр бўлдинг,
Шу бепоён Ватанда шону шуҳратларга ёр бўлдинг,
Ажойиб нозу неъматларга тўлган гул диёр бўлдинг,
Шу Акмал бахтига кам бўлма, обод Ўзбекистоним.

ҲАЁТ ЗАВҚИ

Ватан кезиб юрмоқдаман,
Созу суҳбат қурмоқдаман.
Зарра ғам йўқ юрагимда,
Ҳаёт завқин сурмоқдаман.

Дўст дилига дилим пайванд,
Давронимдан ҳамма хурсанд,
Яхши ният доим бизда,
Турмуш бахтли, шакару қанд.

Яшнамоқда тўрт фаслимиз,
Мард, баҳодир, пок наслимиз.
Баҳор ўйнар чаманимда,
Шер боласи — шер аслимиз.

Бизга ётдир ҳасрат-фигон,
Меҳнат билан шуҳрату шон.
Ёру дўстлар ҳар ёнимда,
Зафарлардан кўнглим шодон.

Шоирларда қайнар илҳом,
Ватан мадҳи дилга ором.
Халқим яшар гулёримда,
Акмалдан кўп сизга салом.

ҚАҲРАМОН БҮЛДИ

Элимда барча халқлар қон-қариндош, хўб замон бўлди.
Ҳамма миллат жигардек бир-бирига меҳрибон бўлди,
Жасорат кўрсатиб меҳнатда, номи қаҳрамон бўлди,
Қурашларда чиниқди, зўр тарихи осмон бўлди,
Жаҳон тинчлик йўлида чин забардаст посбон бўлди.

Яшаймиз шоду хуррам бахт тўла энг яхши давронда,
Букилмас шер каби бардам, чароғон боғу бўстонда,
Улуғвор режалар туйғуси чандон ишчи-деҳқонда,
Жўшар денгиз каби ғайрат ва ижод катта майдонда,
Элимда барча халқлар қон-қариндош хўб замон бўлди.

Қуёшдек нур сочар оламга юртим ҳар минут, ҳар чоқ,
Поёнсиз кенг чаманларда оқ олтин ҳосили зўр тоғ,
Қақир чўлларда унди тоабод кўм-кўк, яшил гулбоғ,
Ватанда Акмалингиз кўнгли доим хурсанду хушчоқ,
Ҳамма миллат жигардек, бир-бирига меҳрибон бўлди.

Т А Н И Ш

Гул диёрим шуҳрати
Ер била осмонга таниш.
Таърифи минг хил китоб,
Энг яхши дostonга таниш.
Ойга қўнган бургутим,
Ул юлдузistonга таниш.
Шер йигит, мардона қизлар,
Янги бўстонга таниш.
Қатта «жанг» бошланди ҳозир
Марказий Фарғонада.
Бўлмаган бундай жасорат
Ҳеч қадим афсонада.
Қаҳрамон халқ наъра тортиб,
Чўлни қилди тору мор.
Пахтазору янги боғ,
Гулзор, гулистонга таниш.
Марказий Фарғона энди
Жумла жаҳонга таниш.

М Е Ҳ Р

Дўстлар сўрашади:— Кездинг кўп элни,
Мулки Ҳинд, Турк, Эрон, Миср, Юнон,
Хельсинки, Парижу ҳам Брюсселни,
Ҳўш, айт-чи, қайсиси гўзалдир чунон?

Билингиз, дўстларим, қалбим амрини,
Чертиб дил торини бераман жавоб:
— Хорижий элларнинг кўрдим барини,
Улар учқун бўлса, Ватаним — офтоб.

Ўзга ўлкаларда жуда кўп юрдим,
Мафтун этолмади ўзга эл сеҳри.
Ҳа, Акмал, соғиниб, қўмсадим юртим,
Баридан иссиқдир Ватаним меҳри!

ЎЗБЕКИСТОНГА ҚЕЛИНГ

Мангу озод, ҳур диёр бу, боғи бўстонга келинг,
Кон, завод, ГЭСлар макони илму урфонга келинг.
Халқи ботир, таърифи зўр, катта дostonга келинг,
Қон-қариндош, ёру дўстлар, Ўзбекистонга келинг!

Ҳуснидир обод элимнинг Андижон, Фарғонаси,
Водийлардан водийларга яллasi, шодёнаси.
Осмонда бахт қуёши ёз бўйи парвонаси,
Қон-қариндош, ёру дўстлар, Ўзбекистонга келинг!

Шарққа машъал Ўзбекистон, халқи доно пахтакор,
Унга бўлган меҳримизнинг зарраси дунёча бор.
Москва нури билан бу элда доим гулбаҳор,
Акмалинг дер:— Ёру дўстлар, Ўзбекистонга келинг!

Қ У Ш И Ғ И М Д А

Бахту қувноқ замонни,
Шодлик, кулги, хандонни,
Зафар тўла давронни
Қуйлайман қўшиғимда.

Улуғ шонли Ватанни,
Нурли, обод чаманни,
Билим, маърифат, фанни
Сўйлайман қўшиғимда.

Мустақкам дўстликни ҳам,
Бузилмас бирликни ҳам,
Халқимда мардликни ҳам
Қутлайман қўшиғимда.

Чўлни обод этганни,
Чўққиларга етганни,
Ростин, ҳалол айтганни
Мақтайман қўшиғимда.

Олтин қўлли пахтакор,
Туганмас зўр кучинг бор,
Меҳнатда доим илғор
Сақлайман қўшиғимда.

Партиямиз жонажон,
Халққа чексиз меҳрибон,
Олқишлар уни замон,
Қўллайман қўшиғимда.

Халқим қандай валломат,
Меҳр, вафо, муҳаббат,
Эл-юртимга садоқат
Асрайман қўшиғимда.

Улкамда мангу баҳор,
Севинч, қувонч ҳар наҳор,
Акмал унутмас зинҳор,
Куйлайман қўшиғимда.

ГУЛИСТОНЛАР АРО

Лола гуллар барқ уриб очилди бўстонлар аро,
Сайрамоқда завқ ила булбул гулистонлар аро,
Хур яшар халқим менинг бу даври давронлар аро,
Довруғи, шони юрар энг яхши дostonлар аро.

Бахтимиз душманлари албатта бўлғай тор-мор,
Ер билан яксон ва шу дунёда охир шармисор.
Юртимиз кўрмас хазонлик, яшнагай мисли баҳор,
Мангудир тинч ҳур ҳаёт бу боғу бўстонлар аро.

Бахт Ватан осмонида гўёки бир сўнмас қуёш,
Шу қуёшдан баҳраманддир бу чаманда кекса-ёш,
Ҳамламиздан гулга айланди биёбон, тоғу тош,
Халқимиз топди камол, қардош-қадрдонлар аро.

Партия йўл бошлади, бўлди чароғон бу Ватан,
Меҳнату ғайрат билан бўлди фаровон бу Ватан,
Акмалинг куйлар ҳамиша, даври даврон бу Ватан,
Хур яшар, озод яшар инсон бу бўстонлар аро.

ТУ Р Н А Л А Р

Кўкда учган турналар, эшитинг овозимни,
Юлдузлардан сўрангиз самода парвозимни.

Ватанимнинг шуҳратин кўринг еру осмонда,
Шундай ўлка бормикин, айтинг, ҳеч бу жаҳонда.

Дермидим деганларим бўлмаса гар ҳақиқат,
Дунё кезиб юрибсиз, ростини айтинг фақат.

Ер, осмонни ёритгай коммунизм қуёши,
Қанча-қанча дўст эллар совет халқин йўлдоши.

Зафар устига зафар қувонтирар ўлкамни,
Қайдан ҳам тополурсиз бу ўлкадан кўркамни!

Бу диёрда ғам нима — билмас меҳнаткаш инсон,
Инсонларга ҳамиша партиямиз меҳрибон.

Акмал қўшиқ ёзади халқ учун, Ватан учун,
Оламни мафтун этган ҳур, обод чаман учун.

Кўкда учган турналар, эшитинг овозимни,
Юлдузлардан сўрангиз самода парвозимни.

МИЛЛИОНЛАР ОВОЗИ

Чексиз завққа тўлдим яна шонли съезд кунлари,
Хаёлимда жўшқин йиллар кундуз, ҳатто тунлари.

Чўққиларни босиб ўтдик, сиғмайди ҳеч таърифга,
Зафарлардан зафарга деб ёздик олтин тарихга.

Куч-қудратга тўлди чунон жондан азиз ҳур диёр,
Ҳур диёрим қучоғида халқлар тинчу бахтиёр.

Дилимизда баҳор ўйнар, баҳор ўйнар чаманда,
Тўти, булбул хушнуд сайрар бизнинг севган Ватанда.

Тинчлик учун курашдик биз, йўқолсин, деб урушни,
Кенг дунёда бошлаб бердик тинчлик учун юришни.

Миллион-миллион қўлда баланд доҳий Ленин байроғи,
Қуёш каби нур сочмоқда ўлкамизнинг ҳар ёғи.

Минг-минг яша, омон бўлгин шонли улуғ партиям,
Акмал дейди, сенга доим юракдаги мадҳиям.

Чексиз завққа тўлдим яна шонли съезд кунлари,
Хаёлимда жўшқин йиллар кундуз, ҳатто тунлари.

УЛУҒВОР ҚУНЛАР ҚУШИҒИ

Кунлар ҳаётимиз каби мазмундор,
Қувноқ оҳангида инсон завқи бор.
Ҳар бир дам ғалаба, зафарга тўлиқ,
Партиямга қуллуқ, мишг қуллуқ!
Қуллуқ, диллардаги ҳаяжон учун,
Қуллуқ, тиллардаги шўх дoston учун,
Мангу баҳор учун, сўлим ёз учун,
Дутор-танбур учун, турмуш соз учун!
Қуллуқ дейман, қўлим кўксимда мудом.
Ҳаётим, меҳнатим қилгумдир инъом.
Сирдарё тонгининг алангасида,
Мардлик, жасоратнинг жаранг сасида —
Оташин ёшликда, совумас қонда,
Чўл юзини очган боғу бўстонда,
Боболар ниятин розини кўрдим,
Бахтнинг мазмуни-ю ғозини кўрдим.
Дўстлар, тингланг шоир қалбин назмини,
Шеърига сингдирган замон азмини,
Замонки, саодат, зафарга тўлиқ,
Замонки, ҳар йили бахтимдай бўлиқ!
Йиллар пиллапоя манзил йўлида,
Йиллар сайқал олур инсон қўлидан.
Бахтдан қанот боғлаб учган йиллар бу,
Ҳар зуми саодат қучган йиллар бу,
Ҳар нафас, ҳар дами — бир лавҳа эрур,
Ҳар лаҳза зафарга сарлавҳа эрур!
Оппоқ пахтамининг ипак толаси,
Дўстларга армуғон дуру донаси.
Унда гўзал Сирнинг тиллоси бордир.
Унда хонатласнинг жилоси бордир.

Пахтадан қирларга ёпдик поендоз.
Шоир, чўл мардларин куйла, қайнаб ёз!
Меҳнатда етишди ажойиб шерлар,
Ажойиб шерларга тасанно дерлар.
Инобат, Кенжагул, Роза, Оппоғой,
Меҳнат қучоғида юз очган чирой.
Қувондиқ, Насибжон, машҳур Жавод ҳам,
Валентин сингари меҳнатда шахдам.
Бугун ғолибларга, дўстлар, балли денг,
Забардаст ишлари юз дostonга тенг.
Сахро ободликдан ажиб ранг олди,
Инсон шуҳрати-ла чўллар йўқолди.
Партия, бахт учун қуллуқ, минг қуллуқ,
Ақмал дер, замоннинг ҳар дами улуғ!

ВАТАН ИШҚИ

Юракдан севаман сени, Ватаним,
Онадек азизсан обод чаманим.
Халқларга тинчликдир қатъий шиоринг,
Шунинг-чун хазонсиз боғу баҳоринг.

Ҳар қанча мақташга лойиқ давронсан,
Бахт-иқбол, севинчга улуг мақонсан.
Фашистлар бошингга солди кўп савдо,
Одамхўр, босқинчи, сурбет, беҳаё.

Майдонда қизиди Ватан уруши,
Дунёга фош бўлди ёвлар қилмиши.
Гитлер солмоқчийди сени қулликка,
Ғам-алам, мусибат, очлик, йўқликка.

Ут қўйди шаҳар ҳам қишлоқларингга,
Бўридек ташланди аймоқларингга.
Сичқонлар ўйнашмоқ бўлди шер билан,
Дунёга нур сочган асл эр билан.

Жангларда кўтардик номингни кўкка,
Бир киши тушмади душмангга чўкка.
Оловли йилларда тобландик яна,
Тарихдан ўчмайди бу шонли сана.

Аъло бўлди жангда катта имтиҳон,
Советлар диёри оламга дoston.
Тўхтовсиз жанг билан Берлинга бордик,
Халқларни зулмдан мангу қутқардик.

**Рейхстагга тикдик зафар байроғин,
Порлатдик яна ҳам элнинг чироғин.
Онадек азизсан, обод чамансан,
Акмалга камолот берган Ватансан.**

ЎЛҚАМ БАЁТИ

Элимда тўй-тамешолар сенинг азми ҳалолингдан,
Яшармиз давру давронда олиб қувват камолингдан.

Бутун олам севар жондан сени эй, меҳрибон ўлкам,
Муҳаббат ҳам садоқатда жаранг берган мақолингдан.

Жасорат, ғайратингдан кўкка етди пахта хирмонлар,
Ҳамма мафтун сенга доим нурафшон гул жамолингдан.

Зафарлар боиси албат шарафли, шонли меҳнатдир,
Неча халқ баҳраманд боғингдан оққан тоза болингдан.

Ёзар Акмал қўшиқ доим Ватанга жон фидо айлаб,
Бутун халқи каби хушнуд, қониб меҳру висолингдан.

ДАВРИМИЗ

Барча халқлар қон-қариндош,
Унга сарбон давримиз.
Чўлда гул унди бугун,
Гулшанда чандон давримиз.
Давримизнинг бойлигига
Тўй-гомшалар гувоҳ.
Меҳнату ижод билан
Оламга дoston давримиз.

Давр бизнинг давримиз,
Даврон бизнинг давронимиз.
Шу азиз, шонли Ватанда
Зарра йўқ армонимиз.
Кенг ва чексиз илму фан
Ҳам маърифат майдонимиз.
Завқли ялла, шўх қўшиқ,
Хушнуд ғазалхон давримиз.

Таърифнинг дилларга сиғмас
Гул диёримсан ўзинг.
Бахту иқболим, ғурурим,
Куч-мадоримсан ўзинг.

Кенг жаҳонга бергусиз
Зўр ифтихоримсан ўзинг.
Акмал айтар, боғу роғ,
Сўнмас гулистон давримиз.

БҮСТОНИМГА ЯРАША

Аъло меҳнат донг таратсин давронимга яраша,
Чаманзорлар атрин сочсин бўстони­мга яраша.

Юрагимда мавж уради ҳур Ватанга пок меҳрим,
Нур устига нур ёғмоқда достони­мга яраша.

Бахтли, қувноқ давронимиз — давронларнинг даврони,
Лочинларим парвоз қилар осмони­мга яраша.

Улуғвордир янги режа, янги юксак марралар,
Катта хирмон кўтарамиз карвони­мга яраша.

Кенг жаҳонни ёритмоқда Октябрнинг қуёши,
Ватанимда мангу тинчлик паймони­мга яраша.

Мустаҳкамдир бу қардошлик халқлар аро ҳамиша,
Порлаб боқар истиқболим жавлони­мга яраша.

Акмал сизга ёзар қўшиқ тоғ кўтарган Фарҳодлар,
Шер мисоли олға юринг замони­мга яраша.

Ч А М А Н Я Л Л А

Юраккинам оромидир, чаманялла,
Қандай гўзал, қандай ширин бизнинг палла.

Ҳамма дилдан меҳр қўйган диёримга,
Қон-қардошлар жўр бўладн гулёримга.

Гулёримнинг туб маъноси саодатдир,
Ҳалол меҳнат мард халқимга чин одатдир.

Фароғатда яшар халқим меҳнат билан,
Камол тондик, эллар аро иззат билан.

Давронимиз нур сочмоқда юлдузсимон,
Гул диёрим чин мардларга бўлди макон.

Шуҳратимиз жаҳон кезар, ер-осмонда,
Она-Батан муҳаббати пок виждонда.

Акмал куйлар доим дўстлик шиорини,
Дилдан қўймас асло тинчлик қарорини.

Юраккинам оромидир, чаманялла,
Қандай гўзал, қандай ширин бизнинг палла.

КУЙЛАИМАН

Улуғ, шонли, қахрамон,
Сенга қойил кенг жаҳон.
Мақтасам арзир чунон,
Жасоратли Ватаним.

Қатъий дўстлик қароринг,
Мангу тинчлик шиоринг.
Яшнаган боғу роғинг,
Саодатли Ватаним.

Бахт-иқболинг доим ёр,
Қўйнингда ўйнар баҳор.
Қўшиғинг ялла, гулёр,
Шарофатли Ватаним.

Кенг багринг гўзал, обод,
Нур сочмоқда ҳур ҳаёт,
Халқим сендан хуррам, шод,
Фароғатли Ватаним.

Пахта, кўмир, нефть кони.
Мардларнинг чин макони.
Катта олтин карвони,
Саховатли Ватаним.

Таърифинг куйлар Акмал,
Дилдан жўшиб ҳар маҳал.
Беш йилликлар бўлар ҳал,
Шарофатли Ватаним.

КИШИЛИК БИР БОҒ БЎЛСА,,,

Кишилик бир боғ бўлса, боғбонидир партиям,
Меҳнат аҳлининг қалби, виждонидир партиям,
Фахридир, ишончидир, дostonидир партиям,
Озодлик гулшанларин посбонидир партиям.

У туғилган кунданоқ халқларнинг кекса-ёши
Ном қўйиб куйладилар: «Башарият Қуёши».
Коммунизм асрига пар. чямиз йўлбошчи,
Мазлум халқлар орзуси — армонидир партиям.

У бор экан, дунёда ҳақлик бўлур барқарор,
Қурашларда чиниқмоқ бизнинг улуғ ифтихор.
Инсон яшаб-яшнашда барқ уриб мисли баҳор,
Юксалиш кунларининг имконидир партиям.

Партия номи билан чўллар бўлур боғу роғ,
Биз яратган боғларда сайрай олмас бирон зоғ,
Ватан истиқболига ҳамишалик бўлсин соғ —
Меҳнат аҳлининг қалби, виждонидир партиям.

ШОНЛИ ПАРТИЯМ

Севикли партия, шоним-шуҳратим,
Сен борсан — яшнайти бу азиз диёр.
Сен менинг йўлбошчим, қалбим, қудратим,
Сен борсан, ҳамма тинч, ҳамма бахтиёр.
Коммунистик партия — шонли партия,
Улғайдик, ўзингдан олиб тарбия.

Ўзинг имонимиз, ўзингсан устоз,
Ўзинг бор — халқ шоду юрт дориламон.
Йўл очдинг фазога, биз қилдик парвоз,
Советлар юртига қойилдир жаҳон.
Коммунистик партия — шонли партия,
Улғайдик, ўзингдан олиб тарбия.

Сени дер Ватаннинг кекса ва ёши,
Саҳроларда бўстон яратдик янги.
Ўзинг йўлчи, ўзинг йўлларнинг боши,
Кенг жаҳонга довроқ таратдик янги.
Коммунистик партия — шонли партия,
Улғайдик, ўзингдан олиб тарбия.

Покиза диллардан ҳайқириб учар
Халқлар тинчлигини куйлаган овоз.
Сафимиз урушнинг йўлини тўсар,
Тинчлик таронасин чалар жаранг соз.
Коммунистик партия — шонли партия,
Улғайдик, ўзингдан олиб тарбия.

Севикли партия, шоним-шуҳратим,
Сен борсан, яшнайдди бу азиз диёр.
Сен менинг йўлбошчим, қалбим, қудратим,
Сен билан ҳамма тинч, ҳамма бахтиёр.

Коммунистик партия — шонли партия,
Улғайдик, ўзингдан олиб тарбия.

ЛЕНИННИ КУЙЛАЙМАН

Улуғ Ленин — шараф-шоним, устозим,
Фазоларни қучиб ўтди парвозим.
Ҳақиқатни завққа тўлиб куйлайман,
Кенг жаҳонда жаранглайди овозим.

Коммунизм ижодкори Лениндир,
Бахтимизнинг гул-баҳори Лениндир.
Ҳар нафасда деймиз унга ташақкур,
Халқимизнинг ифтихори Лениндир.

Партиямиз кўрсатди бахт йўлини,
Баланд қилди меҳнаткаш халқ қўлини.
Эртақда ҳам топилмайди бу диёр,
Бўстон қилдик қадим Мирзачўлини.

Парваришда гул бўлди ҳар ёғимиз,
Сенсан дилда қувончу ардоғимиз,
Сен яшайсан токи ҳаёт бор экан,
Мангу порлар муқаддас байроғимиз.

МУҚАДДАС КИТОБ

Коммунистик партия, ўзинг раҳнамо,
Халқларга бахт берган ҳаётбахш офтоб.
Сен билан ғолибмиз ишда доимо,
Таълимнинг бизларга муқаддас китоб.

Сен билан очилди осмон сирлари,
Чўлларга жон бердик, шаҳарлар кўркам.
Кемалар учдилар юлдузлар сари,
Боғлар кўкартирдик, мисоли кўклам.

Умримиз азиздир, яшнади диёр,
Яшнаган диёрнинг бахти сарфароз.
Халқлар тотувликда, қардош, бахтиёр,
Доно йўлбошчимиз, ўзингсан устоз.

Коммунистик партия, улуғ раҳнамо,
Ўзингсан халқларга мисоли офтоб.
Сен билан ғолибмиз ишда доимо,
Таълимнинг бизларга муқаддас китоб.

УЛУҒ ОКТЯБРЬ

Минг яша, жонажон, Улуғ Октябрь,
Ҳар кунинг зафарга тўлиқ, Октябрь.

Октябрь қутқазди халқни зулматдан,
Мусибат, ғам-алам, қайғу, кулфатдан.

Қуллик кишанларин парчалаб, уздик,
Дунёда энг гўзал, ҳур ҳаёт туздик.

Сен туфайли йўқолди амирлар, хонлар,
Ватанда бошланди янги давронлар.

Коммунизм сари бормоқда инсон,
Юртимга қойилдир жумлаи жаҳон.

Олтиш баҳор кўрди азамат ёшинг,
Ҳамиша бахт-иқбол, шараф йўлдошинг.

Дўстликдир юракда мангу шиоринг,
Бу йўлда қатъийдир аҳду қароринг.

Акмал куйлар доим сенинг мадҳингни,
Нурафшон ҳур ҳаёт, мангу бахтингни.

ДАВРОН ҚУШИҒИ

Юртимизда кўп, жаранг тўй мавсуми,
Авжида ялла-қўшиқ, куй мавсуми,
Довруғи оламга машҳур гул диёр,
Боғлари сочгай атир, бўй мавсуми.

Мавсуми мавсумлар ичра шуъладор,
Шодиёна кулги, қаҳ-қаҳ қанча бор,
Тўйга келгай барча қардош, дўсту ёр,
Дўсту ёр меҳнатда ҳам мардонавор.

Гул элимда ҳар куни янги зафар,
Тоғ каби улкан зафардир ҳар сафар,
Акмал, кўкка кўтар ботирларинг,
Ҳар нафас янги зафардан бер хабар.

БЎСТОН ДИЁРИМ

(Мадҳия)

Ям-яшилсан, фусункорсан бўстон диёрим,
Измингдадир ҳам тақдирим, ҳам ихтиёрим!
Сен жаҳоннинг юрагига очгансан сўқмоқ,
Тақдирингни тинчлик билан этдинг ёрқинроқ.
Сенинг тиниқ, сенинг янгроқ овозинг баланд,
Қитъа аро бургут мисол парвозинг баланд.
Меҳмоннавоз! Саховатда сенсан беқиёс,
Йўлинг ойдин! Сенда лим-лим муҳаббат, ихлос!

Эй муқаддас, эй севикли ўлкам, қулоқ сол!
Сўзлашайлик қона-қона. Қелмасин малол —
Боқ, Ватаним, борар саф-саф марду майдонлар,
Чўлга баҳор етаклаган қизлар, ўғлонлар...
Она-юртим этакмисан, сўлим жоймисан?
Латофатга, кароматга шунча боймисан?
Шафтолизор, анжирзорлар, узумзор боғлар...
Шарбатидан шарбат эмар гилос дудоқлар.
Ризаматлар — азаматлар! Пайвандлар дилин...
Куйла, қалбим, дотор бўлиб боғларнинг тилин,
Туганмасин таърифингни айтган ҳикоят!

* *
*

«Олтин қўллар» дейди Ватан олтинкорларни,
Ботирларим деб улуғлар чин шунқорларни.
Пойтахтим Москва ҳам олқишлар мағрур,
Ўзбекистон пахтакори жаҳонга машҳур.
Чанокдаги момиқ пахта — тинчлик тимсоли,
Кўзимизни қамаштирар кумуш жамоли,

Мисқол-мисқол оппоқ тола тоғ-тоғ хирмондир,
«Оқ олтин»нинг ўзи қўшиқ, ўзи дostonдир.
Эй, азиз юрт, узилмасин бошланган суҳбат,
Мадҳингни мен давом этай, бер озроқ муҳлат.
Қардошларинг қондошисан, аҳил, иттифоқ,
Шарқ кўкида сен маёқсан, зулматга чақмоқ!
Улуғ халқнинг ҳамроҳисан, абад елкадош,
Ўн беш фарзанд қаторида турибсан сафдош.
Қудратингдан, шуҳратингдан диллар мунаввар,
Юлдузларга етар қўлинг узатсанг агар.
Саховатда ягонасан, билади жаҳон —
Дўстлар учун қалбинг очиқ, ёзиқ дастурхон.

Эй жонажон она юртим, бергин ижозат,
Туганмасин таърифингни айтган ҳикоят.
Коммунистик партиямиз ғамхўр, меҳрибон,
Ўзбекистон қатордаги пахтакор карвон,
Бошинг узра ҳилпирайди алвон байроғинг,
Шуъласидан порлаб турар яқин-йироғинг.
Партиямиз меҳри билан яшнар диёрим,
Партиямиз меҳри билан яшнар баҳорим!
Партиямиз деганлари — халқ муддаоси,
Партиямиз деганлари — халқнинг нидоси!
Санъат юрти, иқбол юрти, бўстон диёрим,
Сен шарафим, сен камолим, сен учун борим!

ВАТАНИМ

Табаррук, улуғвор, ватаним, ёшинг,
Тоғ кўтарар куч-қудратинг, бардошинг.

Курашларда доим бўлди зафар ёр,
Мангу порлоқ кўкда порлоқ қуёшинг.

Сени деган халқлар топди бахт-иқбол,
Дўстлик шиор, дўстлик доим йўлдошинг.

Совет юрти дерлар машҳур номингни,
Доҳий Ленин кеча-кундуз қўлдошинг.

Коммунистик партия меҳрибон, устоз,
Соғ бўлсин ҳамиша шу азиз бошинг.

Акмал ёзар сенга атаб шўх гулёр,
Юракдан куйласин қон-қариндошинг.

Й И Л Л А Р

Бир-биридан аъло келур саодатли йиллар ҳам,
Янги-янги зафарлардан завққа тўла диллар ҳам.
Шонли Ватан қудратига қойил бугун кенг жаҳон,
Коммунизм нури порлар йил сайин ўткир, чандон.
Фазоларни ёриб учдик, юлдузларда йўлимиз,
Дўстлик билан кўкка етди узатганда қўлимиз.
Бахт-иқболнинг чашмасидир шонли съезд қарори,
Қон-қардошлик ҳеч бузилмас, бу озод эл шиори,
Ўзбекистон яшнамоқда, туганмайди мақтови,
Эл бошига нур сочмоқда баб-баравар офтоби.
Меҳнат билан шараф топди пахта кони — ҳур диёр,
Жондан севган диёримиз бизга дилдан ифтихор.
Илм-фанда машҳур юртим, етдик баланд мақомга,
Йиллар мадҳи жаранглатар Акмал тўлиб илҳомга.

АРМОНИМ ЙЎҚ

Армоним йўқ, озод Шарқнинг қизиман,
Ой деса — ой, кун деса — кундузиман.
Узатганда қўлим етар осмонга,
Чўлда баҳор яратганнинг ўзиман.

Ҳамма халқлар бахтли менинг элимда,
Гул-чечаклар пояндоздир йўлимда.
Қалбим кенгдир, олис кўрар кўзларим,
Улуғ Ленин номи яшар дилимда.

Кенг жаҳонда қўшиқларим янграйди,
Барча дўстлар овозимни тинглайди.
Ҳар бир сўзим тинчлик ишин гавҳари,
Халқлар менга жўр бўлади, яйрайди.

Армоним йўқ, озод Шарқнинг қизиман,
Ой деса — ой, кун деса — кундузиман.
Узатганда қўлим етар осмонга,
Чўлда баҳор яратганнинг ўзиман.

ВОДИЙЛАРИНГДА

Советлар юртим — боғу бўстоним,
Тинчлик диёрим — ҳур гулистоним,
Ўзингсан доим яллам, дostonим,
Гуллаб-яшнаган водийларингда.

Улуғ Ватанда ҳамма шод, қувноқ,
Эркин меҳнатдан ободдир ҳар ёқ.
Ильич чироғи ҳамиша порлоқ,
Гуллар тўшалган водийларингда.

Нурин сочмоқда бошингга қуёш,
Ҳар дамда сенга зафарлар йўлдош.
Озод халқларинг дўсту ёр, қардош —
Қўшиққа тўлган водийларингда.

Советлар юртим — боғу бўстоним,
Тинчлик диёрим — ҳур гулистоним.
Сенсан қувончим, яллам, дostonим,
Гуллаб-яшнаган водийларингда.

Д О В Р У Ф И Н Г

Гул диёрим, катта мақтов доврўғинг,
Катта шуҳрат, катта қутлов доврўғинг.
Яшнади қир, чўли яйлов доврўғинг,
Гул диёрим, катта мақтов доврўғинг,
Катта шуҳрат, катта қутлов доврўғинг.

Доврўғингга тан берар аҳли жаҳон,
Даштларингда мавж урар оби равон,
Илмимизга бўлди таслим осмон,
Гул диёрим, катта мақтов доврўғинг,
Катта шуҳрат, катта мақтов доврўғинг.

Ҳур Ваган доврўғларин элдан сўранг,
Мард, баҳодир, покиза дилдан сўранг,
Гул диёрим, катта мақтов доврўғинг,
Катта шуҳрат, катта қутлов доврўғинг.

МОСКВАМ

Довруғи кўкдан ошган,
Борсам қўйинини очган,
Ёвлари қўрқиб қочган,
Меҳрибоним Москвам.

Ўзи тинчлик макони,
Илм, ҳунар, фан кони,
Ўргатди чин вафони,
Жонажоним Москвам.

Унга қойил кенг дунё,
Меҳри туганмас дарё,
Ой, қуёш ўзи гўё,
Қадрдоним Москвам.

Бизда ҳамма дўсту ёр,
Меҳнатда доим илғор,
Совет халқи байроқдор,
Зафардорим Москвам.

Раҳмат сенга, рус халқи,
Қуёшдай яшна, балқи,
Ҳамиша умри боқий.
Мададкорим Москвам.

Я Х Ш И Л И К

Яхшилик қил дўстларингга, яхши даврон, яхши шон,
Яхшидир озод Ватан, бойликка тўлган ҳур макон.
Бахтимизга Москва, рус халқи, сен мангу яша,
Сен билан обод ҳамиша, тинч, фаровондир замон.

Кимки қилди халқига хизмат юракдан — бахтиёр,
Фахримиздир у киши, шонли Ватанда ифтихор.
Яхшилик одат — баҳодир, мард совет авлодига,
Шу сабабдан барча халқлар бизга бўлди дўсту ёр,

Яхши ният бирла юртни биз гулистон айладик,
Яхши дўстлар бирла ишлаб, чўлни бўстон айладик.
Бу ҳаёт, бу тинчлигу бахт — яхши ният меваси,
Яхшиликни кенг жаҳонга катта дoston айладик.

ҚАЛБ СЎЗИ

Ким хиёнат қилса халққа, икки юзи қора денг,
Халқни алдайман, деганнинг бағри қон, дилпора денг.
Топмайин ўтгай мунофиқ дардига ҳеч чора денг,
Охири қилсанг пушаймон, нафи йўқ юз бора денг,
Қилмишдан хору зору, нокасу овора денг.

Халқига хизмат қилиш жондан, билинг, катта савоб,
Она юрт тупроғини ҳар лаҳзада этгум тавоф,
Меҳрибон халқим, мадорим, сен ўзингсан офтоб,
Ким хиёнат қилса халққа, икки юзи қора денг,
Халқни алдайман, деганнинг бағри қон, дилпора денг.

Жони дилдан қаҳрамон халқ хизматин этгум бажо,
Ҳур Ватан фарзандидурман, иззатин этгум бажо.
Акмал ўғлинг дер: Ватаннинг ҳурматин этгум бажо,
Ким хиёнат қилса халққа, икки юзи қора денг,
Халқни алдайман, деганнинг бағри қон, дилпора денг.

СОВЕТ ФАРЗАНДИ

Қандай бахтли ер юзида совет фарзанди,
Озод халқнинг севган ўғли, асл дилбанди.

Яхши ўқиш, меҳнат қилиш сенга одатдир,
Юртимизда ҳалол меҳнат таги роҳатдир.

Сен ҳам худди Чкаловдек бўлгин қаҳрамон.
Шуҳратингга қойил қолсин ҳамиша жаҳон.

Соғлом ўсиб, ватанпарвар, жасоратли бўл,
Партиямиз кўрсатмоқда бизга ёруғ йўл.

Яшнайверсин коммунизм озод гулбоғи,
Мангу порлар қўлимизда Ленин байроғи!

ОМОН БЎЛ

Коммуна асрининг яшнар баҳори,
Дилларда Ватаннинг гурури яшар.
Мустаҳкам тинчликдир халқим шиори,
Советлар юртига қойилдир башар.

«Космослар» учирдик юлдузлар сари,
Марсга ҳам йўл олдик фазони бўйлаб.
Биздадир жасорат, мардликнинг бари,
Қалбларда ҳур меҳнат мадҳини куйлаб.

Жонажон партия, меҳрибон падар,
Ўзингсан жаҳонга нур сочган қуёш.
Акмалинг бахтига доим омон бўл,
Тинчликка асосчи — зафарларга бош.

ЧАРОҒОН ЎЗБЕКИСТОНИМ

Улуғ тўйингни қутлайман, диёрим Ўзбекистоним,
Саодатли элим, бахту-барорим Ўзбекистоним.
Ешинг эллик баҳор авжи, баҳорим Ўзбекистоним,
Жаҳонда тенги йўқ, дулдул суворим Ўзбекистоним,
Қувончим ҳам гурурим, ифтихорим Ўзбекистоним.

Сенинг фикринг, шиоринг тоабод тинчлик-фароғатдир,
Зафарли меҳнатинг мазмуни доим элга роҳатдир.
Ҳамиша яхшилик, дўстлик сенга энг яхши одатдир,
Жаҳонда тенги йўқ, дулдул суворим Ўзбекистоним,
Қувончим ҳам гурурим, ифтихорим Ўзбекистоним.

Совет нурли қуёшида диёрим гулласин дейман,
Ҳамма халқ бир-бирин доим юракдан қўлласин дейман.
Бу гулшанда бирон гул ҳам баногоҳ сўлмасин дейман.
Саодатли элим, бахту барорим Ўзбекистоним,
Ешинг эллик баҳор авжи, баҳорим Ўзбекистоним.

Қақир чўлларни яшнатган баҳодир пахтакоримсан,
Улуғ ваъданг йўлида, битта сўзлик барқароримсан.
Юракдан Акмалинг дейди мудом сен азмикоримсан,
Улуғ бахтингни куйлайман диёрим Ўзбекистоним,
Қувончим ҳам гурурим, ифтихорим Ўзбекистоним.

НУР УЛҚАСИГА

Барча халқлар қойил сенинг жамолингга,
Қадди-қомат, тоғдек буюк камолингга.
Чарақлаган кўкда офтоб ҳилолингга,
Эллар қонган сенинг шарбат зилолингга,
Қон-қардошлар тўймас зинҳор, висолингга.

Партиядан таълим олиб топдик камол,
Бўлавергин яна кўркам, соҳибжамол.
Илми ҳикмат бирла қилдик дунёни лол,
Барча халқлар қойил сенинг жамолингга
Қадди-қомат, тоғдек буюк камолингга.

Ватанимиз еру кўкка нур сочмоқда,
Янги дунё фазоларга йўл очмоқда.
Қувон Акмал, шоввозларинг шон қучмоқда,
Барча халқлар қойил сенинг жамолингга,
Қадди-қомат, тоғдек буюк камолингга.

БАЙРОҚДОР

(Хор)

Ассалом, севикли партия устоз,
Нурафшон чўққига қиламиз парвоз.
Етаклар бизларни ҳамиша олға,
Дўстликда яшаймиз қўл бериб қўлга.

Нақорат

Партия тинчликнинг мард байроқдори,
Ватанда яшнади инсон баҳори.
Ленинчи замонга мангу шараф-шон,
Советлар юртига қойилдур жаҳон.

Халқимиз севади сени жонидан,
Саломлар йўллаймиз пахта конидан.
Омон бўл партия минг йиллар қадар,
Ўзингсан бизларга меҳрибон падар.

Нақорат

Амалга ошмоқда энг ширин хаёл,
Кун сайин порлайди турмуш, бахт, иқбол.
Беш йиллик режалар қудрат ватанга,
Бойликлар қўшади озод чаманга.

Нақорат

Партия тинчликнинг мард байроқдори,
Ватанда яшнади инсон баҳори.
Ленинчи замонга мангу шараф-шон,
Советлар юртига қойилдур жаҳон.

ҲУР ДИЁРИМ

Таърифнинг зўр ҳур диёр,
Бағрингда доим баҳор.
Сенга қўшиқ, шўх гулёр
Жонажон ҳур диёрим.

Ҳамза, Навоий эли,
Халқларнинг жону дили,
Зафар тўла ой, йили,
Меҳрибон ҳур диёрим.

Уғил, қизинг мард, полвон,
Тоғ кўтарган қаҳрамон,
Доим бўлгин соғ-омон,
Нурафшон ҳур диёрим.

Пахтаг олтин, кумўшинг,
Бахтли, озод турмушинг.
Элга ёқар ҳар ишинг,
Қадрдон ҳур диёрим.

Боғу роғлар макони,
Нефть, кўмир, олтин кони,
Дўстлик, қардошлик жони,
Чароғон ҳур диёрим.

Тўй устига тўй бўлсин,
Юртим зафарга тўлсин.
Дўстларим доим кулсин,
Шараф-шон ҳур диёрим.

Номи бор, Ўзбекистон,
Уни севар кенг жаҳон,
Акмал дейди, бўл омон,
Жонажон ҳур диёрим.

БАХТИМИЗ

**Ассалом, Москва, пойтахтимиз,
Узингсан шон-шуҳрат, севинч, бахтимиз!**

**Қаҳрамон халқларнинг ғурури ўзинг,
Дилларга оромдир ҳар айтган сўзинг**

**Кремль юлдузи яшнасин мудом,
Ўзбеклар юртидан оташин салом!**

**Москва илму фан, ҳунар макони,
Мустаҳкам тинчликнинг олтин қўрғони.**

**Бағрингда порлайди Ильич чироғи,
Чаманга айланди Ватан ҳар ёғи.**

**Коммунистик партия бизга ёр, устоз,
Шавкатли ишимиз яхши, аъло, соз.**

ЕШЛИК ҚУШИҒИ

УРГАНДИМ

Ақл-идрокни, дўстлар, оқилу донодан ўргандим,
Ватан боғин безатмоқни чаман ородан ўргандим,
Атир сочмоқни гулшанга гули раънодан ўргандим,
Муҳаббат маъносин ҳам Вомиқу Узродан ўргандим,
Қиши қадрига етмоқни дили рўшнадан ўргандим.

Не келса сенга турмушда ёмон-яхши, ўзингдан кўр,
Безаркан дўсти ёронинг, тикан янглиғ сўзингдан кўр,
На кулфат келса бошингга ўша икки юзингдан кўр,
Ақл-идрокни, дўстлар, оқилу донодан ўргандим,
Ватан боғин безатмоқни чаман ородан ўргандим.

Етарсан ниятингга яхшилардин ошна этсанг,
Бўлурсан эл аро расво, ёмон йўлга қараб кетсанг,
Дегайсан ростини, Акмал, ҳамиша сен ғазал битсанг,
Ақл-идрокни, дўстлар, оқилу донодан ўргандим,
Ватан боғин безатмоқни чаман ородан ўргандим.

НОН АЗИЗ

Турмушим доим гўзал бўлсин десанг,
Гул диёр дон — галлага тўлсин десанг,
Халқларим хушнуд яна кўлсин десанг,
Ҳеч унутма, нонни исроф этмагил.

Бурда нонга оталар зор бўлганин,
Бой қўлида бағри қонга тўлганин,
Минг азоб, жабру жафолар кўрганин,
Ҳеч унутма, нонни исроф этмагил.

Нон билан бахтли ҳаётнинг зийнати,
Қаҳрамонлик ғаллакорнинг меҳнати,
Кўп оғир нон тепкиларнинг кўлфати,
Ҳеч унутма, нонни исроф этмагил.

Нон азиз инсон учун, қилма увол,
Ким увол қилса уни, кўргай завол.
Нон учун сен доимо ишла ҳалол,
Ҳеч унутма, нонни исроф этмагил.

Ҳамма бахтли, шод, фаровон нон билан,
Тўй-томоша, юрт чароғон нон билан,
Ҳамма дўст, қардош-қадрдон нон билан,
Ҳеч унутма, нонни исроф этмагил.

Ташлама ҳеч нон ушогин, кўзга сурт,
Раҳмат айтгай шунда сенга элу юрт,
Акмалинг айтганларин сен эсда тут,
Ҳеч унутма, нонни исроф этмагил,

ОТА НАСИҲАТИ

Эй, ёш дўстим, сенга айтар гапим бор,
Юрак сўзларимни унутма зинҳор.
Навқирон, ишда чиниқ, жўмард бўл,
Ёмон юрма, яхшиларга улфат бўл!
Мардлар бермас ўзгаларга ҳеч озор,
Дилозордан қўни-қўшни, юрт безор.
Қўполлик, жаҳолат — кучсизнинг иши,
Лаънат ўқир уни кўрган ҳар киши.
Аҳдингни бузмагин, дўстим, мард бўлсанг,
Юзинг қаро, халқ мулкига қўл чўзсанг.
Ота-онанг насиҳатин унутма,
Меҳнатсиз ҳеч қандай яхшилик кутма.
Ҳалолликдир, билгин, мардлик зийнати,
Ҳаромхўрнинг ошар қайғу-кулфати.
Мардликка хилофдир қуруқ ҳаяжон,
Меҳнатда тер тўккин мисоли маржон.
Ахлоқ, одоб асил чирой одамга,
Боодоб ёқади бутун оламга.
Мард, камтарин мақтанмайди умрида,
Мардлар номи доим кўнгил тўрида.
Мард етказар ҳар кун элга манфаат,
Мардликнинг замири, унутма, меҳнат.
Меҳр қўйиб ўқи, ақлинг ишлатиб,
Насиҳат тинглагин фикринг пешлатиб.
Кимки бўлса халқ ишига фидокор,
Мардлигин амалда кўрсатиш даркор.

Б И Л И М О Л

Бўлай десанг сен олим,
Доно, устоз, муаллим,
Меҳр қўйиб ўқиб қол,
Бор кучингни ишга сол.
Билим — чексиз хазина,
Кўкка ясайди зина.
Ҳамма нарса билимдан,
Ойга ҳам учдик шундан.
Меҳнат — устоз китобинг,
Бошингда офтобинг.
Билим берган устозга,
Ҳур ленинчи авлодга
Чин дилдан деймиз раҳмат,
Минг йил бўлсин саломат.

ДОНОЛАРДАН УЌИБ

Қўли гуллар зар қилади тупроқни,
Нодон сира кўролмайдн узоқни.

Насиҳат тингласанг ақлингни пешлаб,
Қолмайсан ҳеч қачон тилингни тишлаб.

Дўст бўлсанг, ҳақиқий дўст бўл юракдан,
Нур ёғар бошингга юртдан, элатдан.

Меҳнат севган ҳаётида хор бўлмас,
Бутун умри ҳеч нарсага зор бўлмас.

Емон юрма зинҳор, ўзингга зарар,
Емондан ҳамиша сен қилгин ҳазар.

Човут солар ҳасадгўй ошинг егач,
Ҳасадгўй мунофиқ, очкўз ва жирканч.

1

О Т А М

Жонингизга жон бўлай, жонимга дармоним отам,
Камтарин, пири бадавлат, шавкатим-шоним отам,
Гул ҳаётим кўрки, ёрқин даври давроним отам,
Давлатим, покиза виждон, уста боғбоним отам,
Сиз билан йўқ заррача кўксимда армоним отам.

Меҳрибон, меҳригиёдир ўз ширин фарзандига,
Ул ишонган боғи роғи, севгани, дилбандига,
Чашмадек меҳри туганмас ҳеч жигар пайвандига,
Гул ҳаётим кўрки, ёрқин даври давроним отам,
Сиз билан йўқ заррача кўксимда армоним отам.

Арзигай жондан тавоф этсам отам кўз, қошини,
Бор вужудим ўртанур тўкса мурувват ёшини,
Доимо меҳнат билан кўкка кўтаргум бошини,
Камтарин, пири бадавлат, шавкатим-шоним отам,
Сиз билан йўқ заррача кўксимда армоним отам.

Боадаб, ақли расо фарзанд отанинг жонидур,
Парпираб ёнган чироғи, танда тоза қонидур,
Гул ҳаётнинг кўрки, ёрқин доврўғи, давронидур,
Акмал ўғлинг жон бўлай дер, жонга дармоним отам,
Сиз билан йўқ заррача кўксимда армоним отам.

МУАЛЛИМ

Фан боғининг боғбонисан, муаллим,
Миллион диллар дostonисан, муаллим.

Сен ўқитдинг маърифатдан зар китоб,
Бир китобки, нур сочишда офтоб.

Хазинасан, қалбинг меҳр дарёси,
Унда порлар улуғ Ленин зиёси.

Дўстлик, мардлик, садоқатдан дарс бердинг,
Кураш, идрок, фаросатдан дарс бердинг.

Бутун умринг, жонинг фидо фарзандга,
Етаклайсан доим олий мақсадга.

Бахту иқбол доим сенга ёр бўлсин,
Ватанимиз шону шуҳратга тўлсин.

Сен лойиқсан диёрингда ҳурматга,
Азизсан, отасан Акмал Пўлатга.

Фан боғининг боғбонисан, муаллим,
Миллион йиллар дostonисан, муаллим,

ЁШ ИШЧИ ҚИЗЛАР

Дилрабо, дилкаш, гўзал ой қизлар,
Ақл-идрокка чексиз бой қизлар.
Меҳнатда жўшқин гўё сой қизлар,
Доим бор бўлинг, ёш ишчи қизлар.

Чин бахтиёрсиз озод Ватанда,
Меҳрингиз доим жон ила танда.
Сизга нурли йўл обод чаманда,
Завқларга тўлинг, ёш ишчи қизлар.

Бири наққош, бири бинокор,
Бири механик, бири дурадгор.
Қалбида мангу яшар гулбаҳор,
Шўх ўйнаб-кулинг, ёш ишчи қизлар.

Безакдир сизга ҳисобсиз ҳунар,
Халқда мақол-ку, ҳунардан унар.
Элда ҳунарнинг қиймати ҳам зар,
Давронлар сулинг, ёш ишчи қизлар.

Бахт-иқбол, зафар бари ҳунарда,
Шарафли байроқ миллион қўлларда,
Акмал куйлайди боғу чўлларда,
Қандиғиз уринг, ёш ишчи қизлар.

СОЛДАТЛАРГА

Халқим юракдан севган, саодатли солдатлар,
Улуғ Ватан фахрисиз, фароғатли солдатлар,
Ҳаётимиз посбони, адолатли солдатлар,
Дунё қойил сизларга, салобатли солдатлар,
Ленинчилар авлоди, жасоратли солдатлар.

Чегарадан бир қузғун учса дарҳол биласиз,
Босқинчи, малъунларнинг адабини берасиз,
Ағёрларнинг бағрини найза билан тиласиз,
Ифвогарлар илдин таги билан юласиз,
Омон бўлинг ҳамиша, шижоатли солдатлар.

Коммунизм ишига тайёрсиз донм дилдан,
Мангу тинчлик шнорин қўймайсиз зинҳор тилдан,
Қўрқишни ҳеч билмайсиз, даҳшат, сурон ва селдан,
Маҳоратда, меҳнатда олқиш оласиз элдан,
Қон-қариндош дўстларга, шафоатли солдатлар.

Чарчашни ҳеч билмайсиз, шўх сойлардек шарқироқ,
Партиямиз ишига тайёрсиз ҳар дам, ҳар чоқ,
Эркалатиб сизларни биз очамиз кенг қучоқ.
Ватан учун ўзингиз порлаган машъал, чироқ,
Ҳар нафасда ҳушёрсиз, садоқатли солдатлар.

Бири майор, полковник, бири машҳур генерал,
Баҳодир халқ фарзанди, сира кўрмангиз завол.
Тасанно дер ер-осмон, меҳнатингиз пок, ҳалол,
Ҳақиқат Акмал сўзи, душманингиз мангу лол,
Сизга минг-минг офарин жасоратли солдатлар.

ЁШЛИК ҚУШИҒИ

Қорли тоғлар эриб оқса, тошқин дерлар,
Зўр меҳнатда синалади ботир эрлар.
Комсомол қиз-йигитларга дунё қойил,
Шулар ўзи чўлни қувган асл шерлар.

Шерлар деймиз чўлни бўстон қилганларни,
Канал очиб, ер бағрини тилганларни.
Шонли Ватан олқишлайди қулоч очиб,
Эл олдида ўз бурчини билганларни.

Ватанига чин содиқдир бизнинг ёшлар,
Бир-бирига ака-ука, дўст-қардошлар.
Акмал дейди, партиямиз омон бўлсин,
Зафарлардан зафарларга бизни бошлар.

КАМТАРЛИК БИЛАН

Дўстларим топди камол, албатта камтарлик билан,
Тер тўкиб доим ҳалол, албатта камтарлик билан,
Душманин ҳам қилди лол, албатта камтарлик билан,
Топмагай асло завол, албатта камтарлик билан,
Қандайин кўркам жамол, албатта камтарлик билан.

Камтарлилик кимда бордир, унда маъно ўзгача,
Тенги йўқ ширин калом, суҳбатда доно ўзгача,
Қўзда нур, дилда шуур, боғларда раъно ўзгача,
Дўстларим топди камол, албатта камтарлик билан,
Тер тўкар доим ҳалол, албатта камтарлик билан.

Кеккайиб қошинг чимирма, кеккайиш жоҳилга хос,
Кеккайишдан ҳамма безор, келмагай давримга мос,
Акмало сен кеккайишдан доимо бўлгин халос,
Қандайин кўркам жамол, албатта камтарлик билан,
Топмагай асло завол, албатта камтарлик билан.

Й И Г И Т Л А Р

Ғайратга, кучга тўлган,
Марди майдон йигитлар.
Саодатли Ватанга
Бағри қалқон йигитлар.

Пахтазорлар кўркисиз,
Фахримизсиз, йигитлар.
Севинчга, завққа тўлган,
Бахтимизсиз, йигитлар.

Лобар қизлар севгиси
Сизга аён, йигитлар.
Сафда содиқ ва йўлдош,
Бир тану жон, йигитлар.

Ҳорманг, янги ер очган
Мардонавор йигитлар.
Чўлда баҳор яратган,
Қалби баҳор йигитлар.

Чаман бўлган чўлларда
Тўй қилайлик, йигитлар.
Нурга тўлган, фаровон —
Уй қилайлик, йигитлар.

Меҳнатда донг таратган
Мардона, шўх йигитлар.
Ишда ўзган қизларга
Парвона шўх йигитлар.

ТАҲСИН СИЗГА

Чўллар қувиб эл кўнглини чоғ этган,
Янгиерда янги чаман, боғ этган,
Оқ олтиндан осмонўпар тоғ этган,
Мардлар қабул этинг қалб саломимни!

Қаҳрамонсиз, ушбу хислат сизга тан,
Шуҳратингиз ардоқлайди гул Ватан.
Мадҳингизни қанча ёзсам оз экан,
Илҳом жўшар тўлдириб дил жомини.

Қанча дарё жиловланди қўлларда,
Қанал тўлиб сувлар оқди чўлларда.
Гуллар унди сизлар ўтган йўлларда,
Унда бугун топдим дил оромимни.

Бировингиз гўё Ширин, дилбарсиз,
Бировингиз Фарҳод сифат сарварсиз,
Наққош бўлиб Мирзачўлни безарсиз,
Сиз бўлдингиз қайнатган илҳомимни.

Таҳсин сизга, эй чўлқувар полвонлар,
Мард йигитлар, эрка қизлар, жононлар,
Акмалинг дер, келди даври-давронлар,
Сизга бағишладим бу каломимни!

МОСКВА ҚИЗЛАРИГА

Москванинг қувноқ, гўзал қизлари,
Пойтахтнинг эй, юзлари қирмизлари.

Тошкентдан келтирдим бир дунё салом,
Меҳру муҳаббатдан дил олсин ором.

Қайси тилда сўйлай, тасаддуқларим,
Қайси тилда куйлай, тасаддуқларим.

«Жон» дейми, ё «жонон» бўлсин сўзларим?
МГУ, метро қурган бўтакўзларим!

Келиб Ўзбекистон боғларин кўринг,
«Оқ олтин» водийсин, тоғларин кўринг.

Сиз учун ҳар ерда иззату ҳурмат,
Сизларни кутади Қумри, Марҳамат.

Москванинг қувноқ, гўзал қизлари,
Пойтахтнинг ойлари, юлдузлари.

Тошкентдан келтирдим туганмас салом,
Акмалий меҳридан дил олур ором!

КОЛХОЗИМИЗ БОГИДА

Колхозимиз боғида,
Яйрайман қучоғида.
Булбул жўшиб сайрайди,
Ҳар куни тонг чоғида.

Боққа эқдик турфа гул,
Яшнади лола, сунбул.
Олма, узум, шафтоли,
Ширин-шакар ҳосил мўл.

Уста боғбондир отам,
Меҳнатсевар жуда ҳам.
Боғдан сира чиқмайди,
Ўзи саҳий ва ҳотам.

Меҳнат билан боғ обод,
Мевасидан эллар шод,
Боғ кўпайсин юртимда,
Унутмасин ҳур авлод.

КОМСОМОЛ МАРШИ

Меҳнат билан шон таратган комсомол,
Саҳроларга боғ яратган комсомол,
Довруғинг бор номи кетган — ленинчи,
Ленинчилар — халқнинг фахри, севинчи.

Чақирмоқда Оҳангарон боғлари,
Бойликка кон адирлари, тоғлари.
Отлан, ўртоқ, «Қора олтин» конига,
Отлан, ўртоқ, зўр меҳнат майдонига!

Янги кон оч, кон устига кон бўлсин,
Совет юрти яшнаб, бойликка тўлсин.
Қадам ташла Оҳангарон шаҳрига,
Тизма тоғлар, шахталарнинг бағрига.

Она-Ватан чақирмоқда, тайёр бўл!
Шуҳратингни яна ошир, комсомол!
Сенинг ўзинг мужассам бир зафарсан,
Партиямиз таянчисан, жигарсан!

ЎЗБЕКИСТОН ҚИЗЛАРИ

Ширинликда сўзи бол,
Мангу ёрдир бахт, иқбол,
Меҳнати завқли, ҳалол,
Ўзбекистон қизлари.

Ақл-идрокда аъло,
Қалби тоза бебаҳо,
Мақтовга арзир расо,
Ўзбекистон қизлари.

«Олтин қўл»лик пахтакор,
Илму ҳунарда илгор,
Дўст, ёрига вафодор,
Ўзбекистон қизлари.

Шоҳи, атлас кийгани,
Муҳайёдир дегани,
Она-Ватан севгани,
Ўзбекистон қизлари.

Тинчлик, дўстлик, шиори,
Мустаҳкам, зўр қарори,
Ватаннинг ифтихори,
Ўзбекистон қизлари.

Яшнаган баҳор гўё,
Қучгани зафар, зиё.
Доним ёр одоб, ҳаё,
Ўзбекистон қизлари.

**Акмал куйлар мадҳингиз,
Тилар доим бахтингиз.
Бузманг сира аҳдингиз,
Ўзбекистон қизлари.**

К Е Л И Н Г

Мирзачўлни чўл деманг,
Гулзор-гулистон деб келинг.
Шуҳрати оламга кетган,
Янги бўстон деб келинг.
Қайнаган шарбат булоғу
Шакарисдон деб келинг.
Ҳар баҳодир таърифи
Тилларда дoston деб келинг.
Пахтаси оламни тутган
Колхозисдон деб келинг!

Довруғи машҳур жаҳонга
Қизлари, ўғлонлари.
Қўли гул, уста миришкор,
Танти, мард деҳқонлари.
Турмуши бахтли, фаровон,
Нашъали ҳар онлари.
Бунда ҳурматда ҳамиша
Дўстлари, меҳмонлари.
Дилга жойлаб меҳрингизни,
Дўст-қадрдон деб келинг!

Қаҳрамон Жавод, Инобат,
Юлдузойлар шундадир.
Файзга ҳам, шодликка ҳам,
Севгига бойлар шундадир.
Дейди Акмал, жаннату
Анвойи жойлар шундадир.

Нахтадан бунёд Чотқолу
Олойлар шундадир.
Чўл эмас, тенгсиз хазина,
Нахтаю дон деб келлинг!

ТЕКСТИЛНИНГ ҚИЗИМАН

Элнинг кўрар кўзиман,
Ишда ёруғ юзиман.
Кимлигимни сўрсангиз,
Текстилнинг қизиман.

Текстилнинг йўли соз,
Кўлида ўйнайди ғоз.
Текстилнинг қизлари
Меҳнатда баландпарвоз!

Шўх булбуллар сайрайди
Баҳор фасли бўлганда.
Ёш юрагим яйрайди
Дастгоҳимни кўрганда.

Мардона қиз — пахтакор,
Бергил, қанча пахтаг бор.
Шоҳи, читлар тўқийман,
Ватан бўлсин миннатдор.

Элнинг кўрар кўзиман,
Ишда ёруғ юзиман.
Кимлигимни сўрсангиз,
Текстилнинг қизиман.

МИРЗАЧЎЛ ПОЛВОНЛАРИ

(терма)

Қутлуғ бўлсин тўйларингиз,
Завқли, шавқли куйларингиз
Мунча кўҳли бўйларингиз,
Мирзачўлнинг полвонлари.

Пахтазордир асрий чўллар,
Ҳаётбахшдир бугун қўллар,
Нур сочмоқда ёруғ йўллар,
Мирзачўлнинг полвонлари.

Инобат ҳам Саодатой,
Йигитлари шарқироқ сой,
«Оч дала»га берди чирой,
Мирзачўлнинг полвонлари.

Машинани дулдул дерлар,
Чўл қувади асл шерлар,
Ҳаммангиз ҳам ботир, эрлар,
Мирзачўлнинг полвонлари.

Дўст, қардошлик паймонимиз,
Зафар тўла ҳар онимиз,
Мангу тинчлик шиоримиз,
Мирзачўлнинг полвонлари.

Кўкка етар яна хирмон,
Пахтакорлар бўлсин омон,
Меҳнатингиз катта дoston,
Мирзачўлнинг полвонлари.

**Партиямиз мард, жонажон,
Уни деймиз биз ҳар қачон,
Чўл пахтаси нуқра, маржон,
Мирзачўлнинг полвонлари.**

**Қўшиқ ёзар Акмал тўлиб,
Ҳар он сиздан мамнун бўлиб,
Сизни кўрай доим ғолиб,
Мирзачўлнинг полвонлари.**

ЧҮЛҚУВАР ЙИГИТ

Қўлга олай тағин жаранг торимни,
Тошиб-тошиб куйлай дилда боримни.
Чўлқувар йигитни ардоқлай чунон,
Номини қўймайман тилдан ҳеч қачон.

Дунёда бўлганмас бундай паҳлавон,
Зарбидан тоғни ҳам ағдарган нолвон.
Дарёлар тақдири унинг қўлида,
Гул-чечак унмоқда босган йўлида.

Зилол сув оқмоқда янги сойларда,
Шуҳрати жаранглар юлдуз, ойларда.
Бир томон Мирзачўл, Жиззах ва Қарши,
Тўхтамас дунёда зафарли марши.

Яшнайдя юртимда пахтакор боғлар,
Азамат, мард йигит чўққини чоғлар.
Меҳнат, ижод қайнар улуғ Ватанда,
Мардларнинг севгиси жон ила танда.

Акмалнинг қалбида шерларнинг номи,
Чўлқувар деганда қайнар илҳоми.
Қўлга олай тағин жаранг торимни,
Тошиб-тошиб куйлай дилда боримни.

А Ё Л Л А Ъ

Беришибди одамлар донишмандга бир савол,
Жавоб беринг, эй устоз, агар бўлса бемалол.

Айтиб беринг бизларга аёл сўзин маъносин,
Жондан севамиз халқнинг асл ўғил-доносин,

Шунда дебди донишманд саволга жавоб айлаб,
Ҳар бир ҳарф таърифини сўйлабди хитоб айлаб:

«А» дегани — аллома, меҳр, вафо, муҳаббат,
«Ё» дегани — ёронлар, аёл жонларга роҳат.

«Л» дегани — латофат, аёл сўзи бир жаҳон,
Бахтимизга аёллар доимо бўлсин омон.

Менга берса ҳуқуқни дунёдаги бор эрлар,
Аёлларни севгучи вафодор, ботир, шерлар,

Ажратмасдан аёлни зинҳор икки томонга,
Биронта ҳам аёлни чиқармасдим ёмонга.

Ахир она-ку, дўстлар, йўқдан бизни бор этган,
Ким хўрласа онасин багри қон, тубан келган.

Она — азиз, мўътабар, она боғу роғимиз,
Она сўзи нурафшон, ўчмас ҳеч чироғимиз.

Она билан хонамиз ҳамиша хушнуд, обод,
Она билан ўғил, қиз ғамни билмас, мангу шод,

**Она номин кўтарсак, торлик қилар ер, осмон,
Она сўзин таърифи туганмас қўшиқ, дoston.**

**Акмал дейди, онадек борми сира меҳрибон,
Она азиз, улуғ зот, онам дейман ҳар қачон.**

ТУРСУНОЙ

Қаҳрамон қиз Турсуной,
Кўкда жило берган ой,
Улуғ ишларинг билан
Юртимга қўшдинг чирой.

Машинада шўх парвоз,
Жаранглайди хуш овоз.
Қалбим буюрганидай
Таърифингни қилсам оз.

Шонли ишни бошладинг,
Кўпайди издошларинг.
Олтин тоғлар яратди
Турсунойчи ёшларинг.

Замон-замон сеники,
Даври даврон сеники.
Мардлар Ўзбекистони,—
Олтин макон сеники.

Ленин орденли қизим,
Дейди Акмал, юлдузим,
Буюк ҳиссанг қўшавер,
Яшнасин коммунизм.

РАСУЛ ҲАЙДАРОВ ҲАҚИДА ҚУШИҚ

Дилларни яшнатур Ҳайдаров шони,
Жиззахнинг қалби ўт марди майдони.

Аҳдида барқарор, забардаст деҳқон,
Меҳнатда чарчамас асл паҳлавон.

Қутлади Расулни партия устоз,
Юксак марраларга қилгин деб парвоз.

Тарихий мактубдан ўлкам шод-хуррам,
Бўлингиз Расулдай меҳнатда шахдам.

Акмал қўшиқ куйлар зафардан ҳар чоқ,
Дўстларга юракдан очади қучоқ.

Дилларни яшнатур Ҳайдаров шони,
Жиззахнинг қалби ўт, марди-майдони.

И Н О Б А Т

Бахтли замон, шўх замон
Зафарларга чорлайди,
Илғор қизлар юлдуздай
Юрт кўкида порлайди.

Пахтакор қиз Инобат,
Бахтиёр қиз Инобат,
Чўлда олтин ундирган,
Эй, донгдор қиз Инобат.

Тонна-тонна ҳосилинг,
Мунча ишга чеварсан?
Элга қувонч бахш этиб,
Чўл қувишни севарсан?

Ҳаво ранг пўлат отинг,
Сира толмас қанотинг.
Чўлни чаманга буркаш
Асл мақсад-муродинг.

Шухратингни мадҳ этай,
Унди гуллар йўлингда.
Чўл олибди андоза
Сенинг чевар қўлингдан.

Пахтакор қиз Инобат,
Ҳур, донгдор қиз Инобат.
Чўлда олтин ундирган
Бахтиёр қиз Инобат.

ҲУНАРИМ

Ҳамма нарса ҳунарда,
Ҳунар билан унар-да.
Боғ яратдик чўлларда,
Шараф-шоним ҳунарим.

Ҳунар ўрган, жон ўртоқ,
Ҳунарга олам чанқоқ,
Ҳунар билан диллар чоғ,
Куч-мадорим ҳунарим.

ТӨШДУ ЙИГИТ-ҚИЗЛАРИ

(Тўйхат ўрнида)

Фан боғининг гулисиз,
Элнинг жону дилисиз,
Саодат булбулисиз,
ТошДУ йигит-қизлари.

Уйнаб оқар шўх сойсиз,
Фазилатга хўп бойсиз,
Ҳур Ватанга чиройсиз,
ТошДУ йигит-қизлари.

Ленин қўйиб берди ном,
Сизга қилди зўр инъом,
Ҳаммангиз ҳам дилором,
ТошДУ йигит-қизлари.

Муҳандис, доктор, олим,
Мураббий ва муаллим,
Устоздан олур таълим,
ТошДУ йигит-қизлари.

Қалбингиз кулган баҳор,
Одоб-ахлоқ сизга ёр,
Ватан қилур ифтихор,
ТошДУ йигит-қизлари.

Тарихингиз зўр, улуғ,
Ўлкамиз бахтга тўлуғ,
Байрам муборак, қутлуғ,
ТошДУ йигит-қизлари.

**Акмал дейди, соғ бўлинг,
Бахту иқболга тўлинг,
Минг йиллар омон бўлинг,
ТошДУ йигит-қизлари.**

ҚУТЛУҒ БҰЛСИН

Сирдарёнинг соҳилида уйларингиз,
Мунча ширин, мунча қувноқ куйларингиз!
Табриклаймиз, чўлқуварлар, дилдан сизни,
Қутлуғ бўлсин шодиёна тўйларингиз!

Янги чаман-боғ яратдик Мирзачўлда,
Гуллар унди мардлар босган ёруғ йўлда.
Бахтимизга омон бўлинг йигит-қизлар,
Сахро таслим, яна яшнар кучли қўлда.

Тўлқин уриб оқар доим жўшқин дарё,
Дарё эмас, бағри тўла меҳригиё,
Туганмасдир унда ғалла, олтин қоғи,
Сенга менинг муҳаббатим дунё-дунё.

Севганимнинг чин боиси сенга аён,
Даркор эмас бунга сира узоқ баён.
Юрак қўрим билан сенга бердим зийнат,
Ой жамолинг кўриб энди Акмал шодон.

МАГАЗИНЧИ ҚИЗ ҚУШИГИ

Магазинни гул жамол,
Йўлдошим бахту иқбол.
Улуғ халқим хизматин
Бажараман пок, ҳалол.

Элнинг чаққон қизиман,
Ишда ёруғ юзиман.
Совет савдо бобида
Турсунойнинг ўзиман.

Қун каби ёруғ йўлим,
Чарчашни билмас қўлим.
Советлар замонида
Ҳаётим завқли, сўлим.

Шалола бўлиб оқдим,
Савдода элга ёқдим.
Ватанимдан ўргилай,
Кўкракка орден тақдим.

Касбим савдо ходими,
Улуғлайман мен уни.
Совет савдо меҳнатин
Шарафлайман ҳар кунини.

Қандай гўзал кошонам,
Ярқираган пешонам.
Ширин сўзли харидор,
Акмалдек багри кўклам.

**Магазиним гул жамол,
Иўлдошим бахту иқбол.
Улуғ халқим хизматин
Бажараман пок, ҳалол.**

ЖИЗЗАХ ЧҮЛЛАРИ

Меҳру ишқим олибди Жиззах чўллари,
Гулистонга туташган нурли йўллари.

Қақир даштда яралур янги гулбоғлар,
Улкамизни ёритгай машъал чироглар.

Биз ўзимиз чўллари гулзор этгучи,
Дўстлик билан мақсадга тугал этгучи.

Кучимизга қойилдир бугун кенг жаҳон,
Жиззах чўли гул очур Мирзачўлсимон.

Олтин сандиқ очилмас меҳнат бўлмаса,
Бахту омад қасқада ғайрат бўлмаса.

Қўшиқ айтиб борамиз Жиззах чўлига,
Гул тутади саҳролар Акмал қўлига.

Меҳру ишқим олибди Жиззах чўллари,
Гулистонга туташган нурли йўллари.

Ш О Ф Ё Р Л А Р

Эрта саҳарда турган,
Мардонавор йўл юрган,
Ернинг танобин бурган,
Марди майдон шофёрлар.

Меҳнатидан кўнгли чоғ,
Писанд эмас саҳро, тоғ,
Қалбидек порлар чироғ,
Шоду хандон шофёрлар.

Юртда қанча зўр иш бор,
Ёзу қиш ҳам куз, баҳор.
Ҳаммасида ул тайёр,
Донғи дoston шофёрлар.

Ёвга қарши жангларда,
Ут-оловда, чангларда,
Юракка берди далда,
Кўкси қалқон шофёрлар.

Гўзал шаҳримиз кўрки,
Юзида доим кулги,
Бебаҳо ортган юки,
Чин паҳлавон шофёрлар.

Билмайди қайғу-алам,
Севгани Зебо, Санам,
Тебратар Акмал қалам,
Бахти боққан шофёрлар.

ЎРМОНЧИЛАР ҚЎШИҒИ

Бўстонишни ўрмонларга ўрайман,
Ниҳолларин меҳр билан тарайман.
Тоғ, саҳрода қанот ёзсин ўрмонзор,
Ўрмонимни фахрланиб куйлайман.

Қувонтирар яшил ўрмон камоли,
Ватанимнинг кўрки, ҳусни, жамоли.
Яшнаё берсин бахтимизга ҳур диёр,
Ҳур диёрим халқлар бахти — иқболи.

Кўм-кўк, яшил дарахтларга боқаман,
Соясида анҳор бўлиб оқаман.
Барқ уриб яшнасин азиз Ватаним,
Кўчат экиб ҳар йил элга ёқаман.

Мунча ҳам ёқимли ўрмон ҳавоси,
Дилларга оромдир қушлар навоси.
Ўрмонларда изланг, дўстлар, Акмални,
Ўрмонда янграсин қўшиқ садоси.

ТҮҲ ЛАПАРИ

Қизлар

Ер-ёр айтиб келдик бизлар тўйингизга,
Чин юракдан жўр бўламиз куйингизга.

Нигитлар

Жон тасаддуқ, ишда ўзган ҳур қизларга,
Ҳар бир сўзи ширин-шакар, дур қизларга.

Қизлар

Нигитларга ярашади бедов оти,
Аҳдин бузмас асл йнгит, шерлар зоти.

Нигитлар

Гувоҳ бўлсин тўй кечаси келин-куёв,
Пахтазорга айланади қақир яйлов.

Қизлар

Она-Ватан бўз ерларга сизни йўллар,
Қўлингизда сайқал топсин саҳро-чўллар.

Нигитлар

Ипак дурра ярашибди қош устига,
Шартингизни бажарамиз бош устига.

Ҳамма

Ер-ёр айтиб келдик бизлар тўйингизга,
Акмал билан жўр бўламиз куйингизга.

ҚАНДАЙ ЯХШИ

Қандай бахтли ер юзида совет боласи,
Озод халқнинг дилдан севган чаман, лоласи.

Яхши ўқиш, меҳнат қилиш сенга одатдир,
Юртимизда ҳалол меҳнат таги роҳатдир.

Сен ҳам худди Чкаловдек бўлгин қаҳрамон,
Шуҳратингга қойил қолсин ҳамиша жаҳон.

Соғлом ўсиб, ватанпарвар, жасоратли бўл,
Партиямиз кўрсатмоқда бизга ёруғ йўл.

Яшнайверсин коммунизм озод гулбоғи,
Мангу порлар қўлимизда Ленин байроғи!

ТИЛЛА ҚҶЙ

Қўйларимиз сараси майин жунли тилла қўй,
Асл мовут хазинаси бағри тўла пилла қўй.
Тилла қўйлар ярашар янги, обод ерларга,
Минг офарин ижодкор чорвадор қиз-эрларга.
Қандай гўзал бахмал қир, ям-яшил денгиз гўё,
Қўй подаси оқади балқигандай зўр дарё.
Киши қалбдан қувонар, тилла қўйни кўрганда,
Эркаланиб қўзилар ўйноқлашиб юрганда.
Минг-минг бўлсин, кўпайсин чорвамизнинг галаси,
Адир бўйлаб янграсин чўпонларнинг ялласи.

ҚАЛБ САДОСИ

Фарзандларим онаси жонимсиз, жоним,
Юрагимда жўш урган қонимсиз, қоним!

Сизнинг билан ҳамиша ёруғ қошонам,
Бахтли, тахтли қошонам ҳамда пешонам!

Сизнинг билан уйимиз саришта баҳор,
Сизнинг билан сайримиз доим лолазор!

Жаҳон-жаҳон шодлигим сизсиз, жонгинам,
Менинг асл борлиғим сизсиз жонгинам!

Хонамизнинг безағи, кўрки, савлати,
Уйимизнинг бебаҳо бахти, давлати.

Маликасиз, тушса ҳам сочингизга оқ
Акмалингиз қўлида чироқсиз порлоқ.

Фарзандларим онаси, онаизорсиз
Дилимда, ўйимда ҳамиша борсиз!

ХАЛҚ ФАРЗАНДИ

Совет халқин мард, баҳодир фарзанди,
Юракдан севувчи асл дилбанди,
Жонларим жонларингни пайванди,
Омон бўл ҳамиша, шонли милициям.

Ўз постингда ғоят тетик, ҳушёрсан,
Жанговар меҳнатга доим тайёрсан.
Қон-қардош дўстларга юракдан ёрсан
Омон бўл ҳамиша, шонли милициям.

Кечалар уйқусиз, бедорсан ҳар чоқ.
Эл-юрт ухлайди, сен бўлсанг уйгоқ.
Ғайратинг қайнайди мисоли бўлоқ.
Омон бўл ҳамиша, шонли милициям.

Туганмасдир сенда мардлик, жасорат,
Чарчашни билмайсан, ўтли ҳарорат.
Акмалинг куйлайди сенда зўр ғайрат
Омон бўл ҳамиша, шонли милициям.

БИРГА КУЙЛАЙЛИК

(Лапар)

Йигитлар

Лобар қизлар, тингланг юрак сўзимизни
Гина қилиб қизартирманг юзимизни.

Қизлар

Йигитларни қизартириб бўлармиди,
Гина қилиб қизлар кўнгли тўлармиди?

Йигитлар

Сизлар билан сафда туриб тортишамиз,
Хирмонларни машинага ортишамиз.

Қизлар

Қизлар билан айтишмоққа юрак керак,
Пахтазорда тортишмоққа билак керак.

Йигитлар

Мард билинар ғайрат қилиб майдонларда,
Қолманг ортда хижолату армонларда.

Қизлар

Мард йигитлар ўзин мақтаб керилмайди,
Донё қизлар қуруқ сўзга берилмайди.

Йигитлар

Гўзал қизлар, тили ширин-шакар қизлар,
Сизлар билан тенглашмоққа чиқдик бизлар.

Қизлар

Шундай бўлса, аҳди ростлар қўлни берсин,
Бизга ўхшаб ўн беш тонна пахта терсин.

Йигит-қизлар

Ҳисса қўшинг республика планига,
Қад кўтарган баракали хирмонига.

КАПИТАН ҚИЗ ҚУШИҒИ

Машинам бор зангори,
Дилгинамнинг баҳори,
Чарчашни ҳеч билмайди,
Пахтазоримнинг нори.

Олтин далам савлати,
Барно, кўркам қомати,
Қўшиқ айтиб ишлайман,
Жонгинамнинг роҳати.

Пўлат рули қўлимда,
Нур сочади йўлимда,
Терган пахтам тоғ бўлди,
Зафар ўнгу сўлимда.

Машинам дулдул гўё,
Узим унга маҳлиё.
Кокилларин тарайман.
Муҳаббатим зўр дарё.

Юртим йигит-қизлари,
Пахтазор юлдузлари.
Ҳа, денг тезроқ маррага,
Шундай қизғин кезлари.

Катта байрам Ватанда,
Озод, гўзал чаманда.
Акмал қўшиқ ёзади,
Лабиди кулгу, ханда.

Машинам бор зангори,
Дилгинамнинг баҳори,
Чарчашни ҳеч билмайди,
Пахтазоримнинг нори.

СУВЧИ ЙИГИТГА

(Қиз қўшиғи)

Пахтазордан шилдир-шилдир сув оқади,
Сувчи йигит дилгинамга хўп ёқади.
Ҳар кўрганда жазиллайди юраккинам,
У ҳам менга қиёланиб шўх боқади.

Боқишлари жонгинамга қувват, дармон,
Юракларда зарра йўқдир қайғу, армон.
Асир этди мени қалбдан сувчи йигит,
Мен ҳам қалбим очайми ё тутаи пинҳон.

Еш пахтакор сув тарайди саҳар чоғи,
Кенг далани ёритмоқда нур чироғи.
Минг офарин шундай полвон йигитларга,
Бахтимизга яшайверсин чаман — боғи.

Майли, бўлай шундай йигит парвонаси,
Кўзни олар оппоқ олтин, дурдонаси.
Уни дилдан севганлар кўп диёримда,
Ростин айтсам мен ҳам шулар бир донаси.

Севсам арзир сувчи йигит тенгдошиман,
Акмал айтган мўл ҳосилда йўлдошиман.
Дадил туриб ишқим баён айта қолай,
Халқим севган баҳодирлар қўлдошиман.

Пахтазордан шилдир-шилдир сув оқади,
Сувчи йигит дилгинамга хўп ёқади.
Ҳар кўрганда жазиллайди юраккинам,
У ҳам менга қиёланиб шўх боқади.

ЎЗБЕКИСТОН КОМСОМОЛИГА

Комсомолман, юрагимда ўт, олов,
Омон топмас менга қарши бўлган ёв
Комсомолман, жасоратли ленинчи,
Ленинчилар элнинг бахти, севинчи.
Эллик йилдир, комсомолга аъзоман,
Душманларга бердим лойиқ жазо ман,
Коммунистик партия етакчи устоз,
Янги чўққиларга қиламиз парвоз.
Жангларда улғайди бу азиз бошим,
Зафар бўлди доим менинг йўлдошим.
Чапаевлар маҳкам тутди қўлимдан,
Устун чиқдим ҳатто мудҳиш ўлимдан.
Пўлатдек чиниқдим қатъий жангларда,
Босқинчи ёвларим бўлди шарманда.

* *
*

Тарихда мисли йўқ жанглари кўрдим,
Тинчлик деб ҳамиша ёвга от сурдим.
Врангель, Махнолар бўлди тор-мор,
Юртимда яшнади абадий баҳор.
Колчак, Деникинлар куйиб кул бўлди,
Советлар Ватани шонларга тўлди.

* *
*

Рус, қозоқ, украин, тожику ўзбек,
Яқиндир дўстликда бир қошу кўздек.

Кўртимда ҳамма халқ қардон, қадрдон,
Дўстга дўст, ёвларга қақшатқич бўрон.
Гўрга тиқдик фашистларни биз тамом,
Қаҳрамон деб комсомолим олди ном.
Комсомолни қўшиқ қилиб куйлайман,
Дилда борин сизга очиқ сўзлайман.

* *
*

Сен ҳақиқий ленинчисан, довьюракли комсомол,
Жасоратинг тоғ кўтарар, мард билакли комсомол,
Улуғ йўлдан бормоқдасан, зўр тилакли комсомол,
Партиянинг солдатисан, мададкори комсомол,
Қўрқмас жангчи, Ватан бахти, ифтихори комсомол.

Сен ўзингсан, наъра уриб, ёвни қувган қаҳрамон,
Қорчагиндек ботирларнинг номин билар кенг жаҳон.
Ҳар нафасда қучмоқдасан ҳур меҳнатда шараф-шон,
Халқим дейди қалбдан сенга — комсомолим, бўл омон,
Сен ҳақиқий ленинчисан, довьюракли комсомол.

* *
*

Тинчликдир халқимнинг қатъий қарори,
Тинчликдир ҳамиша юксак шиори.
Тинчлик билан етдик бизлар муродга,
Тинчлик билан етдик бахтли ҳаётга.
ГЭСлар қурдик, Ватан бўлди чароғон,
Шер каби борамиз чўққига ҳар он.
Саҳролар айланди бугун бўстонга,
Ҳар ишимиз лойиқ катта дostonга.
Пахтадир ўлкамнинг асл бойлиги,
Гулларга қопланган водий, сойлиги.
Ширин-шакар мева тўла боғлари,

Туганмас бойликка кондир тоғлари.
Барида, комсомол, сенинг қўлинг бор,
Комсомолим элга шараф, ифтихор.
Комсомол номида юзлаб қурилиш,
Ҳаммасида улкан зафар, бурилиш.
Беш йилликлар бизга катта имтиҳон,
Комсомолга қойил жумлаи жаҳон.
Нур сочмоқда коммунизм чироғи,
Миллионлар қўлида Ленин байроғи,
Яша, эй комсомол, доим омон бўл.
Ватанга доимо шарафу шон бўл.
Муборак кўкракда Ленин нишонинг,
Оламга машҳурдир шуҳрату шонинг.
Қуёшдек нур сочар ҳур Ўзбекистон,
Олқишлар бизларни жумлаи жаҳон.
Мард қайтмас ҳеч қачон орзу-тиладан,
Акмалинг қутлайди сени юракдан.

УЙИН ЛАШАРИ

(Халқ куйи)

Йигитлар — Ишда чечан қиз яхши, ўйнанг, ёр, ўйнанг,
Қизлар — Биздан кўра сиз яхши, ўйнанг, ёр, ўйнанг.
Йигитлар — Гул-лолалар очилди, қаранг ҳар ёнда.
Қизлар — Уйнаб-кулмай бўларми шундай замонда.
Йигитлар — Жонон қизлар, ўйнангиз, ўйнанг беармон,
Қизлар — Шундай бахтли замонга жонлар гиргиттон.
Йигитлар — Ғам-аламдан йўқ асар озод бўстонда,
Қизлар — Ҳамма халқлар дўст, қардош ҳур гулистонда.
Йигитлар — Товус каби товланиб жилвакор ўйнанг,
Қизлар — Чертиб танбур, дуторни ёр-ёр ўйнанг.
Йигитлар — Авжга чиқсин мусиқа, гижжак, най, рубоб,
Қизлар — Акмалинг дилида ҳамиша офтоб.
Йигитлар — Ишда чечан қиз яхши, ўйнанг, ёр, ўйнанг.
Қизлар — Биздан кўра сиз яхши, ўйнанг, ёр, ўйнанг.

Г А И

(Давлат автоинспекциясига)

Кафтдек текис, равон йўл,
Назоратда ўнг ва сўл.
Дўст, аямас, қаттиққўл,
Адолатли ГАИсан.

Ҳурматда доим номинг,
Тартибу интизоминг.
Меҳнат билан ороминг,
Жасоратли ГАИсан.

Севади халқим жондан,
Пок юракдан, имондан:
Олқиш ёғар замондан,
Ҳароратли ГАИсан.

Элга қалқон кўкраги
Милицияминг тираги.
Яхшиликдир тилаги,
Инобатли ГАИсан.

Саратонда ё кишла.
Саранжому саришта.
Шаҳримиз осойишта,
Салобатли ГАИсан.

Элда хизматинг катта,
Унутмаймиз албатта.
Иўригинг шартта-шартта,
Маҳоратли ГАИсан.

Уткир сенинг кўзларинг,
Ҳақиқатдир сўзларинг.
Ярқирар юлдузларинг,
Ҳаловатли ГАИсан.

Фалокат ҳеч бўлмасин,
Гулнинг асло сўлмасин.
Бағринг ғамга тўлмасин,
Саховатли ГАИсан.

Ёмонларга йўл берма,
Ғафлатга ҳеч қўл берма,
Акмал ёзгани терма,
Шарофатли ГАИсан.

ОЛТИН ҚЎЛЛИ ПАХТАКОРИМ

МЕҲНАТ АҲЛИ

Меҳнат аҳли қилди обод, Фарҳод даштини гулбоғлар,
Гулистон бўлди саҳролар, учолмас энди ҳеч зоғлар.
Чидолмай душманим фарёд уриб, кўксини минг доғлар,
Суриг меҳнат гурурин чарчамасдан дўстлар, ўртоқлар.

Забардаст халқ музаффардир, ҳамиша кулди давроним,
Куйиб кул бўлди душман, биз кулармиз йўқдир армоним.
Бу чўллар энди бўстондир, қувонча келди меҳмоним,
Суриг меҳнат гурурин чарчамасдан дўстлар, ўртоқлар.

Юриг колхозчи дўстлар, сувга сероб пахтазор бўлсин,
Шу кенг водий кўкарсин, яшнасин, бир долазор бўлсин.
Эзилсин душманим ўз қилмишидан, шармисор бўлсин,
Суриг меҳнат гурурин чарчамасдан дўстлар, ўртоқлар.

Ватан гулзорида ҳар бир йигит, қиз мисли булбулдир,
Очилган пахтазорим, шоналар кулган атиргулдир.
Қувон Акмал, элигнда нози-неъмат лаззати мўлдир,
Суриг меҳнат гурурин чарчамасдан дўстлар, ўртоқлар.

ЯНГИ ЕР ТАРОНАСИ

Янги ерлар очди халқ, унди чаман, боғ устида,
Саф чекиб ўсди дарахтлар қанча ирмоқ устида.
Яшнади кенг пахтазорлар, ҳосили сероб бўлиб,
Қақраган чўлларни ювдик, қолмади доғ устида.

Мирзачўлни чўл деманглар, ям-яшилдир ҳаммаёқ,
Яшнаган Фарғонадек бағрида машъал минг чироғ.
Элу юрт обод, фаровон партия меҳри билан
Мўлчиликдан бор нишон ҳар битта япроқ устида.

Сир, Аму, Норин, Зарафшон янги ерда топди шон,
Коммунизм шуъласидан порласин буткул жаҳон.
Минг яша, эй, Москва, Акмални бахти сен ўзинг,
Порлагай нуринг яна кўп янги қишлоқ устида.

К Е Л Д И Л А Р

Севганим, фасли баҳорим, лозазорим келдилар,
Ҳам кўнгил мулкида бўлган гулбаҳорим келдилар,
Халқ ишига доимо содиқ, баҳодир — қаҳрамон,
Чўлни бўстон айлаган мард пахтакорим келдилар.
Белни боғлаб қанча-қанча дўсту ёрим келдилар,
Ўзбекистон ҳуснига кўркам баҳорим келдилар.

Пахтакорим келдилар, эй янги ер, қўйнингни оч,
Гулга чулғансин бу водий, янги ГЭС, нурингни соч,
Бир умрли бедаво дардингга биз топдик илож,
Энди дерсан, қиш кетиб, ёзим — баҳорим келдилар.
Шаҳди шарбатга тўла олма, анорим келдилар,
Ўзбекистон ҳуснига кўркам баҳорим келдилар.

Унмагай кўксингда энди тоабад янтоқлар,
Ташналикда бўлмагай бағрингда шўрлар, доғлар,
Энди кўксингда мунаввардир гўзал гулбоғлар.
Акмалинг шоддир, яна мард пахтакорим келдилар,
Ўзбекистон ҳуснига кўркам баҳорим келдилар.

У Р Г И Л А Й

Эй шарафли пахтакор, олтин қўлингдан ўргилай,
Яшнаган боғу Ватан, саҳро, чўлингдан ўргилай,
Сен ўзингсан эл аро донгин таратган қаҳрамон,
Турмушинг ширин-шакар, нурли йўлингдан ўргилай.

Мақтасам арзир юракдан, катта карвоним ўзинг,
Бахтлисан озод Ватанда, дилда дostonим ўзинг,
Кенг жаҳонни тутди чандон пахтакорлик доврўфинг,
Шер каби чарчашни билмас, шуҳрату шоним ўзинг.

Пахтакорлик касбини ёш наслимиз қилсин ҳавас,
Меҳнатингдан қанча чўллар боғу роғдир басма-бас,
Тинмайин куйлайди Акмал бахту иқболинг сенинг,
Бир чигитдан ундириш тоғ — катта ижод, катта дарс

Эй шарафли пахтакор, олтин қўлингдан ўргилай,
Яшнаган боғу чаман, саҳро, чўлингдан ўргилай.

КАТТА КАРВОН ҚУШИҒИ

Бир чигитдан тоғ кўтарган полвоним,
Сен ўзингсан элда катта карвоним.
Ортган юкинг нуқул олтин, гавҳардир,
Меҳнатингдан чаман бўлди ҳар ёғим.

Пахтазорга ярашади қоматинг,
Куч-қудратда ҳеч ким бўлмас сенга тенг.
Пок юрагинг дарёлардек тошқин, кенг,
Сенинг билан доим порлар чироғим.

Ишқинг билан лов-лов ёнар юрагим,
Омонликдир сенга олий тилагим.
Диёримда зинҳор толмас билагим,
Ер-дўстларга мангу очиқ қучоғим.

Водийларни ясантиргин яна ҳам,
Одимла илгари шер каби бардам,
Зафарлар ёр бўлсин сенга дам-бадам,
Давронимда хушнуд ҳар ён, ҳар чоғим.

Оламга машҳурсан, пахтакор номинг,
Ҳақиқатдур айтган ҳар сўз, каломинг
Дилларга оромдур таъзим, саломинг,
Акмалинг сени дер, яшнаган боғим.

ОЗОД ДИЁРИНГ

Ургилай, эй пахтакор, озод диёрингдан сенинг,
Ваъдасига чин вафо қилган қарорингдан сенинг.
Меҳнатингдан қақраган чўлларга келди гул баҳор,
Тинч яшаш орзусида отган шиорингдан сенинг.
Сен яратган ҳосилингдан унди олтин тоғлар,
Янгиерда яшнамоқда қанча гулшан, боғлар.
Шухрату шонинг билан оламга машҳурсан ўзинг,
Ҳамма бахтли, ҳамма шод, обод диёрингдан сенинг.
Яшнамоқда кун сайин турмуш фаровон, ҳур ҳаёт,
Шу ҳаётнинг нашъасидан Акмалингнинг кўнгли шод.
Минг яша, эй пахтакор, оламга машҳурсан ўзинг,
Ҳамма бахтли, ҳамма шод, озод диёрингдан сенинг.

КАРВОН КЕЛАДИ

Янги канал сувлари равон келади,
Кўчаларни тўлдириб карвон келади.
Шиорлари товланиб, алвон келади,
Пахта байрами қилиб жавлон келади.

Мунча бахтли экан бу совет даврони,
Мамнун яшар ҳар инсон — йўқдир армони.

Пахтазорим гўёки яшнаган гулзор,
Водийларда янграйди шўх ялла, гулёр,
Қизлар рўмол ўраган чиройли, гулдор,
Ҳаммасининг қўлида оқ олтин — гул бор.

Мунча бахтли экан бу совет даврони,
Мамнун яшар ҳар инсон — йўқдир армони.

Олам-олам севинчга тўла юраклар,
Тоғни талқон қилгудай кучли билаклар.
Акмалда ҳеч тугалмас орзу-тилаклар —
Марралардан маррага илдам етаклар.

РАВОН БЎЛСИН

Қурурмиз зўр каналлар, бахтимиздек ул равон бўлсин,
Бу сув мардоналик донг сочувчи бир нишон бўлсин,
Бу водий сув билан гуллаб, оқ олтинларга кон бўлсин,
Жаҳонда энг улуг бахтли, совет халқи омон бўлсин.

Бу ерга мард элимнинг тоғ кесар фарҳодлари келган,
Асов дарёни тўсган довиюрак шерзодлари келган,
Қуёшли Ўзбекистоннинг асл дилшодлари келган,
Қурурмиз зўр каналлар, бахтимиздек ул равон бўлсин.

Тўлиб-тошган билакда куч ва қувват ундирур гуллар,
Чаман, гулзоримда завқ билан сайрайди булбуллар,
Шу нурли йўлда бизларга поёндоз лола, сунбуллар,
Қурурмиз зўр каналлар, бахтимиздек ул равон бўлсин.

Зарафшон сувлари чўлларни бўстон қилса арзийди,
Зилол сувлар билан ерни гулистон қилса арзийди,
Акмалинг бу канални элга дoston қилса арзийди,
Юринг, колхозчи дўстлар, кенг адирлар бахтга кон бўлсин,
Фаровон, тинч ҳаёт қурган совет халқи омон бўлсин!

ПАХТАКОРИМ

Меҳрим тушган вафодорим,
Оқ олтинга миришкорим.
Сен-ла яшнар ҳур диёрим,
Довруғи зўр пахтакорим.

Ҳалол меҳнат хирмони мўл,
Чаманзорга айланди чўл.
Истиқболинг ёп-ёруғ йўл,
Довруғи зўр пахтакорим.

Ипак пахта кенг далалар,
Қувноқ, ширин, шод паллалар.
Оҳанграбо шўх яллалар,
Довруғи зўр пахтакорим.

Меҳрим тушган вафодорим,
Сен-ла яшнар ҳур диёрим.
Оқ олтинга миришкорим,
Довруғи зўр пахтакорим.

ГУЛДАСТА

Дилда қайноқ ҳурматимни жойладим гулдастага,
Ҳамма қойил, пахтакор, сен қомати барвастага.
Қомати барваста ёр аҳдингда бордирсан мудом,
Сенга дерман чин юракдан ассалом, минг ассалом.

Меҳнат ила ошди қадринг ҳур Ватан бўстонида,
Шуҳратинг, шонинг жаранглар элу юрт достонида.
Қўллари олтин ҳамиша, номи шонли пахтакор,
Сен ўзингсан чўл қувиб, сахрога келтирган баҳор.

Омадинг оламга доврўқ, кўкда парвозинг сенинг,
Булбулигўё каби гулшанда овозинг сенинг,
Акмалинг куйлар жўшиб бахтли замонинг ҳар қачон,
Бахтимизнинг посбони — партиям бўлсин омон.

ШУҲРАТИНГ

Пахтакор, мадҳингни куйлай, сен ўзинг чин қаҳрамон,
Мард элим қалбида номинг доимо бўлгин омон.

Пахтадан тоғлар яратдинг эл учун, халқинг учун,
Пок, ҳалол, зўр меҳнатингга офарин дейди замон.

Қақраган чўлларни бўстон айладинг мардонавор,
Сен ўзингсан доимо шонли элимга ифтихор.

Яшнамоқда барқ уриб кўксингдадур олтин нишон,
Пахтакорим сенга қойил тоза дилдан кенг жаҳон.

Минг яша бахтли замонда еру кўкда шуҳратинг,
Акмалинг куйлар сени тоғ ҳам бўлолмас сенга тенг.

Пахтакор, мадҳингни куйлай, сен ўзинг чин қаҳрамон,
Мард элим қалбида номинг доимо бўлгин омон.

Ю Л Д У З И М

(Пахтакор қизга)

Колхозимда бир қиз бор, номи юрар эл аро,
Пахта терар тонналаб, толаси олтин, тилло.

Машинада парвози ўшар худди шунқорга,
Айлантирди чўлларни яшнаб турган баҳорга.

Ақл-идрок бобида қувонтирди элимни,
Шон-шуҳратли меҳнати, мафтун қилди дилимни.

Акмал юракдан дейди, минг яша доно қизим,
Мусаффо осмонимда чақноқ, ёруғ юлдузим.

Колхозимда бир қиз бор, номи юрар эл аро,
Пахта терар тонналаб, толаси олтин, тилло.

КУККА ЕТСИН ХИРМОНИНГ

Пахтакорим, жонажоним, полвоним,
Завқи, шавқи, машҳур катта карвоним.
Аҳдида тургувчи, тоза виждоним,
Сен билан яшнайдӣ боғи-бўстоним,
Меҳнатда чиниққан асл достоним.

«Оқ олтин»дан хирмонларинг тоғ бўлсин,
Тақир чўллар яшнаб чаман, боғ бўлсин,
Ғалабангдан доим кўнгил чоғ бўлсин,
Ёққанинг ярқироқ нур, чироқ бўлсин,
Ўзингсан баҳодир марду майдоним.

Ҳар нафасда суръат кўшгин суръатга,
Ҳушёр бўл ғанимат, ҳар он фурсатга,
Меҳнат билан тўлгин янги шуҳратга,
Лойиқсан ҳамиша чексиз ҳурматга,
Завқи-шавқи машҳур катта карвоним.

Тезроқ тергин, кўкка етсин хирмонинг,
Дўстларга очикдир бой дастурхонинг,
Акмалинг тилаги — соғ бўлсин жонинг,
Пахтага макондир Ўзбекистонинг,
Сен билан заррача йўқдир армоним.

ГУЛ ДИЁРИМ ШУҲРАТИ

Меҳнат билан яшнар обод элимиз,
Зафарлардан шодлик тўла дилимиз.
Минг мақтовга ярашади гул диёр,
Гул диёрда халқлар мангу бахтиёр.

Атир сочар обод, чаман боғлари,
Севинчларга тўла хушнуд чоғлари.
Ғам-аламни билмас ҳеч кимса зинҳор,
Юракда барқ уриб гуллайди баҳор.

Чўл қувади мард юртимнинг эрлари,
Курашда чарчамас асл шерлари.
Қон-қардошлик Ватанимнинг йўлдоши,
Нур сочар оламга Ленин қуёши.

Дўстлик билан бизлар етдик муродга
Ҳушчақчақ, фаровон, озод ҳаётга.
Меҳнат билан топдик шараф, шуҳрат-шон,
Советлар юртига қойилдур жаҳон.

Илму-фан, маърифат — зўр шиоримиз,
Ҳамиша тинчликдир аҳд-қароримиз.
Акмал куйлар доим дили шодона,
Пахтакор шуҳрати машҳур жаҳона.

Б А Р А Қ А Л Л А

Зар қадрин билади чин уста заргар,
Заргармас, зар қадрин билмаса агар!
Пахтамиз толаси — зардан қимматроқ,
Ҳар зумрад кўсаги — дилларга чироқ.
Пахта билан халқим баланд иқболи.
Пахтадур қудрати, асалу боли,
Баракалла сенга, пахтакор ўртоқ,
Қайнайди далангда гўё зарбулоқ...
Мўл ҳосил унади кучли қўлингда,
Гуллар поёндоздир босган йўлингда.
Оқ олтин ишқиди ёнади қалбинг,
Меҳнатда ҳеч кимса сенга бўлмас тенг.
Ўзингсан миришкор бободехқоним,
Кўксимда мавж урган покиза қоним.
Бир дона чигитдан ясатасан боғ,
Пахтадан уясан хирмонлар тоғ-тоғ.
Меҳнатинг юракдан олқишлар ўлка,
Номингни арзийди кўтарсам кўкка.
Пахта деб ёнасан саҳарлар бедор,
Даламга ташлайсан қанча кучинг бор.
Эллик баҳор кўрар ўзбек диёри,
Шу важдан баланддир аҳду қарори.
Тўйингга тайёрла муносиб совға,
Муносиб совға деб босавер олға.
Шону шуҳратларга тўлсин пахтазор,
Ўзингсан бир сўзлик, ишда фидокор!
Ҳақиқий қаҳрамон ўзинг, бешубҳа,
Катта хирмонларинг тўйга зўр туҳфа.
Жасорат, кучингга келтирдим имон,
Қон-қардошлар чексиз сенга меҳрибон!

СУВЧИЛАРГА

(Терма)

Кўм-кўк қатор гўзамиз,
Гўза — олтин кўзамиз,
Сувчиларнинг меҳнатин
Зарҳал билан ёзамиз.

Сувчилар доим бедор,
Ҳосил ишқида ёнар.
Кечалари юлдуздек,
Қўлида чақнар фонар.

Жилдир-жилдир сув оқар,
Гўзамиз кўкка боқар.
Колхозимиз сувчиси
Кўнглимизга кўп ёқар.

Пахта — бахт, иқболимиз,
Юракдаги боримиз.
Бизнинг уста сувчилар
Севикли ҳамкоримиз.

Сувчидир севган ёрим,
Қатъий берган қарорим.
Аҳдимдан ҳеч қайтмайман,
Гувоҳдир номус-орим.

Ер — кон бўлса, сув — гавҳар,
Меҳнатнинг таги зафар.
Бизнинг колхоз сувчиси
Раҳмат олар ҳар сафар.

Ҳосил тақдири сувда,
Ҳалол меҳнат, уқувда.
Колхозимиз сувчиси
Ишига моҳир жуда.

Қим билса сувчи қадрин
Пахтакор дейди аслин.
Кузда хирмон кўтарар,
Оппоқ олтин тоғ, заррин.

Акмал куйлар сувчини,
Туганмас зўр кучини.
Эл олдида доимо
Бажарар ўз бурчини.

ОЛТИН ДАЛАЛАР

Ҳосил тўла далаларни, тўйиб қаранглар,
Шўх, ўйноқи, завқли куйлар тинмай жаранглар.
Дилга ором берар ҳар дам сахий қишлоғинг,
Мангу яша, ҳеч ўчмасин машъал, чироғинг.

Яшил қишлоқ чиройидир кумуш пахтазор,
Атрофида зеби зийнат олма, узумзор.
Қаналларда зилол сувлар чайқалиб ўйнар,
Қиз-йигитлар меҳнат завқин юракдан куйлар.

Партиямиз халқ ғамхўри, қадрдонимиз,
Ҳаёт эркин, меҳнат озод, хуш давронимиз.
Акмал айтар:— Ғалабалар бўлсин пойдевор,
Партиядан совет халқи доим миннатдор.

ПАХТАЗОРИМГА КЕЛИНГ

**Оппоқ олтинлар кони,
Мардларнинг чин макони.
Қайнаб турар пок қони,
Пахтазоримга келинг.**

**Аҳдида маҳкам турган,
Меҳнат завқини сурган,
Рулни зафарга бурган,
Пахтазоримга келинг.**

**Бўлай десангиз илғор,
Қалбингизда гул баҳор,
Ҳар дам сизга интизор,
Пахтазоримга келинг.**

**Машинага катта йўл,
Кўкка етар кучли қўл,
Ҳосил бўлар яна мўл,
Пахтазоримга келинг.**

**Ишқи вафо ҳам шунда,
Меҳнат, ором ҳам шунда,
Жасорат, илҳом шунда,
Пахтазоримга келинг.**

**Акмалнинг севган жойи
Элга машҳур чиройи,
Шўҳ оқар канал, сойи,
Пахтазоримга келинг,**

ТЕРИМЧИЛАР ТЕРМАСИ

Чаноқлар хона-хона,
Меҳнат қилинг мардона.
Теримчилар доврўғи
Ёйилсин кенг жаҳона...

Машинам бор зангори,
Пахтакорнинг тулпори.
Этаклари пўлатдан,
Деҳқоннинг чин ҳамкори.

Машинамиз бахтимиз,
Терган пахта нақдимиз.
Нур сочар юртимизга
Москва пойтахтимиз.

Пахтамиз бу — оқ олтин,
Дур дерлар асл зотин.
Бахтли халқим кўради
Мўл ҳосилнинг роҳатин.

Яшнади гул элимиз,
Кучга тўлди белимиз.
Тоғ-тоғ хирмонлар уйсак,
Завққа тўлар дилимиз.

Тўй устига тўй бўлсин,
Юртимиз гулга тўлсин.
Бизга душман бўлганлар,
Чидолмай куйиб ўлсин.

**Олтин қўлли пахтакор,
Бергин, қанча пахтаг бор.
Акмал тинмай куйлайди,
Сени қиш ҳам ёз, баҳор.**

МАРҚАЗИЙ ФАРҒОНАГА

Эй, азиз дўстлар, келинг, янги гўзал Фарғонага,
Пахтаси қайнар булоқдек, толаси дурдонага.
Ҳар йигит арслон мисоли, қизлари мардонага,
Чин баҳодир халқ яратган Марказий Фарғонага.

Партия йўл бошлади, чўлларни бўстон айладик,
Жонажон, шонли Ватан донғини дoston айладик.
Гул экиб бағрига, саҳрони гулистон айладик,
Хуш келибсиз, халқ яратган Марказий Фарғонага.

Пахтазорлар яшнасин, меҳнатда доврўқ, янги шон,
Қолмасин ҳеч заррача чўлу биёбондан нишон,
Акмало ўлкангда доим ҳамма тинч, хуррам замон,
Тез келинг, колхозчи дўстлар, Марказий Фарғонага!

ПАХТАКОРЛАР ДОВРУҒИ

Пахтакорлар доврўғин ҳар қанча ёзсам оз,оз
Шон-шарафли меҳнати аълодан-аъло, соз, соз.
Мен эмас, олам бутун қойил сенга, қандингни ур,
Яллаларни кўкка ўрлат, яллаларки, дилнавоз.

Сен ахир тоғлар кўтарган паҳлавоним, бўл омон,
Шарқираб оқмоқда чўлда мавж уриб оби равон.
Зўр кураш майдонида тобланди олтин қўлларинг,
Сен ўзингсан ҳур Ватанга ҳам азиз, ҳам жонажон.

Катта ҳосил ишқида сен ишладинг мардонавор,
Доимо қатъий қарорсан, доимо аҳдинг барор.
Акмалинг куйлар сени қалбида илҳоми тошиб,
Ғайратинг кўрсат, яна шонларга тўлсин пахтазор.

ТОЖИХОН

Пахтакор қиз Тожихон,
Тоza қалби кенг жаҳон.
Айтгин, мунча чеварсан,
Чўл қувишни севарсан,
Ухшайсан тўлин ойга,
Шарқираб оққағ сойга.

Тожихон, Тожихон, Тожихон,
Меҳнатинг элга дoston.
Сенга шон, сенга шон, сенга шон,
Яшнагин, бўлгин омон!

Чўл юлдузи сен ўзинг,
Ширин-шарбат бол сўзинг.
Механизатор номинг бор,
Ўзинг асил гул баҳор.
Обод Жиззахдир боғинг,
Ҳеч ўчмасин чирогинг.

Тожихон, Тожихон, Тожихон,
Меҳнатинг элга дoston.
Сенга шон, сенга шон, сенга шон,
Яшнагин, бўлгин омон!

Бахтиёрсан умрбод,
Ғамни билмас, мангу шод.
Нур сочади нишонинг,
Зарра йўқдир армонинг,
Акмал дейди, бўл омон,
Сенга шараф, сенга шон!

**Тоҷихон, Тоҷихон, Тоҷихон,
Меҳнатинг элга дoston.
Сенга шон, сенга шон, сенга шон,
Яшнагин, бўлгин омон!**

ТУЙ УСТИГА ТУЙ БЎЛСИН

(Лапар)

Й и г и т

Пахтазорда кўрдим барно бўйингни,
Чин кўнгилдан айтай қувноқ куйингни.
Жонимдан ҳам сени яхши кўрганман,
Рози бўлсанг, бошлай катта тўйингни.

Қ и з

Шошманг, йигит, тўйнинг ҳали пайти бор,
Пайти келмай бунча бўлманг беқарор.
Терим фасли бирга меҳнат қилайлик,
Майли, бўлсин сўнгра сизда ихтиёр.

Й и г и т

Тўлин ойдаи кулиб турар ой юзинг,
Кўкрагингни безар Олтин Юлдузинг.
Юрагимга ишқ ўтини солгансан,
Қани энди, менга қатъий бер сўзинг.

Қ и з

Сўзим қатъий — план олдин юз бўлсин,
Хирмонлар тоғ бўлиб, кўнгиллар тўлсин.
Ваъдадаги пахтаи бериб Ватанга,
Юртимизда тўй устига тўй бўлсин.

Й и г и т — Қ и з

Пахтазорда кўрдим барно бўйингни,
Чин кўнгилдан айтай қувноқ куйингни.
Жонимдан ҳам сени яхши кўрганман,
Рози бўлсанг, бошлай катта тўйингни.

ОЙБУСТОН

Комсомол қиз Ойбўстон,
Номинг оламга дoston.
Мирзачўлда яратдинг
Обод, янги гулистон.

Меҳрим тушди ўзингга,
Доно, ширин сўзингга.
Боқсам, қалбим қувонар
Ойдек кулган юзингга.

Чаман боғнинг гулисан,
Элнинг жони дилисан.
Чўлда баҳор яратган
Миллионларнинг бирисан.

Ўзинг дилбар, жонона,
Жонлар сенга парвона.
Озод, гўзал барно қиз,
Чўлни енгдинг мардона.

Комсомол қиз Ойбўстон,
Номинг оламга дoston.
Саҳроларда яратдинг
Янги, обод гулистон.

ПАХТАКОР ЎЗБЕКИСТОН

Даерон келган, ўйнаймиз,
Ўйнаб-ўйнаб куйлаймиз.
Пахтазорлар қўйнида
Меҳнат қилиб тўймаймиз.

Пахта терсанг тоза тер,
Чаноғида қолмасин.
Уни кўрган пахтакор
Кўнгли доғда қолмасин.

Ҳамма чиқсин далага,
Дала тўлсин яллага.
Бир киши ҳам қолмасин
Ўзин олиб панага.

Пахтакорлар соғ бўлсин,
Доим кўнгли чоғ бўлсин.
Терим пайти меҳнатда
Шону шуҳратга тўлсин.

Ёрим моҳир механик,
Ҳунари бор ҳар турлик.
Машинанинг рулида
Яна бўлади кўҳлик.

Теримчилар майдонда,
Жавлон урар ҳар ёнда.
Ҳамма бахтли, шод-қувноқ,
Бизнинг озод Ватанда.

Оқ олтиннинг толаси —
Гулбоғимнинг лоласи.
Мунча ҳам чевар экан
Колхознинг қиз боласи.

Пахта тердим саралаб,
Эгатларни оралаб.
Бир қизни кўриб қолдим,
Кетди қалбга ўт қалаб.

Меҳнат қилинг, эй шоввоз!
Унуми ҳам бўлсин соз.
Мўл ҳосил деб курашдик,
Тинмай баҳор, куз, қиш, ёз.

Боғда булбул навоси,
Ором берар садоси.
Ергинамнинг боқиши —
Ишқ дардининг давоси.

Терим мадҳин куйлайман,
Қуйлаб сира тўймайман.
Кечалар юлдуз санаб,
Севган ёрим ўйлайман.

Ватанимиз гулистон,
Обод, яшнаган бўстон.
Акмал юртин сўрсангиз,—
Пахтакор Ўзбекистон.

ДАВР ТЕРМАЛАРИ

Осмондаги уч ўрдак,
Уччаласи ҳам бирдек.
Бизнинг колхоз қизлари
Очилган қизил гулдек.

Боғ айланма шафтоли,
Учган кимнинг каптари,
Айтсам адо бўлмайди
Пахтакор қиз дафтари.

Пахтакор қиз хўп чаққон,
Янги ер гулин таққан,
Ақлу одоб бобида
Элу юртига ёққан.

Олма оқиб келади,
Беҳи қалқиб келади.
Каналга кетган ёрим
Орден тақиб келади.

Сув оқару сув оқар,
Сув тагидан қум оқар,
Ери куйлаган қўшиқ
Акмалга жуда ёқар.

СИРДАРЕ ҚИЗИ

Дарёларнинг сирин очган Сирдарё қизи,
Товланади кўкрагида Олтин Юлдузи.
Пахтазорга ярашади зебо қоматинг,
Мунча кўркам, мунча дилбар, гўзал савлатинг.

Чин оқида, меҳнатсевар, вафодор жонон,
Довруғларинг бўлсин яна оламга дoston.
Водийларни безатмоқда кучли қўлларинг,
Бахт-иқбол сенга ёрдир — нурли йўлларинг.

Айтингиз-чи, ким севмайди шундай ҳур қизни?
Ой деса ой, кун деса кун, порлоқ юлдузни?
Жаранглайди қўшиқлари янги ерларда,
Унинг меҳри яшар доим миллион дилларда.

Дарёларнинг сирин очган Сирдарё қизи,
Товланади кўкрагида Олтин Юлдузи,
Акмал дейди, минглар яшанг, ҳорманг, бор бўлинг.
Улуғ Ленин замонида давронлар суринг!

ЎЙНАБ-КУЛИНГ

Ҳай-ҳай ўлан, жон ўлан, жонон бўлинг, ёр-ёр,
Шундай ширин замонда ўйнаб-кулинг, ёр-ёр.

Меҳнат билан ясатилган тахтимиз бор, ёр-ёр,
Ҳавас қилса арзийдиган бахтимиз бор, ёр-ёр.

Ёр-ёр айтиб борамиз сой бўйига, ёр-ёр,
Совға қилсак ярашади эл тўйига, ёр-ёр.

Дока кўйлак этагига тут қоқайлик, ёр-ёр,
Келин тушган бахтли уйда ўт ёқайлик, ёр-ёр.

Қат-қатгина қатлама қатланади, ёр-ёр,
Қизни олиб дугонаси отланади, ёр-ёр.

Қизни олиб дугонаси қараб турсин, ёр-ёр,
Оқ сут берган снажони рози бўлсин, ёр-ёр.

Дарёга тош отманглар, ботар-кетар, ёр-ёр,
Колхозимиз берган ҳосил элга етар, ёр-ёр.

Ҳай-ҳай ўлан, жон ўлан, ой боласи, ёр-ёр,
Бизнинг келин қишлоқнинг гул-лоласи, ёр-ёр.

Ҳай-ҳай ўлан, жон ўлан, жонон бўлинг, ёр-ёр,
Шундай ширин замонда ўйнаб-кулинг, ёр-ёр.

Ч У П О Н И М

Яша, танти мард чўпон,
Суравер даври даврон.
Писанд эмас чўпонга
Иссиқ, совуқ, қор, бўрон.

Поёнсиз яшил сахро,
Халққа хизмат муддао,
Қўй-қўзилар яйрайди,
Ёқимли, тоза ҳаво.

Бахтлисан гул ватанда,
Озод, гўзал чаманда.
Чорва ўссин, юксалсин
Шу ажойиб бўстонда.

Чорвадорлар бор бўлсин,
Доим бахти ёр бўлсин,
Пок юракли чўпонлар
Юртда донгдор бўлсин.

Чал найингни, чўпоним,
Омон бўл қадрдоним.
Акмал дейди юракдан
Иўқ заррача армоним.

БИЗНИНГ ҚИШЛОҚ

Кўрган ҳавасда гулбоғимизни,
Яшил, хушҳаво чорбоғимизни,
Яшнаиб турар кўм-кўк пахтазор
Обод, чиройли қишлоғимизни.

Каналлар ичра зилол сув ўйнар,
Танни яйратар шўх, завқли куйлар,
Келишса дилдан кутиб оламиз —
Дўсту ёр, қардош, ўртоғимизни.

Ёқимли, дилкаш йигит-қизлари,
Маънога тўла ширин сўзлари,
Яшнаган чаман колхоз қишлоғи,
Сайр этиб кетинг гулбоғимизни.

Оламга машҳур Ғанишерлари,
Ҳосилга тўла олтин ерлари,
Кўрингиз, дўстлар, гулга ўралган,
Азиз, мўътабар тупроғимизни.

Кўрган ҳавасда гулбоғимизни,
Яшил, хушҳаво чорбоғимизни,
Яшнаиб турар кўм-кўк пахтазор
Обод, чиройли қишлоғимизни.

ҚАНДИНГНИ УР, ПАХТАКОРИМ

Аъло ўтдинг имтиҳондан,
Халқим севар сени жондан,
Ҳамма хурсанд мард деҳқондан,
Олқишлайди эл ҳар ёндан,
Қандингни ур, пахтакорим,
Даврингни сур пахтакорим.

Қўкка учар пўлат отинг,
Меҳр қўйган қўш қанотинг,
Шерсан ўзинг, шердир зотинг,
Қулочингни очабер кенг,
Қандингни ур, пахтакорим,
Даврингни сур, пахтакорим.

Қўклам чоғи қийналди жон
Чангал урди шамол, бўрон,
Уст-устига тошқин, сурон,
Енгиб чиқдинг сен қаҳрамон,
Қандингни ур, пахтакорим,
Даврингни сур, пахтакорим.

Оппоқ олтин кенг пахтазор,
Мўл ҳосилли чаман гулзор,
Ваъда аниқ қатъий қарор,

**Қандингни ур, пахтакорим,
Даврингни сур, пахтакорим.**

**Терим чоғи меҳнатингга,
Тан берамиз ҳимматингга,
Минг офарин ғайратингга,
Акмал қувнар таърифингга.
Қандингни ур, пахтакорим,
Даврингни сур, пахтакорим.**

ҲО Р М А Н Г И З

Минг тасанно сизга устоз қаҳрамонлар, ҳормангиз,
Сўзда турғувчи эрлар, паҳлавонлар, ҳормангиз.
Мард йигит, мардона қизлар, жонажонлар, ҳормангиз,
Жонлари жонга туташган меҳрибонлар, ҳормангиз,
Тоғ каби хирмон кўтарган қиз-жувонлар, ҳормангиз.

Довруғи оламга кетган ҳур элим шунқорлари,
Чўлда бўстонлар яратган, уста соҳибкорлари.
Сизга ҳурмат, сизга олқиш, пахтазор илғорлари,
Опа-сингил, дўсту-қадрдон, отажонлар, ҳормангиз,
Кўнглимиз мулкида гавҳар онажонлар, ҳормангиз.

Катта жанг майдони гўё ям-яшил, кенг пахтазор,
Ҳам табиат ҳамласин қилдик курашда тор-мор,
Шон-шараф, чексиз зафарлар доимо сизларга ёр,
Номингиз ботир ҳамиша, навқиронлар, ҳормангиз,
Сарви қомат, хушфеъл, соҳибқиронлар, ҳормангиз.

Кўкда бургут лолу ҳайрон халқимиз парвозига,
Тиз чўқар йўлида мағрур шерлар эъзозига.
Жўр бўлиб сайрайди Акмал пахтакор овозига,
Оппоқ олтинлар яратган дўст-ёронлар, ҳормангиз,
Зарбига қойил жаҳон, эй қаҳрамонлар, ҳормангиз.

БАҲОР ТАРОНАСИ

(Лапар)

Қ и з л а р

Баҳор бўлмай аргумоқлар чопарми,
Меҳнат қилмай инсон бахтин топарми?
Йигит деган меҳнатда мард бўлмаса,
Айтингиз-чи, севганига ёқарми?

Й и г и т л а р

Баҳор бўлмай аргумоқлар чополмас,
Меҳнат қилмай инсон бахтин тополмас.
Йигит деган меҳнатда мард бўлмаса,
Ундақасин асло ёри ёқтирмас.

Қ и з л а р

Ўзбек элин машъалистон дейдилар,
Пахтакорин донғи дoston, дейдилар.
Тўти, булбул шайдо боғу роғига,
Бундай юртни асл бўстон дейдилар.

Й и г и т л а р

Бўстонларга ярашиқлик бўйингиз,
Дилга ором шўх, ўйноқи куйингиз.
Ўлкамизнинг номи асил, ҳур диёр,
Бўлаверсин тўй устига тўйингиз.

Қ и з л а р

Ким севиб топишса, бахтиёр дерлар,
Ваъдасига вафо қилар чин шерлар.
Шер йигит синовда кўрсатар ўзин,
Ҳур диёр кўркидир сиз каби эрлар.

Йигитлар

Тилингиздан шарбат томар, қизларжон,
Ҳавас қилар гул-лолалар, қизларжон.
Қўзларингиз оловидан мардларнинг
Юраклари лов-лов ёнар, қизларжон.

Қизлар

Севгучилар тўлиб-тошар ғайратга,
Жонин тикар шарофатли меҳнатга.
Файз берасиз, жон берасиз, жононлар,
Нурли ҳаёт, гуркираган санъатга.

Ҳамма

Ўзбекистон паҳлавонлар диёри,
Ҳамиша меҳнатда зафарлар ёри.
Меҳри яшар доим Акмал дилида,
Бор бўлсин партия — эллар сардори.

МАЙДОНГА ЧИҚ

Бўлай десанг байроқдор,
Терим жангида илғор.
Тўпла, қанча кучинг бор,
Ҳа, бўл тез, майдонга чиқ!

Қовоғин солди осмон,
Жонинг бўлса соғ-смон.
Фармон берди соф виждон,
Ҳа, бўл тез, майдонга чиқ!

Ғанимат ҳар дам, фурсат,
Ишда жасорат кўрсат,
Жадал бўлсин зўр суръат,
Ҳа, бўл тез, майдонга чиқ!

Пахта нону тузимиз,
Қатъий ваъда сўзимиз.
Еруғ бўлсин юзимиз.
Ҳа, бўл тез, майдонга чиқ!

Ўзинг кучли навқирон,
Кенг далада сол сурон,
Тоғ кўтарган паҳлавон,
Ҳа, бўл тез, майдонга чиқ!

ШОДЛИК ҚУШИҒИ

Шу азиз Ватанда эллар бахтиёр,
Ҳамма тинч, ҳур, озод дилларда баҳор
Эҳ, кўкка етгудай юксалар бўйимиз,
Жаранглаб ёйилар қувноқ куйимиз.

Ҳар ишда мададкор,
Улуғ рус халқи,
Жонажон Ватанда,
Қуёшдай балқи.

Қувноқ куйларимиз жўшқинли дарё
Ҳур Ватан тупроғи кўзга тўтиё.
Минг яша дунёда гўзал ҳур ўлкам,
Ўзингсан чаманим ой каби кўркам.

Ҳар ишда мададкор,
Улуғ рус халқи.
Жонажон Ватанда,
Қуёшдай балқи.

Ч И Н О З И М

Меҳри-ишқим сенда доим, Чинозим,
Ўзингсан қўлимда шўх, олтин созим.
Чаманингда учар қушдек яйрайман,
Завққа тўлиб, булбул каби сайрайман.
Мунчалар дилрабо боғи-роғларинг,
Қаҳқаҳа, шўх кулгу, хушнуд

чоғларинг.

Бир томон Чирчиғу бир ён Сирдарё,
Табаррук тупроғинг кўзга тўтиё.

Машҳурдирсан, тарихларда номинг

бор,

Меҳнат билан топдинг шараф,

эътибор.

Яллама, Қурама, Кўтарманг обод,
Халқларинг ҳамиша бахтли, хуррам,

шод.

«Пахта» дерлар Турсунойнинг

қишлоғин,

Олтин гўза ўраб олган ҳар ёғин.

Баланд тепа атрофида йўл тушган,

Кенг майдон Чирчиқ билан

туташган.

Кўловулда унди янги гулшан, боғ,

Дўстларга юракдан очади қучоқ.

Исми-жисми билан «Олмазор»инг

бор,

Ҳамиша бизларга бахту иқбол ёр,

Гул сочар ўлкамга Чиноз баҳори,

Қурашда енгилмас мард пахтакори.

Шер каби наъравор ўғил-қизларинг,

Қанчалар меҳрибон, ой, юлдузларнинг,
Утган йили бажарилди планинг,
Аҳдингга яраша унди хирмонинг.
Ҳа, бўл, дейди сени тинмай гулбаҳор,
Далага ташлагин қанча кучинг бор.
Шу кунда ҳал бўлар ҳосил тақдири,
Унутма меҳнатда зафарнинг сири.
Ваъдага вафоли асл деҳқонсан,
Жангларда синалган мард

пахтакорсан.

Пахта, тилла, гўшт, сут яна мўл
бўлсин,

Чорва маҳсулига элу-юрт тўлсин.
Дунёни қопласин қовун-тарвузинг,
Амалда муҳайё ҳар айтган сўзинг.
Тошкентим довруғин кўтар фалакка,
Интилан етади орзу, тилакка.

Акмал ёзди сенга жўшиб мадҳия,
Утган йилдек яна машҳур бўл дея.
Меҳри ишқим сенда доим, Чинозим,
Узингсан қўлимда шўх олтин созим.

ВИЖДОН АМРИ

Офарин, заҳматкаш пахтакор ўртоқ,
Меҳрингга тан бериб очамиз қучоқ.

Бўронни қайираб балқиган кучинг,
Ваъдани бажариш муқаддас бурчинг.

Отлиғу пиёда кездим далангни,
Жасоратда кўрдим қизгин паллангни.

Таърифлаш қийиндир бу йилги ҳолни,
Дўл, ёмғирлар чақиб кетди ниҳолни.

Ҳаво жуда инжиқ, жуда паст келди,
Унга фақат сенинг сабринг даст келди.

Чақмоқ чақиб асов бўронлар ўтди,
Сел қайнаб, тоғларда суронлар ўтди.

Ойлаб тўхтамади шалаббо ёмғир,
Далада ишларинг машаққат, оғир.

Ором билмай, бир дам кундуз ва тонгда,
Қайта экдинг чигит ҳатто июнда.

Пайҳон бўлди қанча пахта майдони,
Туганмасдир халқим меҳнат достони.

Ҳақиқий қаҳрамон қорақалпоғим,
Офатларни енгган иним-аймоғим.

Хоразм кўклами Амуга аён,
Нималар кўрмади у бобо деҳқон.

Андижон, Фарғона, гўзал Тошкентим,
Меҳнатда синалган дилга пайвандим.

Наманган, Бухоро, азиз Самарқанд,
Хирмоннинг Чотқолдек бўлсин сарбаланд.

Қашқадарё, Жиззах, азамат Сурхон,
Неча бор бўлганман даламда меҳмон.

Сирдарё оқлади ўзини жангда,
Шеър, қўшиқ ёзаман жўшқин оҳангда.

Қайсар табиатни енгдик мардона,
Майдонда яшнади янги дурдона.

Ҳар дамда ҳаволаб доволар ошдик,
Олма гулидаги сойлардек тошдик.

Қудратин кўрсатди азим техника,
Ғолиблик олдида ожиз техника!

Синовлардан аъло ўтган пахтакор,
Ҳар лаҳза ғанимат, унутма зинҳор.

Бўронни қайиран балқиган кучинг,
Ваъдани бажариш муқаддас бурчинг.

* *
*

Унутмаки, ер тўймаса эл тўймас,
Меҳнат юзни ерга қаратиб қўймас.

**Ғайрат отин «чуҳ»лаб, қамчила тезроқ,
Ташаббус қайнасин мисоли булоқ.**

**Мусобақа авжга чиқсин далада,
Бир киши қолмасин соя, панада.**

**Далага чиқмаган бир жон қолмасин,
Меҳнаткаш олтин қўл асло толмасин.**

**Пахта билан фахрланар Ватаним,
Пахта билан яшнаб турар чаманим.**

**Пахта бойлик, пахтаг қудрат элимга,
Нур сочади «оқ олтин»инг дилимга.**

**Пахтадир дўстликнинг асл тимсоли,
Бу дўстлик яшайди қуёш мисоли.**

**Пахта билан ҳалол ушатган нонинг,
Пахта билан кўркам бой дастурхонинг.**

БАҲОР КЕЛДИ

**Баланд-баланд тоғлар ошиб,
Дарёлари тўлиб, тошиб,
Тезроқ бўл деб шошиб-шошиб,
Баҳор келди, баҳор келди.**

**Деҳқон бўлсанг тургин тезроқ,
Кенг далага юргин тезроқ,
Меҳнат кайфин сургин тезроқ,
Баҳор келди, баҳор келди.**

**Ҳар нафасинг тиллога тенг,
Қучоқларинг очилсин кенг.
Шимарилсин мардона енг,
Баҳор келди, баҳор келди.**

**Мустаҳкамдир пойдеворинг,
Мўл ҳосилдур номус-оринг,
Акмал дейди: Мангу ёринг,
Баҳор келди, баҳор келди.**

ОРОМИМСАН ЎЗГИНАНГ

— Яшнаб турган баҳоримсан ўзгинанг,
Севиб чертган бахт торимсан ўзгинанг.
Шодлик яшар тоза дилингда,
Меҳр қўйган дилдоримсан ўзгинанг.

— Сен десам қалбимда қайнайди илҳом,
Ўзингсан Санобар, ўзинг Дилором,
Ҳамиша соғ бўлгин ушбу дунёда,
Меҳр қўйган оромимсан ўзгинанг.

Умрбоддир сенга берган паймоним,
Ўзгинангсан менинг қоши камоним,
Асрагандек кўз мулкини мужгонинг,
Тунлар кутган бедоримсан ўзгинанг.

Ёрижоним менга чексиз меҳрибон,
Юракларда йўқдир заррача армон,
Ишқи вафо яшар донм дилимда
Акмал дейди ашъоримсан ўзгинанг.

САОДАТЛИ ВАТАНДА

ДУСТЛАРИМ

Жондан ортиқ, жонажоним, дўсту ёримдир менинг,
Мақтасам арзир юракдан, куч-мадоримдир менинг.
Қалблари қалбга туташган, жонлари жонга туташ,
Мевазорим, боғу роғим, дилда боримдир менинг.

Ниятим, орзум ушалди ҳар нафас дўстлар билан,
Йўлларимга гул тўшалди ҳар нафас дўстлар билан.
Минг яшанг дунёда доим, кўрмангиз асти завол,
Қон-қариндош, ёру дўстим, ифтихоримдир менинг.

Гуркираб кулган баҳор, машҳур шифокор ўзлари,
Ҳамма юлдузлар ичида ярқироқ юлдузлари,
Яхши дўстсиз ҳужрадек тордир кўзимга кенг жаҳон,
Дўстларимдир шодлигим, дўстлик шиоримдир менинг.

Эслагайман сизни доим токи умрим борича,
Чеҳрангиз гулгун очилсин, гул Ватан гулзорича,
Акмалингиз кўнглида сизга туганмас меҳри бор,
Дўстларим, жоғу дилим, зўр эътиборимдир менинг.

О М О Н М И ?

Ассалому алайкум, қариндошлар омонми?
Бирга ўсган жўралар, ёр-йўлдошлар омонми?
Опа-сингил, дўст-ёрлар, барча ёшлар омонми?
Нуроний чол-кампира, азиз бошлар омонми?

Бахтимизга ҳамиша сизлар омон бўлингиз,
Яшашда мисли қуёш, гўё замон бўлингиз,
Меҳнат билан Ватанга шарафу шон бўлингиз,
Режани ўринлашда кучли бўрон бўлингиз,
Бирга ўсган жўралар, мард йўлдошлар омонми?

Жаҳонга номи кетган зап баҳодир эрларсиз,
Канал қазиб, чўл қувган, наъра тортган шерларсиз,
Утказарсиз ҳадемай жаҳоншумул тўйлар сиз,
Карнай, сурнай, ногора — зафар куйин куйларсиз,
Опа-сингил, дўст-ёрлар, барча ёшлар омонми?

Акмалингиз қалбида сизга чексиз меҳр бор,
Тан-жонингиз соғ бўлсин, кўнглингизда гул баҳор,
Сиз ўзингиз ҳамиша ҳур Ватанга ифтихор,
Сизлар билан гуллайди поёни йўқ пахтазор,
Қалбимизга ўт солган қалам қошлар омонми?

САЛОМ

Жонажон дўстларга биздан, янги бўстондан салом!
Меҳнати шавкатли қизлар, барча ўғлондан салом!
Мирзачўлдан сизга табриклар, саломлар йўлладик —
Бундай янги шаҳар, янги гулистондан салом!

Мавж уриб қайнар булоқдек меҳнату ижодимиз,
Минг зафар қучган курашда ҳур совет авлодимиз.
Гуллатиб чўлларда доим пахтазору янги боғ,
Барқ уриб кулган чаманларда қадрдондан салом!

Янгради, парпираб ёнди ҳаётнинг машъали,
Яшнагай чўл ўрнида қанча гулистонлар ҳали,
Акмалинг куйлар ҳамиша, Партия йўлбошчимиз,
Халқ учун ҳар ишга тайёр марди майдондан салом!

ДУСТЛАР ЖАМОЛИ

Армоним дўстларнинг висоли,
Дилимда қуёшдек жамоли.
Қувончим сарбаланд камоли,
Меҳнатда шарафу иқболи.

Чўллардан сой бўлиб оқамиз,
Кўкракка бахт гулин тақамиз.
Ватанга қудратли қалқонмиз,
Дўстликда оламга ёққанмиз.

Доимо ўзингиз қалбимда,
Нуроний юзингиз қалбимда.
Даводек сўзингиз қалбимда,
Чарақлар кўзингиз қалбимда.

Чаманлар бағрида яйрайлик,
Завқ билан булбулдек сайрайлик.
Акмал дер: Жўш уриб қайнайлик,
Дўстликни ёддан ҳеч қўймайлик.

Армоним дўстларнинг висоли,
Дилимда қуёшдек жамоли.

•

САОДАТЛИ ВАТАНДА

Саодатли Ватанда барча миллат қон-қардошим,
Қозоғу туркману тожик чин ўртоқ, мангу йўлдошим.
Заковатли улуғ рус халқи этди бизни миннатдор,
Мен ўзбек ўғлиман бахтли, ҳамма эл қавм-қариндошим.

Жаҳонда борми ҳеч шундай Советлар юртидек обод,
Ҳаёт қувноқ, фаровон, ғамни билмас, ҳамма хуррам-шод.
Элимнинг фикри зикри тоабод тинчлик шиоридир,
Мен ўзбек ўғлиман бахтли, ҳамма эл қавм-қариндошим.

Ҳалол меҳнат билан шуҳрат қозондик, донғимиз дoston,
Тақир чўлларда унди боғу роғлар, яшнади бўстон.
Севикли партия — доно ҳамиша бизга ёр, устоз,
Бу Акмал шунга бахтли, ҳамма эл қавм-қариндошим.

ДУСТЛИК ТАРОНАСИ

Яхши одам олқиш олар элидан,
Уз халқини севар жону дилидан,
Дўст тушунар, дўсти учун жон фидо,
Ҳар нафасда гуллар ўсгай йўлидан.

Гуллар қўшинг, гулдастамиз — гулдаста,
Меҳнат билан юртим яна барваста,
Дўстликдандир асл яшаш маъноси,
Дўсти борнинг кўнгли бўлмас шикаста.

Дўстсиз киши гўё ёлғиз қамалда,
Дўстлик доим ривож топсин амалда,
Дўстлик билан машҳур совет диёри,
Дўсти кўп юрт ғам кўрмас ҳеч маҳалда.

Бўстонида ҳамма бахтли, дўст-ёрдир
Чин дўстлик Ватанда мангу шиордир.
Дўстлик юрти дерлар Акмал чаманин,
Юракда мавж урган ялла, гулёрдир.

О Л Қ И Ш

(Тошкент қурувчиларига)

Чин юракдан олқиш бу, эй қаҳрамонлар,
Дилингизда қолмасин зарра армонлар.
Дўстлик нуриин сочдингиз бутун оламга,
Кучингизга қойилдир замин, замонлар.

Инсонга чин безакдир ҳунар, наққошлик.
Галабани ҳал қилар дўстлик, қардошлик,
Раҳмат деймиз юракдан сизга доимо,
Қурувчида туганмас мардлик, бардошлик.

Тошкент шаҳрин яна тез, гўзал қурингиз,
Эркин меҳнат нашъасин расо сурингиз.
Кундан-кунга яшнасин ўзбек пойтахти,
Янги шону шуҳрат деб олға юрингиз.

Бирингиз рус, украин, молдаван, қозоқ,
Ватанимда ҳамма халқ мангу иттифоқ.
Туркман ўғли, мард тожик, грузин, арман ҳам
Бир-бирига қон-қардош, меҳрибон, ўртоқ.

Зилзилани қайтарган ботир эрларсиз,
Меҳнатда ҳеч чарчамас қиз-йигитларсиз.
Тоғ кўтарар бир зарбда битмас кучингиз,
Кенг жаҳонга сиз машҳур, асил шерларсиз.

Номингиз зўр, фахрли уста бинокор,
Совет юрти сиз билан қилур ифтихор.
Қуёш каби минг яшанг озод дунёда,
Коммунизм даврида ҳамма бахтиёр.

М Е Ҳ М О Н И М

Бош устига, келинг, азиз меҳмоним,
Меҳмонга очиқдир йўл дастурхоним.
Меҳмон билан хонам обод, юрт обод,
Яхши меҳмон доим дилни қилар шод.

Пок юрак меҳмонга интиқман, зорман,
Қон-қардош дўстларга тоабод борман.
Топганим ҳаммаси қутлуғ меҳмонга,
Ҳурматин кўтарай гўё осмонга.

Сатқайи бурда нон сўзи ёлғондан,
Безорман тамагир, қаллоб меҳмондан.
Акмалинг ташнадир меҳмонга ҳар чоқ,
Жонажон меҳмонга очаман қучоқ.

Бош устига, келинг, азиз меҳмоним,
Меҳмонга очиқдир мўл дастурхоним.

ПОЛЬ РОБСОНГА

Жаҳон тинглар, янграр эфирда,
Джоу Хил ҳақида негр қўшиғи.
Кейин русча бошланар бирдан,
Бу қўшиқнинг ҳамма ошиғи:
«Волга-Волга, эй она дарё —
Чуқур ва кенг денгизсан гўё!»

— Бу қўшиқлар — мардона, дейди
Олам уни севади чексиз.
Бу қўшиқни ким айтган эди?
Баравж овоз — оламда тенгсиз,
Эрк излаган негр ўғлони —
Бўлган эди элим меҳмони.

Қўшиқлари гўёки оташ —
Парвоз этар эди кук сари.
Ҳарорати мисоли қуёш,
Мазмунида дўстлик хабари,
Куйларига бўлиб маҳлиё,
Куч олади қўшиқдан дунё.

ЯХШИ НОМ

Яхшилардан қолар доим яхши ном,
Яхшиларнинг номи дилларда мудом,
Яхшиларга ҳурмат, олқиш, эҳтиром,
Эл ичида яхши инсон яхшидур.

Яхшилар меҳнатда чўлни боғ этар,
Яшнатиб кўнгилни гўё тоғ этар,
Ширин сўзда беморни ҳам соғ этар,
Атрин сочган боғ-бўстон яхшидур.

Яхши билан юриб топдим бахт, иқбол,
Юракдан ишладим халқимга ҳалол,
Бизга ҳамдам доим порлоқ истиқбол,
Она юртим, ҳур гулистон яхшидур.

Яхшиларнинг яхши номи китобда,
Китоб эмас нур сочади офтобда,
Акмал куйлар яхшиларни ҳар бобда,
Яхши билан ҳар дам, ҳар он яхшидур.

НУРАФШОН ТОЖИКИСТОНСАН

Советлар юртида озод,
Чароғон Тожикистонсан.
Ҳамиша улфатинг шодлиқ,
Фаровон Тожикистонсан.
Хазонсиз яшнаган бўстон,
Гулистон Тожикистонсан.
Жасорат — қудратинг зўрдир,
Нурафшон Тожикистонсан.

Дар ин мулки Советҳо
Ҳур, чароғон Тоҷикистони,
Ҳамеша улфатат шоди,
Фаровон Тоҷикистони.
Ба ёру дўстон ғоят
Қадрдон Тоҷикистони,
Баҳори беҳазон, зебо,
Гулистон Тоҷикистони.
Жасорат, қудратат зўру
Нурафшон Тожикистонсан.

Буюк Фирдавсий, Жомий,
Айнийларнинг гул диёрисан.
Мудом тинчлик шиоринг,
Эркесвар халқларни ёрисан.
Дили пок, яхшиларни
Донмо сен интизорисан.
Муборак даври давронинг,
Бахти хандон Тожикистонсан.

Жасорат-қудрагинг зўрдир,
Нурафшон Тожикистонсан.

Помирдек қад кўтардинг,
Водийларни айладинг обод.
Ажойиб ҳур Ватанда ҳамма бахтли,
Ҳамма хуррам, шод.
Азизсан юртимизга, тожигим,
Қалбимда номинг ёд.
Яшайсан бахтли давронда,
Қадрдон Тожикистонсан.
Жасорат — қудратинг зўрдир,
Нурафшон Тожикистонсан.

Ватанда ҳамма халқлар
Сенга қардош, бахтиёр бўлдинг.
Улуғ ҳиссанг билан
Тинчлик йўлида барқарор бўлдинг.
Шарафли меҳнатинг бирлан
Чаману лолазор бўлдинг.
Қариндош, ёру дўстларга
Қадрдон Тожикистонсан.
Жасорат — қудратинг зўрдир,
Нурафшон Тожикистонсан.

Чақирдинг марҳабо деб,
Эй буюк юрт, келдим қошингга.
Юракдан офарин дерман
Фидокор қари — ёшингга.
Базинҳор тушмасин ҳеч доғ,
Ширин турмуш, қуёшингга.
Жаҳонда доврўгинг дoston,
Ғазалхон Тожикистонсан.

Юраклар завққа тўлди
Боғу, роғу гул камолингдан.

Унутмас баҳра олдим сойларнингдан,
Шаҳду болингдан.
Тасаддуқ Акмалинг ҳар дам
Сенинг дилбар жамолингдан.
Севикли икки фарзанд —
Ўзбекистон, Тожикистонсан.
Жасорат — қудратинг зўрдир,
Нурафшон Тожикистонсан.

Н У Р Ч И Л А Р

Ойдек равшан йўлингиз,
Нур яратар қўлингиз,
Гавҳар айтган сўзингиз,
Бахти боққан нурчилар.

Номингиз ер, осмонда,
Шуҳратингиз дostonда,
Яшанг чаман, бўстонда,
Ишда чаққон нурчилар.

Олмос, ёқут, нурмисиз,
Ё нури юлдузмисиз,
Олтин, садаф, дурмисиз,
Элга ёққан нурчилар.

Фарҳод ГЭСларин қурган,
Меҳнат кайфини сурган,
Ҳамиша олга юрган,
Дарё тўсган нурчилар.

Сиз ҳақиқий қаҳрамон,
Қойил сизга кенг жаҳон.
Раҳмат дейди ҳур замон,
Орден таққан нурчилар.

Ленин айтгани бўлди,
Гул диёр нурга тўлди,
Ғанимлар куйиб ўлди,
Элга ёққан нурчилар.

ТОШКЕНТИМ МЕТРОСИДА

Шаҳримга кўрку чирой,
Турфа мармар, ажиб жой,
Нур сочади юлдуз, ой
Тошкентим метросида.

Табаррук, зар тупроғи,
Дўстга очиқ қучоғи,
Яқин бўлди йироғи,
Тошкентим метросида.

Москвадан куч олур,
Оламга довруқ солур,
Эл зафар маршин чалур
Тошкентим метросида.

Ер остида кошона,
Осиёда ягона,
Ундан ёруғ пешона,
Тошкентим метросида.

Бағри гўё кенг жаҳон,
Олтин тўйга армуғон.
Акмал дейди, эл шодон
Тошкентим метросида.

МОСКВА — ХАНОЙ

Улуғ дўстлик шиоринг,
Мустаҳкамдир қароринг,
Ватандир гул баҳоринг,
Озод, бахтли диёринг.

Н а қ о р а т

Яшна Ханой, Москва,
Яша Ханой, Москва.

Халқимиз, қому қардош,
Бир-бирига дўст, йўлдош,
Тинчлик ишидир қўлдош
Бўронга берар бардош.

Н а қ о р а т

Яшна Ханой, Москва,
Яша Ханой, Москва.

Ғайратинг тошқин дарё,
Салобатинг бир дунё,
Пахтазоринг бебаҳо,
Жаҳон сенга маҳлиё.

Н а қ о р а т

Яшна Ханой, Москва,
Яша Ханой, Москва.

Мард, баҳодир халқинг бор,
Москвадир байроқдор.
Буюк истиқболинг ёр,
Душманларинг тору мор.

Н а қ о р а т

Яшна Ханой, Москва,
Яша Ханой, Москва,

Коммунистик партия,
Улғайдик сени дея,
Акмал ўқир мадҳия,
Омон бўл эл бахтига.

Н а қ о р а т

Яшна Ханой, Москва,
Яша Ханой, Москва.

МУҲАББАТ ЮЛДУЗИ

ЖОНДАН АЗИЗ

Бағрима ишқи туташган ёргинам жондан азий,
Ёргинам олган нафас ҳар лаҳза, ҳар ондан азий.

Мавж урар дарёсимон жонимда меҳрим ёр учун,
Ҳар кун гулдаста боғларман ўшал ҳамкор учун.

Тўти, булбул, қумрилар сайрар элим ҳар ёғида,
Бахтиёрман ёр билан обод Ватан гулбоғида.

Мақтасам арзир вафолик паҳлавоним васфини,
Завқ ила, гулёр ила куйлаб саодат азмини.

Акмало, қалбингни оч, кўрсат унга ишқ боғини,
Билсин у, бу ошиёнда мангуга қолмоғини.

Бағримга ишқи туташган ёргинам жондан азий,
Ёргинам олган нафас ҳар лаҳза, ҳар ондан азий.

ДИЛ КУИИ

Сен менинг жону дилимсан, ўзгага дил бермагил,
Бевафолар боғидан ҳам ошиқиб гул термагил.
Сен ўзинг гулдек очилган шу вафо бўстонида,
Ярқираб, кўзларни ўйнат, ҳеч заволни кўрмагил.

Аҳди ёлғон, бетайинлар арзимас кўз ёшинга,
Қанча савдолар солибди бегуноҳ ёш бошинга,
Садқайи кўз ёши кетсин, оғу солма ошинга,
Ишқни енгил ўйлагандан эзгу маъно сўрмагил.

МУҲАББАТ ЮЛДУЗИ

Мен тинимсиз талпинарман йўлларингга ҳар қачон,
Жонгинамнинг жонисан, жононгинам, бўлгин омон.
Яшнаган боғу баҳорим, лолазоримсан ўзинг,
Шунчалар ёрқин бўларми кўкда порлоқ юлдузинг?

Сенга бўлган меҳру ишқим қатраси дарёсимон,
Офтобдек нурланур кўнглим сени кўрган замон.
Қайси сўз-ла айтайин, мақташга ожиздир тилим,
Бир нафас, ҳа, бир нафас сенсиз ёришмайди дилим.

Яхши орзу, яхши ният, мақсадингга етгали,
Чўл қуварсан эл учун саҳрони обод этгали.
Акмалинг куйлар тарона, доврўғингга куй тўқир,
Севгида ҳеч ким бўлолмас сенга тенг, деб мадҳ ўқур.

ПАРВОНАМАН

Севганим сен деб у кун, қалбим баҳор этдинг мени,
Ваъда айлаб ишқ, вафодан, бахтиёр этдинг мени,
Оқибатда бир кўрарга интизор этдинг мени,
Не сабабдан, жонгинам, васлингга зор этдинг мени,
Эй, нигор, термултириб мунча хумор этдинг мени.

Тинч-фаровон турмушим, обод диёрим қўйнида,
Гуллаган мангу чаман, дилшод диёрим қўйнида,
Ҳамма шод, бахтли, омон, озод диёрим қўйнида,
Не сабабдан, жонгинам, васлингга зор этдинг мени,
Оқибатда бир кўрарга интизор этдинг мени.

Согиниб дилдан сени ишқинг ўтида ёнаман,
Сен чироқ булсанг мабодо мен унга парвонаман,
Акмалинг дейди висолингга қачон мен қонаман,
Севганим сен деб у кун қалбим баҳор этдинг мени,
Оқибатда бир кўрарга интизор этдинг мени.

МУҲАББАТИНГДАН

Куйди жисмим беомон ишқи муҳаббатингдан,
Кўйингда ақлим ҳайрон ишқи муҳаббатингдан,
Қилма мени кўп сарсон ишқи муҳаббатингдан,
Қийналди танда жон ишқи муҳаббатингдан,
Ҳажрингда дилим нолон ишқи муҳаббатингдан.

Лайли бўлсанг, ўзгинам мажнунинг бўлай дейман,
Мафтун этган юзингга термилиб тўйай дейман,
Сен ўт бўлсанг мабодо, ўртаниб куяй дейман,
Аҳдимни зарра бузсам, тил тортмай ўлай дейман,
Чекаман оҳу фиғон ишқи муҳаббатингдан.

Ширин ёрим, ҳар маҳал бир баҳона пеш қилма,
Нозингга жон тасаддуқ, баҳоримни қиш қилма,
Найза санчиб бағрима, бир зулмингни беш қилма,
Фидойингман умрбод, ағёрни ҳеч эш қилма,
Акмалинг куйиб-ёнган ишқи муҳаббатингдан.

К Е Л М А Д И Н Г

Кўзларим йўлингда қолди, нозли ёрим, келмадинг,
Келди-ю наврўзи олам, сен баҳорим, келмадинг,
Ўзгинангсан дилбарим ҳам дилда борим, келмадинг,
Дилда борим, гулбаҳорим, лолазорим, келмадинг,
Интизор айлаб мени юзи анорим, келмадинг.

Сен ўзингсан дилгинамга нур сочиб ёнган чироқ,
Жонима ўтлар солиб сен, бунчалар кетдинг йироқ,
Бунчалар кетдинг йироғу бунчалар қийнар фиरोқ,
Кўзларим йўлингда қолди, нозли ёрим келмадинг,
Келди-ю наврўзи олам, сен баҳорим, келмадинг.

Кел бугун, зор этма ортиқ, ёри жоним ўзгинанг,
Қанду новвотдай ширин янграр қулоқда сўзгинанг,
Акмалинг олди дилин қоп-қора жоду кўзгинанг.
Ўзгинангсан дилбарим ҳам дилда борим, келмадинг,
Интизор айлаб мени юзи анорим, келмадинг.

А Й Т А Й И Н

Дилгинамда на сирлар бор — келинг, жоним, айтайин,
Яширмасдан орзуларим ҳам армоним айтайин.
Сарвиновим, сиз боғимда гул-райҳсчим, айтайин,
Ишқ хатимни бадим дилдан, шўх мужгоним, айтайин,
Нурли оқшом — севги сиррин, Гулжаҳоним, айтайин.

«Севдим» деган сўзни айтиш осон эмас, билсангиз,
Жавоб айлаб, майли сўнгра пок кўнгилни тилсангиз,
Тоғ бўларди кўксим агар зарра парво қилсангиз,
Дилгинамда на сирлар бор — келинг, жоним, айтайин,
Яширмасдан орзуларим ҳам армоним айтайин.

Давронимиз чин муҳаббат, ҳур севгининг даврони,
Бизга ётдир ёр йўлида ошиқларнинг фиғони,
Акмал жўшиб куйлар дилдан, мадҳида шўх жонони,
Дилгинамда на сирлар бор — келинг, жоним, айтайин,
Яширмасдан орзуларим ҳам армоним айтайин...

ДЕМАНГ

Кўкда сузса тўлин ой, юзда доғи бор деманг,
Ёр агар дил очмаса, дилбару дилдор деманг,
Сочмаса гул атрини, ҳеч қачон баҳор деманг,
Бевафо жонни тикмаса, асло уни ёр деманг.

Асл ошиқ тортмасин севгининг ҳижронини,
Бузолмасин ҳеч рақиб икки дил паймонини,
Айрилиқ оташида куйдирмасин жонини,
Ғам-аламга солмасин асло ширин жонини,
Ёр агар дил очмаса, дилбару дилдор деманг.

Сохта ошиқ кирмасин ҳеч муҳаббат боғига,
Ўзи тушсин ўзининг ташлаган қармоғига,
Жони куйсин, етмасин юз кўришнинг чоғига,
Қолсин умри борича сохта ишқи доғига,
Сочмаса гул атрини, ҳеч қачон баҳор деманг.

Кўкда сузса тўлин ой, юзда доғи бор деманг,
Ёр агар дил очмаса, дилбару дилдор деманг,
Сочмаса гул атрини, ҳеч қачон баҳор деманг,
Бевафо кўз сузса ҳам, кўзлари хумор деманг,
Дўстларим, Акмал сўзин асти сиз бекор деманг.

А Й Т И Ш У В

(Лапар)

Й и г и т

Гулгун ёнган гулмисиз,
Айтинг, мунча сўлимсиз?
Ёмон кўздан асрасин,
Сочлари сунбулмисиз?

Қ и з

Сайраб учар бўзтўрғай,
Сайрамаса на бўлғай?
Ёрим ширин жонимни
Қийнамаса на бўлғай?

Й и г и т

Гулзоримда ғунча кўп,
Карашмангиз бунча кўп.
Қийнаган ўзингиз-ку,
Қачон тўйга дейсиз хўп?

Қ и з

Қайрилма қош қораси,
Битмас ишқнинг яраси.
Жондан севган ёргинам
Йигитларнинг сараси.

Й и г и т

Акмал кўнглин олибсиз,
Ишқ савдосин солибсиз.
Ваъдага вафо қилмай,
Уволига қолибсиз.

СЕВГАНИМ-СЕВГАН

Жондан севгандим сени, севганим-севган,
Унутмагин ёр мени, севганим-севган,
Унутсанг ҳам сен мени, севганим-севган,
Унутмайман мен сени, севганим-севган.

Гулзоримда яшнаган гулим ўзингсан,
Гул, раънолар ичида сўлим ўзингсан,
Юрагимни ёритган нурым ўзингсан.
Жондан севгандим сени, севганим-севган.

Ўзгинангга бунча ҳам бермасанг оро,
Жоним, менинг ишқимга бўлма бепарво,
Ағёрни ҳеч ўзингга кўрмагин раво,
Унутмагин ёр мени, севганим-севган.

Битсин дейман алдамчи, бегоналарни,
Куйдиради улар пок кошоналарни,
Жондан севар Акмалинг жононаларни,
Унутмайман ҳеч сени, севганим-севган.

СИЗНИ КЎРГАНДАН БЕРИ

Ишқ дардин тортадурман сизни кўргандан бери,
Кўкда кулган мисли ой, юлдузни кўргандан бери.
Шунчалар кўркам бўларми турфа гуллар гулшани
Қош эмас, қуйма қалам, қундузни кўргандан бери,

Зордирман васлингизга, эй, гўзал барно, билинг,
Сайр этиб гулбоғимизга ёр-ёр айтиб келинг.
Лайлию, Фарҳоду Ширин бизга қойил қалбидан,
Янги ерда халқ яратган янги бўстонни кўринг.

Чин муҳаббатдан мисолдир олга хизмат ҳар маҳал,
Бир кўчат өкмоқ зарурдир, майли ҳар кун лоақал.
Ақмало, қалбингни очгил севганинг — ёр олдида
Ҳовлиқиб қошинг чимирма кеккайиб сен ҳеч маҳал,

Севги дардин тортадурман сизни кўргандан бери,
Кўкда кулган мисли ой, юлдузни кўргандан бери.

ҚАРОРИМ ҶША-ҶША

Уни севаман жондан,
Жўш урган тоза қондан.
Дилга ўт тушган ондан —
Қарорим ўша-ўша.

Аҳдимни ҳеч бузмайман,
Ундан умид узмайман.
Висолини кўзлайман,
Қарорим ўша-ўша.

Пахтазорнинг юлдузи,
Қоши қаро қундузи,
Ҳақиқат Акмал сўзи,—
Қарорим ўша-ўша.

ГУЛЧЕҲРА ЁР

Гулчеҳра ёр, ишқим танҳо ўзингда,
Маъно тўла ширин-шакар сўзингда.
Бир нафас ҳам жилолмайман ёнингдан,
Сеҳр борми, жоним, қаро кўзингда?

Осмондаги тўлин ёруғ оймисан,
Ёки жўшқин, ўйнаб оқар соймисан?
Кеча-кундуз сенда фикру хаёлим,
Латофатга, айт-чи, шунча боймисан?

Кулишларинг ўхшар худди баҳорга,
Арзимни айтигин сен ситамкорга.
Интизорман кулиб келгаймусан деб,
Бир мурувват айла мен интизорга.

Гулчеҳра ёр, ишқим танҳо ўзингда,
Маъно тўла ширин-шакар сўзингда.
Акмалинг жилолмас келсанг ёнингдан,
Сеҳр борми, жоним, қаро кўзингда?

МУНЧА КЎЗИНГ ҚОП-ҚОРА?

**Гулбоғингда ўзгинам,
Пир-пир ёнар кўзгинам.
Фикру ҳаёлим сенда,
Менинг ширини сўзгинам.**

**Лабинг гўё гулғунча,
Ой юзинг ширмон кулча,
Сени дейман умрбод,
Жоним ситаминг бунча?**

**Ўзинг боғим, баҳорим,
Бахти-иқболим ёри.
Чаманда ўйнаб-кулиш,
Шундай қалбим қарори.**

**Ишқим тушди сен ёра,
Мунча кўзинг қоп-қора?
Акмал дилин олганинг
Элга бўлди ошқора.**

СОҒИНДИМ-КУ

Жондан азиз жононгинам, жондан соғиндим-ку сени,
Гулчеҳраси хандонгинам, жондан соғиндим-ку сени.
Ҳур меҳнати полвонгинам, жондан соғиндим-ку сени,
Бахтада бедармонгинам, жондан соғиндим-ку сени,
Бол сўзлари бийронгинам, жондан соғиндим-ку сени.

Ҳар нафасда мен интизор, кўз тутарман йўлларингга,
Минг ўргилиб ўзгинангдан, гул тутарман қўлларингга.
Дилдан яна оро берай обод, чаман чўлларингга,
Жондан азиз жононгинам, жондан соғиндим-ку сени,
Гул чеҳраси хандонгинам, жондан соғиндим-ку сени.

Фароғатли Янги йилнинг янги шонли хислати бор,
Сўзларимни тингла, гўзал, вафодорим, қалби баҳор.
Завқли кунлар ҳурматига, Акмал билан айтгил гулёр,
Ҳур меҳнати полвонгинам, жондан соғиндим-ку сени,
Бол сўзлари бийронгинам, жондан соғиндим-ку сени.

К У Н Г Л И М А

Кўнглима озор бериб, ўзгани ёр этма ҳеч,
Аҳди паймонинг бузиб, ўз-ўзинг хор этма ҳеч,
Аввали севдим дединг, энди афгор этма ҳеч,
Менга берган пок сўзинг, жоним, инкор этма ҳеч,
Бевафолик дардига асло гирифтор этма ҳеч.

Ким меҳр қўймас ахир ўз гули раъносига,
Қайси маъшуқ жабр этар ошиқи шайдосига,
Тушма мағрурлик билан сен ҳусн даъвосига,
Учма асло, жонгинам, шум рақиб нгзосига,
Қалбима озор бериб, ўзгани ёр этма ҳеч.

С Е В М А С М И Д И Н Г

Эркалаб дердим: Гулим,
Айтгин, ўзинг гулмасмидинг,
Гунчадек дил боғида
Ҳар дам менга кулмасмидинг,
Мирзачўлда чўл қувиб
Юрганлигим билмасмидинг,
Не сабаб буздинг сўзингни,
Кўзга ё илмасмидинг,
Мунча ҳам куттирмасанг,
Севсанг агар, келмасмидинг?!

Дилда оташ, белда куч,
Чўлларни куйдиргум тамом,
Мардлигим, бас, ушбу кун
Оламга билдиргум тамом,
Кўҳна саҳро ташнасин
Сув бирла тўйдиргум тамом,
Янги бўстон бағрини
Гул бирла тўлдиргум тамом,
Сўзларинг бўлганда чин,
Сен ҳам сурон солмасмидинг?

Акмалингни чўл қувиб
Юрганлигин билмасмидинг?!
Қалбгинамни шод этиб,
Севсанг агар келмасмидинг,

Ж О Н О Н И М

Кўйида юргангни
Ишқида куйгангни,
Таърифни йўгангни,
Билармикан жонини.

Тунлари бедорлигим,
Ҳардам унга зорлигим.
Эрка, тантиқ нозлигим,
Сезармикан жонини.

Очиб турсам дилимни,
Яширмасдан сиримни,
Айтсам ўсган элимни,
Кезармикан жонини.

Оҳу кўзи хуморим,
Яшнаб турган баҳорим,
Акмал дер дилда борим
Келармикан жонини.

И Н Т И З О Р М А Н

Ёр йўлида чекмоқдаман ғам, ҳижрон,
Айрилиқ, мусибат қанчалар ёмон,
Ташлаб кетди ёрим, қаҳри беомон,
У келар деб, интизорман йўлига.

Чаманда булбулим, кулган баҳорим,
У билан қувончли эртам, наҳорим,
У муродим, у тандаги мадорим,
У келар деб, умидворман йўлига.

Жудолик ўтини кўрмасин киши,
Тирикда айрилиш номарднинг иши,
Озор экан вафосизлар қилмиши,
У келар деб, беқарорман йўлига.

Зилол сув шимириб ташналар қонар,
Ҳижронда ўртаниб пок қалбим ёнар,
Билмадим, ёр қай кўйга солар,
У келар деб, кўп хуморман йўлига.

Ёр йўлида чекмоқдаман ғам, ҳижрон,
Айрилиқ, мусибат қанчалар ёмон,
Ташлаб кетди ёрим, қаҳри беомон,
Келарми деб интизорман йўлига.

О Т А Ш И Н Г Д А

Қизил гул тарам-тарам,
Жонгинам сенга қарам,
Енаман оташингда,
Айламасанг сен қарам.

Раҳм айла нигорим,
Узингсан дилда борим,
Сени ўйлаб туну-кун
Ҳеч қолмади мадорим.

Номинг яна тўлин ой,
Шўхликларинг жўшқин сой,
Ишқ, вафо, муҳаббатда,
Ўлкамга бердинг чирой.

Акмал мафтундир сенга
Қайрилиб боққин менга,
Жоним сенга тасаддуқ,
Кўп азоб берма менга.

Қизил гул тарам-тарам,
Жонгинам сенга қарам,
Енаман оташингда,
Айламасанг ҳам қарам.

Ў Х Ш А Т Д И М

Севимли ёримни, дўстлар, ажаб барнога ўхшатдим,
Чаманда оҳу янглиғ кўзлари шаҳлога ўхшатдим.
Жамолин кўрмасам ҳар дам, билинг, асло чидолмасман,
Унинг қадди камолини гули раънога ўхшатдим.

Ёнар қалбим кўйида, мен ўшал ёримга муштоқман,
Тасаннолар ўқир ҳар ким, вафодоримга муштоқман,
Маломат айламанг зинҳор мени дилпора ошиқ деб,
Босинг қалбим ўтин дарҳол, юрак торимга муштоқман.

Асил севги, муҳаббат ҳам вафо, аҳдимда тургайман,
Вафодорим билан доим қувончу завққа тўлгайман.
Юрак сирич очур Акмал, бу бир ишқ қатраси, дўстлар,
Унутманг, бузсам аҳдим, гул каби бир дамда сўлгайман.

КУЙДИРМА ЁР

Ҳасратингда мунчалар куйдирма ёр,
Иўлларингга кўз тутарман интизор,
Кечалар бедор дилимда ёр-ёр,
Сирларим бўлди жаҳонга ошкор,
Жонгинам берсанг-чи зарра эътибор.

Эътиборинг менга сув, ҳаво демак,
Дардларимга малҳаму, даво демак,
Бир қиё боқмоқ ширин садо демак,
Меҳри, ишқим жўри ул, наво демак,
Ҳасратингда мунчалар куйдирма ёр.

Ҳар нафас сендан иноят кутаман,
Ёлвориб, ёрдам, ҳимоят кутаман,
Акмалингман рост, ривоят кутаман,
Ҳа, деган сўзингни ғоят кутаман.
Ҳасратингда мунчалар куйдирма ёр.

Т О ЗА Г У Л

(Қирғиз қизига)

Йўлларингга термилиб мен, зоридирман, Тозагул,
Тонггача ўйлаб сени, бедоридирман, Тозагул,
Ўйлариңг, орзуингга ёридирман, Тозагул,
Дўстлигим, севгимга чин иқроридирман, Тозагул.

Яшнаган боғим, баҳорим, лолазорим бўл ўзинг,
Кўзларимнинг равшани, дилга мадорим бўл ўзинг.
Ҳар саҳар тонг нури янглиғ жилвакорим бўл ўзинг,
Буйруғинг жон устига, тайёридирман, Тозагул.

Айт-чи, обод гулшанинг Ушми, Аровон ё Олой?
Қип-қизил ширмон юзинг, қадди-бўйингдан ўргилай,
Сенга деб, ўзбек боғидан дасталаб гуллар терай,
Тонггача ўйлаб сени, бедоридирман, Тозагул.

Мунча ҳам кўркам бўларми, сарвиноз қирғиз қизи,
Гул диёримга таниғлиқ дилнавоз қирғиз қизи,
Кела қол Акмал элига, ҳушовоз қирғиз қизи,
Йўлларингга термилиб мен, зоридирман, Тозагул.

М Е Ҳ Р-В А Ф О

Дилгинамга олов ёқди муҳаббат,
Меҳр билан кулиб боқди муҳаббат.

Ёрим менга, мен ёримга меҳрибон,
Турмушимиз қувноқ, хушнуд, фаровон.

Вафосизлик бизга буткул бегона,
Юрт ишқида тер тўкамиз мардона.

Аввали севдим дер баъзи маккорлар,
Охири ғам билан ёр кўксин доғлар.

Вафодорлар маҳкам тутар аҳдини,
Қувламайди шодлик тўла бахтини.

Ваъдасига вафо қилар чин мардлар,
Ёр дилин доғлайди бебурд, номардлар.

Акмало, аяма айёр номардни,
Юракдан олқишла вафодор мардни.

Дилгинамга олов ёқди муҳаббат,
Меҳр билан кулиб боқди муҳаббат.

У Ч Р А Т Д И М

Ажиб ширин, шакар чоқда,
Севикли она қишлоқда,
Оқ олтин тўла ҳар ёқда,
Гўзал ёримни учратдим.

Юракда оташи қолган,
Элимда яхши ном олган.
Фироқи дилга дард солган,
Дилафкоримни учратдим.

У Ширин бўлса, мен Фарҳод,
Этарман ҳар нафасда ёд.
Эсимга тушса, кўнглим шод,
Мададкоримни учратдим.

Атир пуркайди гулдаста,
Қаранг, чўл қандоқ ораста.
Бўйи шамшоду барваста,
Жаранг торимни учратдим.

Қиё боқсанг-чи сен аввал,
Сенга кўп интизор Акмал.
Мурувват айлар, ёр, бу гал,
Вафодоримни учратдим.

КИМГА АЙТАЙ

(Ҳазил)

Ҳар хил хаёл ўраб олди дилимни,
У тутқазди қўлимдаги гулимни.
Қўз ўнгимдан кетмас ҳусни жамоли,
Қимга айтай юракдаги сиримни?

Севгимикин юраккинам ром этган,
Бағримни ўтида ёндириб кетган?
Билмай қолдим тушимми ё ўнгимми,
Ишқ китобин, айтинг, ўзи ким битган?

Муҳаббат оташи шундаймикин ё,
Ёш қалбим каптардек ўйнайди гўё.
Ўз-ўзимга: «Қизча, ўзинг бос,— дейман,—
Бўшашма, жонгинам, эй, кўзи қаро...»

Ҳар хил хаёл ўраб олди дилимни,
У берганди қўлимдаги гулимни.
Қўз ўнгимдан кетмас ҳусни жамоли,
Қимга айтай юракдаги сиримни?

КЎЗИНГДАН

Вафодорим, сенинг ширин сўзингдан,
Қолхозимда йўқдир гўзал ўзингдан.
Меҳнат билан дoston бўлдинг элларга,
Кўзларимни узолмайман кўзингдан.

Богимизда тўти қушлар сайрайди,
Ой жамолинг кўрсам кўнглим яйрайди.
Бахтиёрман озод ватан қўйнида,
Ҳамма бизга меҳр билан қарайди.

Гул-райҳонлар ўсар бизнинг йўлларда,
Ўрдак, ғозлар сузар олтин кўлларда.
Халқлар бизда бир-бирига меҳрибон,
Ҳилпирайди шонли байроқ қўлларда.

Қандай гўзал, обод юртимнинг тонги,
Авжга чиқсин беш йилликлар оҳанги.
Вафодорим, бу чаманда чин дилдан
Меҳнат қилган марднинг тарқалар доғи.

Вафодорим, сенинг ширин сўзингдан,
Қолхозимда йўқдир гўзал ўзингдан.
Меҳнат билан дoston бўлдинг чўлларга,
Акмал кўзин узолмайди кўзингдан.

МУНЧА МЕНИ ҚИЙНАМАСАНҒ

Шафқатинг борми гулим, бунча мени қийнамасанг,
Сен каби йўқдир сўлим, мунча мени қийнамасанг,
Завқи шабқим, булбулим, мунча мени қийнамасанг,
Мадҳингга лолдир тилим, мунча мени қийнамасанг,
Узгинанг жону-дилим, мунча мени қийнамасанг.

Қийнасанг ҳам майлига, васлингга муштоқ этмагил,
Севганингни куйдириб, ётларни хушчоқ этмагил,
Дилларимни ўйнатиб, йўлингга илҳақ этмагил,
Шафқатинг борми гулим, мунча мени қийнамасанг.
Сен каби йўқдир сўлим, мунча мени қийнамасанг.

Келақол бағримга тезроқ, уйларимни тўлдириб,
Акмалинг ёзган қўшиқ ҳам куйларимни тўлдириб,
Завқ қўшиб, завқ устига бахт тўйларимни тўлдириб,
Шафқатинг борми гулим, мунча мени қийнамасанг,
Сен каби йўқдир сўлим, мунча мени қийнамасанг.

ЙЎҚДИР АРМОНИМ

Сўзларимни эшит азиз жононим,
Сен билан дилимда йўқдир армоним,
Бир нафас бўлмасанг агар ёнимда,
Уртаниб ёнади жисмимда жоним.

Катта карвон катта йўлдан юради,
Баҳодирлар ҳақиқатни кўради.
Ўз ёрига дилдан вафо қилганлар,
Бахтли ҳаёт давронини суради.

Давронларнинг давронидур бу даврон,
Турмушимиз тўкин, гўзал, фаровон.
Ўз ёрига дилдан вафо қилганлар,
Обрўси кўкларда мисоли осмон.

Акмал айтган сўзларни демангиз бекор.
Турмушда яна ҳам бўлингиз хушёр,
Ўз ёрига дилдан вафо қилганлар
Кўнглида яшнайди ҳамиша баҳор.

У Й Н А

(Лапар)

— Уйна, гулгинам, ўйна,
Жону дилгинам, ўйна.
Кокилларинг силкитиб,
Хипча белгинам, ўйна.

— Даврим келди, ўйнайман,
Уйнаб сира тўймайман.
Севганимнинг мадҳини
Қўшиқ қилиб куйлайман.

— Уйна, гулгинам, ўйна,
Жону дилгинам, ўйна,
Минг ишва-мақом билан,
Чикка белгинам, ўйна.

— Жаранглайди шўх созинг,
Яшнайти баҳор, ёзинг.
Ором берар дилларга
Чамандаги овозинг.

— Гул-гул ёниб, ўйнаб кел,
Булбулсимон куйлаб кел.
Севган ёринг бўйини
Бўйларингга бўйлаб кел.

— Сен ўзингсан дилбандим,
Асалу шакар, қандим,
Жоним гиргиттон сенга,
Дилга дили пайвандим.

— Уйна, гулгинам, ўйна,
Жону дилгинам, ўйна,
Акмал дилин яшнатиб,
Чикка белгинам, ўйна.

— Давр келди, ўйнаймиз,
Ўйнаб сира тўймаймиз.
Севгимизнинг мадҳини
Қўшиқ қилиб куйлаймиз.

ОЙГУЛИМ

Севганим йўқдир жаҳонда, Ойгулим, сендан бўлак,
Гулу раънолар ичида сумбулим сендан бўлак.

Ёргинам, ёлғиз ўзингсан, кўзларимнинг равшани,
Жон десам, жондан азизсан, сен дилимнинг гулшани.

Бахту иқбол сенга ёрдир, ярқирар нурли йўлинг,
Пахтазорим машъалисан, чарчамас олтин қўлинг.

Ййра, кул, тер тўк ватаннинг ҳурмати ардоғида,
Авжга чиқсин ялла, гулёр ўлкамиз ҳар ёғида.

Қаҳрамон халқим гурури, ҳам шараф, ҳам орисан,
Дил қувончи, завқи-шавқи гул тўла гулзорисан.

Ойгулим, остонамизда катта тўй, олтин сана,
Пахтазор майдон аро кўрсат ўзингни сен яна.

Акмало, олгин қалам, куйла бу эл юлдузларин,
Ез газал, кўкка кўтар Ойгул каби юрт қизларин.

Х У М О Р М А Н

Ёргинам кўйидадурман ҳар қачон,
Ишқ ўтида оҳ, ловуллаб куйди жон.
Жўш урар ёримга бор меҳрим менинг,
Сўзларимми тингласин, майли, жаҳон.

Чин вафо, меҳру муҳаббат беғубор,
Ёргинам йўлигадурман интизор.
Кўрмайин дейман сира ишқ дардини,
Ёр йўлида кўп хуморман, кўп хумор.

Давримиз ишқу вафо давронидир,
Ҳур Ватан бу мардлар майдонидир.
Акмало, бузма сўзинг ёр олдида,
Яхши ёр бу — ёрлар жононидир.

Ёргинам кўйидадурман интизор,
Ёр йўлида кўп хуморман, кўп хумор.

ЁРГА АТАБ

Сарҳовузнинг атрофида гул панжара,
Ёр қадрига етмаганнинг бағри қора.

Бағри қора қаллоблардан элим безор,
Тошбағирлар ўз ёрига берар озор.

Ёрга атаб ўйдирдим мен тилло қошиқ,
Мен ёримга, ёрим менга дилдан ошиқ.

Икки ошиқ бирга бўлса эл бўлади,
Хонасига севинч, қувонч, бахт тўлади.

Акмал айтар, пок қалбимиз осмондек кенг,
Муҳаббатда ҳеч ким бўлмас бизларга тенг.

Сарҳовузнинг атрофида гул панжара,
Ёр қадрига етмаганнинг бағри қора.

Л А П А Р

Қ и з

Бир кўришда хаёлимни олибсан,
Ёш бошимга шўри савдо солибсан.
Қийнама, ёр, ширингина жонимни,
Содда қизнинг уволига қолибсан.

Й и г и т

Сеҳр билан тортиб ўзинг ромингга,
Қандай қилай, тушиб қолдим домингга.
Меҳру ишқим сенда фақат, севикли,
Илтифот айлагин кўз хумөрингга.

Қ и з

Шакармисан, шарбатмисан, ёрмисан?
Сен ҳам мендек висол учун зормисан?
Айта қолгин бир калима сўзингни,
Мусичами ё асл шунқормисан?

Й и г и т

Унутмагин дилдан айтган сўзимни,
Йўлларингга қаратмагин кўзимни.
Гиргиттонинг, вафодоринг бўлайин,
Ситам билан сарғайтирма юзимни.

КЕЛИН ТУШГАН ОҚШОМДА

Улан айтинг, дугоналар, ўлан бўлсин,
Келин тушган шу ҳозлига гуллар тўлсин.

Нур қўйнида бахтли, обод бу кошона,
Меҳнат билан ярқираган оқ пешона.

Жарангласин, жарангласин танбур, дутор,
Авжга чиқсин жўри бўлиб ялла, гулёр.

Гулёр айтинг гул ўлкани қўшиб чунон,
Бахтимизга келин-куёв бўлсин омон.

Мўл ҳосилли бой колхозга синглим тушди,
Синглим деди: «Мард йигитга ишқим тушди».

Бизнинг куёв, сўрасангиз, зўр пахтакор,
Саҳроларга келтирган у чаман, баҳор.

Акмал ёзар келин-куёв мадҳин дилдан,
Завқли қўшиқ, ўлан куйлар қўймай тилдан.

ЁЛҒИЗ ҶЗИНГ СЕВГАНИМ

Шоҳи-атлас кийганим,
Кўнглим сенда деганим,
Унутма ҳеч, гўзал ёр,
Ёлғиз ўзинг севганим.

Ишқим тушди ўзингга,
Ширин-шакар сўзингга,
Қараб сира тўймайман,
Ёрим, шаҳло кўзингга.

Пахта тердим ўшанда,
Севдим сени гулшанда,
Бўйгинангдан ўргилай,
Қалб сўзига ишон-да.

Шоҳи-атлас кийганим,
Кўнглим сенда деганим,
Унутма ҳеч, гўзал ёр,
Ёлғиз ўзинг севганим.

МУНЧА ЛОБАР

Севганим, жоним, дилим, асли ўзинг гул-лоласан,
Мунча лобар, мунча шўх, ўйнаб оқар шалоласан,
Гоҳи ўйнаб, гоҳ кулиб, қалбимга ўтлар соласан,
Жисми жоним қақшатиб, ёрим, қаерга борасан?
Қайси гулшан булбулига, айт-чи, сен дилпорасан?

Ургилай сендан, гўзал ёр, ўзга ёрни ёр дема,
Бир юракда асли сен икки муҳаббат бор дема,
Бир кўриб ошифта ҳолу кўзлари хумор дема,
Жисми жоним қақшатиб, ёрим, қаерга борасан?
Қайси гулшан булбулига, айт-чи, сен дилпорасан?

Ташлама ёлғиз мени, кўп хор этиб меҳримни сен,
Утга отма жону таним, зор этиб меҳримни сен,
Элу юрт олдида дашном, ор этиб меҳримни сен,
Акмалингни қақшатиб, ёрим, қаерга борасан?
Қайси гулшан булбулига, айт-чи, сен дилпорасан?

А З И З И М

Азизим, жон, азизим,
Жондан севган ёлгизим.
Сайр этайлик иккимиз,
Уш, Бухоро, Хоразм.

Ой юзингга тўймайман,
Номинг тилдан қўймайман.
Эшит юрак сўзимни,
Тасаддуғинг бўлай мен.

Азизим, жон, азизим,
Жондан севган ёлгизим.

Янграйди қўшиқ, созим,
Сенга ишқим, эъзозим.
Қанот бўлсанг ёнимда,
Самоларда парвозим.

Қоп-қора хумор кўзинг,
Қанду новвот, бол сўзинг,
Акмални сеҳрлаган
Кўнглимдаги ёр ўзинг.

Азизим жон, азизим,
Жондан севган ёлгизим.

Қ А Й Д А С А Н

Соғиндим-ку, тоқат тоқ, ёр қайдасан?
Токай бу ноз, бу фироқ, ёр қайдасан?
Наҳот мени унутсанг, юз ўгирсанг,
Наҳот мумкин унутмоқ, ёр қайдасан?

Жоним десам арзийди, жонгинам ёр,
Жовдирайди йўлингда кўзларим зор.
Ялинтирма бунчалар, ялинтирма,
Қулоғингга айтгулик сирларим бор.

Айтмасам кошкийди, ўзгинанг билсанг,
Ўзинг билиб, майли, бағримни тилсанг.
Пахтазорга тезроқ кел, нигорим сен,
Акмалингни излаб кел, аҳдда турсанг.

Соғиндим-ку, тоқат тоқ, ёр қайдасан?
Токай бу ноз, бу фироқ, ёр қайдасан?

КЕЛДИЮ КЕТГАНИ ЙЎҚ

Ёрим мени севаркан, келдию кетгани йўқ,
Аҳда маҳкам тураркан, келдию кетгани йўқ.
Замонанинг қизида тили билан дили бир,
Бахт иқболи ёр экан, келдию кетгани йўқ.

Писанд қилмай дилбарим, кетса агар бўлмасди,
Ой бўлса ҳам жамоли, кўнглим сира тўлмасди.
Ёнардим севгисида, кетса бахтим кулмасди,
Ёр асл дилдор экан, келдию кетгани йўқ.

Қимлар нима дер эди келсаю кетиб қолса,
Майлими икки ошиқ ғаму аламга толса.
Яхшимас Акмал зинҳор йўлларда сарсон бўлса,
Ёр ёрига зор экан, келдию кетгани йўқ.

ГУЛ ЮЗЛИ ЁР

Уртаниб ёнмоқдаман ҳажрингда, ёрим билмадинг,
Сенга бўлган меҳри ишқим дилда борим билмадинг.

Билганингда ҳол сўрардинг гоҳида Узросимон,
Сен ўзингсан ўзгинамга жонажон, қошу камон.

Бормикан дунёда асло сен каби гул юзли ёр,
Сен билан обод ҳамиша бу Ватан, озод диёр.

Роҳатим, бахтим ўзингсан, чин-вафодорим ўзинг,
Завқланурман ҳар маҳал ёрим ёниб турса кўзинг.

Севгилим кел сайр этайлик янги бўстонлар аро.
Давримизнинг довуғи энг яхши дostonлар аро.

Акмалинг дилдан севар ишқига иқроп ёрини,
Бахш этар сенга ҳамиша ялла, шўх гулёрини.

Уртаниб ёнмоқдаман ҳажрингда, ёрим билмадинг,
Сенга бўлган меҳри ишқим дилда борим билмадинг.

ТАСАДДУҚМАН

Айланма кўчангда оқшом кездингми?
Гулзорингга келганимни сездингми?
Сезиб туриб, сезмасликка оласан,
Ё жонгинам, севганингдан бездингми?

Тасаддуқман-тасаддуқман ўзингга,
Жоним қурбон сенинг ширин сўзингга.

Баҳор чоғи очилади гулгунча,
Қийнаганинг етмайдими, ёр, шунча,
Айта қолгин бир калима сўзингни,
Термилтирдинг йўлларингга намуноча?

Сендан бошқа дилбар кўринмас кўзга,
Даркор эмас менга жонона ўзга,
Унутмагин Акмал айтган сўзларни,
Мафтун бўлдим сендек лола-гул юзга.

ЕР ЯХШИ

Ёр яхши-ю ёр яхши,
Ёри вафодор яхши.
Ипак қўлларда тиниқ
Жаранглаган тор яхши.

Гул очилган боғимиз,
Нашъали ҳар ёғимиз.
Баҳор юрагимизда,
Йўқдир армон, доғимиз...

Ёр яхши-ю ёр яхши,
Ёри вафодор яхши.
Муҳаббатли юртимга
Тўй-томоша бор яхши.

ИШҚИГА ИҚРОР

Тили ширин ёримдан, кўзлари хуморимдан,
Минг ўргилсам арзийди, ишққа иқроор ёримдан.

Боғ айланиб гул экдим, ёр келар деб кўз тутдим,
Келмасини эшитиб ҳажрида озор чекдим.

Дарё жим-жим оқади, ёр жонимга ёқади,
Юракдан севган ёрим, энди кимга боқади?

Йўқ, ёр келаман дебди, бирга бўламан дебди,
То ўлгунча айрилмай, ўйнаб-куламан дебди.

Тили ширин ёримдан, кўзлари хуморимдан,
Акмалгинанг ўргилсин, ишқига иқрооримдан.

Б У Л М А С

Ергинам йўқлабди, бормасам бўлмас,
Қалбига ишқ ўтин солмасам бўлмас.
Жонажон юртимнинг олтин тўйида,
Илғорлик даврасин олмасам бўлмас.

Вафодор ёримни ой деб мақтайми,
Меҳнатда жўшқинли сой деб мақтайми?
Гўйга тўй улансин бўстонимизда,
Севганим чиройга бой деб мақтайми?

Бахт-иқбол бизларга қулиб боқди,
Пахтакор қиз-йигит элга ёқди.
Ватанни юракдан севган фарзандлар,
Гулдаста устига гуллар тақди.

Ҳамиша дилрабо диёримизда,
Ишқ, вафо янграйди гулёримизда.
Акмалинг завқ билан тебратар қалам,
Заррача ғубор йўқ баҳоримизда.

Қ И З Л А Р Г А

Жонон қизлар, кўнгил берманг номардларга,
Аҳди ёлғон, орсиз, қуруқ савлатларга.
Вафосизнинг ишқи қурсин чуваланмай,
Моғорлаган пўкак толдай уваланмай.

Минг ўргилиб, олдин сизга қаддин букар
Оҳ-воҳ қилиб, муғамбирлик ёшин тўкар.
Эртасига унутадн севгисини,
Билиб қўйинг шилқим ошиқ белгисини.

Соялардек ҳар қаерда бўлур пайдо,
Бир нафасда ҳар кимсага ошиқ — шайдо.
Ширин қизлар, қаллоб ошиқ қўлин олманг,
Даврон сурунғ ҳур меҳнатда, асти толманг.

Акмал айтар, кўнгил берманг номардларга,
Аҳди ёлғон, орсиз, қуруқ савлатларга.
Вафосизнинг ишқи қурсин чуваланмай,
Моғорлаган пўкак толдай уваланмай.

КЎРГАН САРИ

Қандай қилай ой жамолинг кўролмасам,
Кўрганда ҳам меҳрим қониб, тўёлмасам.

Хаёлингда кўнглим завққа тўлган сари
Кўргим келур, кўрган сари, кўрган сари.

Чамаиларга нуриин сочиб ой ботади,
Севганимни эслаб ҳар кун тонг отади.

Ургилайин ёрнинг қадди бўйларидан,
Дилга ором шўх, ўйноқи куйларидан.

Айб айламанг, жоду кўзнинг адосиман,
Шу гўзалнинг мен ошиқи шайдосиман.

Уйнаб-кулмай бўладими шу давронда,
Ҳамма бахтли, шоду хуррам, ҳур замонда

Акмал дили севганидан шод деб билинг,
Биз томонга ялла-гулёр айтиб келинг.

ЮЗИНГ

Юзинг ўхшайди ойга,
Шўхлигинг ўшар сойга.
Мафтунман ақли расо
Сендай тенгсиз чиройга.

Ойдин кўлиниг ғозиман,
Чертсанг — дотор, созиман.
Ихтиёрим ўзингда,
Айтганингга розиман.

Замон тургунча тургин,
Даври давронлар сургин.
Гўёки Ширин бўлиб,
Ёнбошимда ўлтиргин.

Кўп азоб берма менга,
Ҳар сўзинг терма менга.
Сўзингда турмас бўлсанг,
Қулочинг керма менга.

Юзинг ўхшайди ойга,
Шўхлигинг ўшар сойга.
Мафтунман ақли расо
Сендай тенгсиз чиройга.

МЕН БИР ҚИЗНИ УЧРАТДИМ

Янгиернинг йўлида
Чаман яшнар чўлида.
Мен бир қизни учратдим,
Даства гули қўлида.

Лафзи ҳалол қиз экан,
Сўзлари бол қиз экаи.
Ой деса, ой дегулик,
Тиниқ жамол қиз экан.

Боқдим унга жоним деб,
Жониммас, жаҳоним деб.
Ёруғ машъалим ўзи,
Севганим — жононим деб.

Игитлари шўх, шоввоз,
Ёрим бунда яшар соз.
Бизнинг ёрга ёқмайди
Меҳнатсиз қуруқ пардоз.

Янгиернинг йўлида,
Чаман яшнар чўлида.
Мен бир қизни учратдим,
Акмал гули қўлида.

А Н О Р Х О Н

Кўнглимдаги гўзал ёр,
Юзинг қип-қизил анор.
Ишонганим сен ўзинг,
Ҳажрингда чекмай озор.
Кел-кел, ёрим Анорхон,
Ишқинг билан ёнар жон.

Лабинг гўё гулғунча,
Нозу карашма мунча.
Қийнама ёш жонимни,
Ситам бўларми шунча?

Бўйинг бўйимга монанд,
Дилим дилиннга пайванд.
Майли, билсин сириمني
Уш, Бухоро, Самарқанд.

Озод, шод диёримиз,
Тинч яшаш шиоримиз.
Бирга даврон сурайлик,
Қатъийдир қароримиз.
Кел-кел, ёрим Анорхон,
Акмалга сен ёнар жон.

УЗИНГГА

Жоним тасаддуқ, жонон, ўзингга,
Яшнайти кўнглим, боқсам юзингга.
Ўзингсан чаман, ўзингсан баҳор,
Сен билан халқим қилур ифтихор.

Ўзбек элининг тоза гулисан,
Ардоқлаб, севган жону дилисан.
Яйра, кул, ўйна — келди давронинг,
Қолмасин сира дилда армонинг.

Шу гўзал қизнинг хуштори бўлдим,
Санъатинг кўриб, завқларга тўлдим.
Ўзим ўргилай ойдек юзингдан,
Меҳримни олган шаҳло кўзингдан.

Жоним тасаддуқ, жонон ўзингга,
Яшнайти кўнглим, боқсам юзингга.
Ўзингсан чаман, ўзингсан баҳор,
Сен билан Акмал қилур ифтихор!

УН САККИЗДА ЁР ЁШИ

Ун саккизда ёр ёши,
Қоп-қора қалам қоши.
Асир олди ўзига.
Кўп сеҳрли қараш.

Боғ айланиб гул эдим,
Ёр келар деб кўз тутдим,
Келмасини эшитиб,
Ҳажрида озор чекдим.

Мунча гўзал камоли,
Ойга ўхшар жамоли.
Икки ошиқ бир бўлса,
Шудир ҳаётнинг боли.

СЕНИ ҰЙЛАЙМАН

Кеча-кундуз фақат сени ўйлайман,
Бўйганингни бўйларимга бўйлайман.
Меҳри ишқинг қўшиқ қилиб куйлайман,
Дунё кезиб мақтовингни сўйлайман,
Шундай куйга ўзинг солдинг, найлайман.

Олтин кўлнинг олтин қанот розисан,
Ватанимнинг чаман, баҳор, ёзисан.
Қалбларни куйловчи жўшқин созисан;
Айт-чи, ўзинг нима қилсам розисан.
Кеча-кундуз фақат сени ўйлайман:

Бўйларинг ўхшайди худди сунбулга;
Ой юзинг ўхшайди боғдаги гулга:
Ошиқ бўлдим сендек тўти, булбулга;
Термулиб қолдим-ку сен ўтган йўлга.
Кеча-кундуз фақат сени ўйлайман.

Сўзларинг ёқимли дардга дармондир,
Юртимнинг қизлари асл жонондир.
Йигити чарчамас марди-майдондир,
Акмал дер Ватаним боғи-бўстондир,
Кеча-кундуз фақат сени ўйлайман.

МАҚТАЙМАН

Ергинамни тўлини ой деб мақтайман,
Жамолини гулчиroy деб мақтайман.
Менга меҳри жўшқин сой деб мақтайман,
Жасоратга гоят бой деб мақтайман.

Мақташга арзирли, азиз ёрим бор,
Юзлари анору кўзлари хумор,
Ширин сўз, донишманд, оқилад, дилдор,
Меҳнатда ҳамиша шарафли, донгдор.

Ёр олдиға ёр-ёр айтиб бораман,
Завқли, шавқли гулёр айтиб бораман.
Акмал кўнглини изҳор айтиб бораман,
Пок севгимни ошкор айтиб бораман.

Ергинамни тўлини ой деб мақтайман,
Жамолини гулчиroy деб мақтайман.

С Е Н Г А

Арзим эшит, Гуллола,
Кўнглим сенга ҳавола,
Сеҳрлаб қўйдинг мени,
Бунча қилма овора.

Саҳроларда ер очдинг,
Улкамизга нур сочдинг,
Қон-қариндош дўстларга
Қучоғингни кенг очдинг.

Кўнглимдаги ёр ўзинг,
Қўшиққа гулёр ўзинг,
Гулёр бўлиб, ёр бўлиб
Дил олар, дилдор, кўзинг.

О Р О М И Ж О Н

Ишқ ўтида бунчалар куйдирма, ёр,
Кўз тутарман йўлларингга интизор,
Сирларим бўлди жаҳонга ошкор,
Ҳар нафас мадҳинг дилимда, эй нигор,
Лоақал бир қайрилиб қил эътибор.

Дилгинангга дилгинам пайванд эрур,
Сен билан нурли йўлим, бирликда юр,
Узгинанг раъно гулим, аҳдингда тур,
Ишқ ўтида бунчалар куйдирма, ёр,
Кўз тутарман йўлларингга интизор.

Севганим, оромижонимсан ўзинг,
Ярқираб, яшнар чаманда юлдузинг,
Жонга роҳат бахш этар доно сўзинг,
Ишқ ўтида бунчалар куйдирма, ёр,
Кўз тутарман йўлларингга интизор.

Булбулим бўл, сайрагин гулшан аро,
Кенг қанот ёз, яйрагин гулшан аро,
Акмалингдек қуйлагин гулшан аро,
Ишқ ўтида бунчалар куйдирма, ёр,
Кўз тутарман йўлларингга интизор.

У С Т И Н А

Қайси номард ёр қилар, ўз ёри вафодор устина,
Аҳдига содиқ, қадрдон, кўзи хумор устина,
Лайлию Шириндан ортиқ чин вафодор устина,
Тушмасин асло жудолик ошиқи зор устина.

Қилмангиз, дўстлар, менга ошиқлигимнинг таънасин,
Мард киши бузмас сира ёрига берган ваъдасин,
Акмалинг дер, ҳар киши ўз ёрини ардоқласин,
Тушмасин асло жудолик ошиқи зор устина.

Д Е М А Д И Н Г

Жоним десам, жон ёрингман демадинг,
Дилим десам, дилдорингман демадинг,
Гулим десам, гулёрингман демадинг,
Ҳолим кўриб нигорингман демадинг,
Ҳанузгача бир қарорга келмадинг.

Йўлларингга термуламан бўлиб зор,
Висолингга интизорман, интизор,
Келмас бўлсанг, ушбу олам менга тор,
Арзимни эшитгин, лола юзли ёр,
Ҳанузгача бир қарорга келмадинг.

Саҳроларда боғу роғлар яратиб,
Меҳнат билан шону шуҳрат таратиб
Эл меҳрини ўзгинангга қаратиб,
Акмалингни мафтун этиб, зор этиб,
Ҳанузгача бир қарорга келмадинг.

Жоним десам, жон ёрингман демадинг,
Дилим десам, дилдорингман демадинг.

ПОК СЕВГИ

Тоғ бўлмаса, шалола ҳам бўлмайди,
Ёр бўлмаса, кўнгил асло тўлмайди.
Зору гирён ёш тўкмайман йўлида,
Ёрим ўзи ёш тўккани қўймайди.

Улуғлайман, улуғ жонон элим бор,
Очиб кўринг меҳр тўла дилим бор,
Ҳамма ишда мадақкордир ёргинам,
Рост дегувчи ҳақгўй, бурро тилим бор.

Ёр қадрига бели боғлиқ мард етар,
Бир-бирин севгувчи ҳамдард етар,
Акмалнинг ҳамиша покдир нияти,
Пок севгининг ҳурматига шеър битар!

ДИЛДОРИМ

Ёмғир ювар баланд тоғлар қорини,
Ким ранжитар ўз вафодор ёрини,
Ким ранжитса ўз вафодор ёрини,
Чертолмабди демак севги торини.

Мен чертаман созлаб севги торини,
Ёргинамга айтиб кўнгил зорини,
Яширмайман дилда нелар борини,
Топсин дейман, дилда дардим корини.

Топса агар юрагимнинг дардини,
Ювар бўлса меҳри билан гардини,
Кўзим нури поёндозлар йўлига,
Ишқим билан битай шеърим бандини.

Юз мақтасам арзир тенгсиз, дилдорим,
Дардимга дармоним, асл нигорим,
Акмал дер, дилбарим, дилдаги борим,
Ёргинам ўзидир яллам-гулёрим.

С О Ҳ И Б Ж А М О Л И М

Журналист қиз, севган соҳибжамолим,
Сеҳринг билан олдинг фикру хаёлим.
Куйдирсанг ҳам майли ширин жонимни,
Келмаса бас сенга зарра малолим.

Ҳақиқат жангчиси, оқила, барно,
Сенга олқиш, сенга ҳурмат, тасанно.
Қалбинг ҳам нақ ўзинг каби пок, ёрқин,
Ватаним боғида ўсган гул, раъно.

Шарқираган сойдек жўшқин илҳоминг,
Меҳнат билан қандай ширин ороминг.
Сатрларинг завқ бағишлар дилларга,
Акмал дилин қувонтирар камолинг,

САНЪАТҚОР ҚИЗГА

Гулзорингда сайр этарман — кўнглим чоғ,
Турфа гуллар очар менга — кенг қучоқ.
Бағишлайман сенга қанча меҳрим бор,
Эй гўзалим, бунчалар нозу фироқ?

Бош устида кўтараман нозингни,
Дил-дилимдан севаман овозингни,
Бахтли ҳаёт, даврон гўзал! Уйна, кул!
Жаранглатгин элга қўшиқ, сөзингни.

Санъат билан яшнар яна давроним,
Сен ўзингсан элим севган жононим,
Сен ҳамиша Акмал қалбида борсан,
Кўркинг билан гўзал юртим, бўстоним!

Гулзорингда сайр этарман — кўнглим чоғ,
Турфа гуллар очар менга кенг қучоқ.

Қ И З Л А Р Ж О Н

Тилингиздан шарбат томар, қизларжон,
Ҳавас қилар гул-лолалар, қизларжон.
Кўзларингиз оловидан мардларнинг
Юраклари лов-лов ёнар, қизларжон.

Севгувчилар тўлиб-тошар ғайратга,
Жон тикади қаҳрамонлик меҳнатга.
Сиз юлдуздай чиққан чоқда файз кирар
Нурли ҳаёт, шу шарафли санъатга.

Бир-бирин севганни ошиқ дерлар,
Ваъдасига вафо қилар чин шерлар.
Акмал дейди, бахтиёрлар соғ бўлсин,
Элнинг кўрки жонон қизлар, мард эрлар.

ДУТОРИМ

Чертсам, кўнглим яйрар менинг дуторим,
Шўх булбулдай сайрар менинг дуторим,
Қўшиғимга ҳамоҳангдир ҳамиша,
Ишқ-вафодан куйлар менинг дуторим,

Созлар ичра яғонасан, дуторим.
Эл-юртимга парвонасан, дуторим,
Мард йигитлар мадҳияси тилингда,
Жон қизларга дугонасан, дуторим.

Коммунизм давронидир бу даврон,
Меҳнат билан озод ҳаёт, фаровон.
Омон бўлсин халқим — улуғ ижодкор,
Дилимдагин тинмай куйлар дуторим.

Қон-қариндош — ҳамма дўстлар менга ёр,
Ватанимда мангу тинчлик барқарор.
Акмалингиман, Москва шону шарафим,
Бахт-иқболдан тинмай куйлар дуторим.

ЖИГАРБАНДИМ

Акам-укам, жигарбандим,
Фурурим, дилга пайвандим,
Опа-сингил — шакар-қандим,
Ҳамиша соғ бўлинг, дейман.

Жигар бирлан юраклар тоғ,
Жигар бирлан кўнгил ҳам боғ,
Омон бўлсин жигар ҳар чоғ,
Яшаб даврон сулинг, дейман.

Жигар қадрин жигар билсин,
Рақиблар бағрини тилсин.
Ота-она сўзин қилсин,
Мудом ўйнаб-кулинг, дейман.

Улуг даврон — шу давронда,
Лёнин берган соз замонда,
Жигар меҳри тану жонда,
Буни доим билинг, дейман.

Жигар меҳрин хислати бор,
Унутмангиз буни зинҳор,
Акмал сўзин деманг бекор,
Шон-шуҳратга тўлинг, дейман.

КЕЛУР МЕҲМОНИМ

Севги мадҳин куйлайман
Чертганда дуторимни,
Қанча севсам кам дейман
Ёрим — вафодоримни.

Н а қ о р а т

Йўқдир армоним,
Келур меҳмоним.
Узган гулинг сўлмасин,
Севган ёринг ўлмасин.

Ақли-ҳушимни олди
Бир йигит шу гулшанда,
Юрагимга ўт солди,
Менинг ишқим ўшанда.

Н а қ о р а т

Йўқдир армоним,
Келур меҳмоним.
Узган гулинг сўлмасин,
Севган ёринг ўлмасин.

Утганимда неча бор,
Ташлади кўз қирини,
Ийманаман сендан, ёр,
Айтгали қалб сўзини.

Н а қ о р а т

Йўқдир армоним,
Келур меҳмоним.
Узган гулинг сўлмасин,
Севган ёринг ўлмасин.

На бўлур унинг ўзи
Келиб ҳолимни сўрса.
Кошкийди икки кўзи
Юрагим ўтин кўрса.

Н а қ о р а т

Йўқдир армоним,
Келур меҳмоним.
Узган гулинг сўлмасин,
Севган ёринг ўлмасин.

Севги мадҳин куйлайман
Чертганда дуторимни.
Қанча севсам кам дейман
Ёрим — вафодоримни.

Н а қ о р а т

Йўқдир армоним,
Келур меҳмоним.
Узган гулинг сўлмасин,
Севган ёринг ўлмасин.

ЮМАЛАБ-ЮМАЛАБ

(Халқ куйида)

Юмалаб-юмалаб айтаман,
Юмалаб кетсам қайтаман.
Юракдаги дардимни
Ёргинамга айтаман.

Ёрим бору ёрим бор,
Кўзлари хуморим бор,
Ёрим жондан севади,
Яна не армоним бор.

Н а қ о р а т

Ёр яхши-ю ёр яхши.
Ёри вафодор яхши,
Ёр куйини куйлашга
Жаранглаган тор яхши.

Гул очилган боғимиз,
Нашъали ҳар ёғимиз.
Баҳор юрагимизда,
Йўқдир армон, доғимиз.

Минг тасаддуқ ўзгинам,
Ширин-шакар сўзгинам.
Акмалинг ошиқ сенга,
Менинг шаҳло кўзгинам.

КИМ КЕРАК?

(Лапар)

Оқ терагу кўк терак,
Биздан сизга ким керак?

Дили дилимга пайванд,
Тили ширин, тили қанд,
Меҳри ишқим унга банд,
Шакар гуфторим керак.

Оқ терагу кўк терак,
Биздан сизга ким керак?

Жаранглайди шўх сози,
Булбулсимон овози,
Жонгинамга жон нози,
Асил дилдорим керак.

Оқ терагу кўк терак,
Биздан сизга ким керак?

Обод, чаман гулшанда,
Қўриб қолдим ўшанда,
Муҳаббати жон-танда,
Гулим, гулзорим керак.

Оқ терагу кўк терак,
Биздан сизга ким керак?

Ташлади кўз қирини,
Ҳеч ким билмас сирини,
Акмал севади уни,
Вафодор ёрим керак.

ИШҚ КИТОБИН КИМ БИТГАН?

Ишқ байтими юраккинам ром этган,
Бағримни ўтида ёндириб кетган?
Билмай қолдим тушимми ё ўнгимми,
Ишқ китобин, айтинг, ўзи ким битган?

Ёш қалбим каптардек ўйнайди гўё,
Муҳаббат оташи шундаймикин ё?..
Ўз-ўзимга яна, ўзинг бос дейман,
Ҳовлиқма, ишқ қийин. сирли бир дарё.

У Ч Р А Т М А С И Н

Ваъдасида турмаган ёр, ёр эмас,
Беқарорлар ниқига иқдор эмас,
Қалбидан севмас экан, даркор эмас,
Пок юраклар меҳри йўққа зор эмас,
Кўкка парвоз этмаса шунқор эмас.

Қалбаки, айёрларни ёр деманг,
Қалбини очмас экан дилдор деманг,
Жонга жонин қўшмаса хуштор деманг,
Меҳнату турмушда ҳеч ҳамкор деманг,
Ваъдасида турмаган ёр, ёр эмас.

Яхшини қаллобга ҳеч учратмасин,
Севгини жаллобга ҳеч учратмасин,
Бопни нобопга ҳеч учратмасин,
Акмални саробга ҳеч учратмасин,
Ваъдасида турмаган ёр, ёр эмас.

ПАХТАЗОР ШУНҚОРИГА

Ёргинам, жононгинам, васлингга зор этма мени,
Куйдириб жону дилим, меҳримни хор этма мени.

Ой юзингни бир кўриб, ишқинг ўтида ёнаман,
Йўлларингга термулиб, мен ҳар саҳар уйғонаман.

Зеб берибсан тоза дилдан янги ер гулзорига,
На қилай, ишқим тушибди пахтазор шунқорига.

Банд қилиб дилимни қоп-қора оҳу кўзинг,
Боғу роғим сен ўзингсан, ифтихорим ўзинг.

Ўргилай сендан, гўзал, мендан сира кетма йироқ,
Акмалинг қалбин ёритган ўзгинанг нузли чироқ.

Ёргинам, жононгинам, васлингга зор этма мени,
Куйдириб жону дилим, меҳримни хор этма мени.

ТАСАДДУҚ

Меҳнатда донг таратган жоним сенга тасаддуқ,
Чўлда гулзор яратган жоним сенга тасаддуқ.
Ақли расо барно қиз, жоним сенга тасаддуқ,
Чаман ичра раъно қиз, жоним сенга тасаддуқ.

Боғда булбул сайрайди, жоним сенга тасаддуқ,
Сен-ла кўнглим яйрайди, жоним сенга тасаддуқ.
Озод гўзал барно қиз, жоним сенга тасаддуқ,
Сўзи тўла маъно қиз, жоним сенга тасаддуқ.

К Е Л

Кўнглимни олган жонон, ўзингсан,
Эли юртимга дoston ўзингсан.
Оқ олтин кони обод диёринг,
Дилим боғида боғбон ўзингсан.

Пахта деб доим қалбимиз ёнар,
Бизларни ҳозир пахтазор чорлар,
Унутма жоним, берган ваъдангни,
Пахтамиз бирлан гул ҳаёт порлар.

* *
*

Гулзоримни обод этиб кел,
Ёш кўнглимни дилшод этиб кел.
Поёнсиз кенг пахтазоримга,
Янги қўшиқ ижод этиб кел.

Сенинг билан яйрайди жоним,
Қолмас сира дилда армоним.
Тезроқ келгин лолазоримга,
Сен азизим, шарафим-шоним.

Дўстларимизни, кел, қўллашайлик,
Оқ олтин териб куй куйлашайлик.
Илан тўлиб гўзал куз фасли,
Катта тўйни бирга бошлайлик.

ЁР ДЕГАНДА

Ёр деганда, тилдан новвот сочар эмиш,
Дил талпиниб, сиру асрор очар эмиш.
Мард йигитлар қувонганда ёр-ёр айтиб,
Денгиз каби қиргоқлардан ошар эмиш.

Еш қалбларга оташ солган ёр висоли,
Кенг оламини ёритармиш ой жамоли.
Кенг оламини ёритганда ой жамоли,
Лабларидан томар эмиш асал-боли.

Асал томган лабларида гулёрим бор,
Биргалашиб чўл қувамиз қиш ҳам баҳор.
Акмал жонин ёр жонига пайванд билинг,
Иккимиз ҳам ишқ-вафога жондан иқрор.

ЎЗГИНАНГ

Ўзгинангсан дилдан севган арслоним,
Жонажоним, юракдаги тугёним,
Мардларимни олқишлайди кенг жаҳон,
Меҳр ипи узилмасин ҳеч қачон.

Давронимиз меҳру вафо даврони,
Бузилмасдир чин ошиқлар паймони.
Гар бузилса чин ошиқлар паймони
Юрагидан кетмас сира армони.

Мардлар билан саҳроларни боғ этдик,
«Оқ олтин»ни осмонўпар тоғ этдик.
Меҳнатимиз меҳримиздек пок, ҳалол,
Кўрмайлик биз турмушда ҳеч ғам, завол.

Бахт-саодат бизларга ёр доимо,
Куйларимиз баланд парвоз, дилрабо,
Акмал куйлар мадҳингизни жўшқин, соз,
Гуркирасин иқболингиз сарафроз.

ИККИ ЮРАК

Тоғ бўлмаса, шалола ҳам бўлмайди,
Ёр бўлмаса, кўнглим асло тўлмайди,
Зору-гирён ёш тўкмайман йўлида,
Ерим ўзи ёш тўккани қўймайди.

Икки юрак ишқ ўтида омихта,
Кунларимиз болдек ширин ва пухта.
Чирмовиқлар ўролмайди бизларни,
Ажратолмас иғво, олтин, зар, нўхта.

Улуғлайман улуғ жонон элим бор,
Очиб кўринг меҳр тўла дилим бор.
Ҳамма ишда мададкорим ёргинам,
Елғон айтмас, ҳақгўй, бурро тилим бор.

Ёр қадрига бел боғлиқ мард етади,
Бир-бирин севгучи ҳамдард етади.
Акмалнинг ҳамиша покдир нияти,
Пок севгида губору гард нетади.

БАҲОРИМСАН

Жондан азиз ёримсан,
Меҳнатда мадоримсан,
Бўстониمنى яшнатган
Ям-яшил баҳоримсан.

Ёр дилин ёр билмасми,
Билса дарҳол келмасми,
Юракдаги сирларин
Севганига демасми?!

Менинг ёрим гулжамол,
Кўрганларнинг ақли лол,
Меҳру вафо бобида.
Тенги йўқ, лафзи ҳалол.

Боғ айланиб шафтоли,
Учган тинчлик каптари.
Айтсам адо бўлмайди
Севган ёрим дафтари.

БАХТИЁРЛАР ҚУШИГИ

БИЗНИКИ¹

Қайғумиз йўқ, дўстлар, бу боғу роғлар бизники,
Ёқуту зумрадга тўлган зарли тоғлар бизники,
Бахтимизга доимо, эй ишчи-деҳқонлар яшанг,
Ҳамма шод, дилларда кулгу, завқли чоғлар бизники.

Пахтага бел боғладик, бу пахта дилда ўтимиз,
Пахта бирлан мавж урар яшнаб, чароғон юртимиз,
Пахта деб куйланг ҳамиша, пахтакор ўртоқлар,
Мангу озод, ҳур ҳаёт, машъал, чироғлар бизники.

Халқимизнинг бошидан кетди мусибат, кулфати,
Жабҳа бўйлаб от қулоч, эй большевиклар суръати,
Бор экан бундоғ иноят халқимизга, дўстлар,
Акмал айтар:— Кенг жамият, завқли чоғлар бизники.

¹ Бу қўшиқ 1930 йилда ёзилиб, ўша пайтда Ўзбекистон ССРда хизмат кўрсатган артист Али гармончи Хўжаев томонидан биринчи марта радио орқали ижро этилган.

РАҲМАТ СОВЕТЛАР ХАЛҚИГА

Ўзбекистон дейди ҳардам: раҳмат советлар халқига,
Тоғ каби дўстликда бардам, раҳмат советлар халқига.
Кенг қанот ёзди жаҳонда кўкдаги бургутсимон,
Чарчамас меҳнатда, ўктам, раҳмат советлар халқига.

Гуллаган обод диёрим — чин боғи-роғимдир менинг,
Бағрида нурли қуёш бу ёққан чироғимдир менинг,
Кўз қароғимдир менинг бу, ёвга яроғимдир менинг,
Тан берар ҳуснига олам, раҳмат советлар халқига.

Мақтасам қайнар юракда завқли илҳом денгизи,
Томчиси малҳам танамга, тотли илҳом денгизи.
Байраминг табриклар Акмал икки қўли кўксиди,
Тўхтамас суръатда шахдам, раҳмат советлар халқига.

ҒОЛИБЛАР ЈАПАРИ

Қонли жанглар майдонда,
Қолмадик ҳеч армонда.
Гитлерчи фашист ёвлар
Роса бўлди шарманда.

Фашист келганди шошиб,
Ақл-ҳушдан адашиб,
Охирида қочиб қолди,
Орқа курагин қашиб.

Мард билинар майдонда,
Янги зафар ҳар онда.
Фашистни мажақладик
Озод, бахтли замонда.

Шаҳарларни ёндирди,
Балю нафсин қондирди,
Гитлерчи сариқ вабо
Тинч халқларни ўлдирди.

Улардайин мақтанчоқ,
Қўнғиз мўйлов, шум олчоқ.
Босқинчилар кул бўлди,
Гитлерчи малъун пачоқ.

Қонли жанглар майдонда,
Қолмадик ҳеч армонда.
Гитлерчи фашист ёвлар
Роса бўлди шарманда.

ДАВР ТАРОНАСИ

Қуёш каби нур сочмоқда, жондан азиз элимиз,
Янги-янги зафарлардан завққа тўла дилимиз.
Ватанимиз қудратига қойил бу кун кенг жаҳон.
Ҳар бир ишда эллар — элга жонажондир, жонажон.

Довонларни ошиб ўтдик, юлдузларда йўлимиз,
Тонг юлдузи Зухро ила Марсга етди қўлимиз.
Бахту иқбол чашмасидир севиқли она диёр,
Бу диёрнинг зафарлари ҳар кўнгилга ифтихор.

Совет халқи яшнамоқда, туганмасдир мақтови,
Бошимизга нур сочмоқда ёрқин бахтнинг офтоби.
Яйраб-яйраб ўйнанг, дўстлар, шўх, ёқимли мақомга,
Давронимиз мадҳин куйлар Акмал тўлиб илҳомга.

Қуёш каби нур сочмоқда жондан азиз элимиз.
Янги-янги зафарлардан завққа тўла дилимиз.

А С С А Л О М

Ассалом, юртимнинг ботир эрлари,
Меҳнатда чиниққан асл шерлари.

Ассалом, қўли гул пахтакор деҳқон,
Ватаним бахтига доим бўл омон.

Шер каби наъравор, шердир аслингиз,
Пок юрак, баҳодир асл наслингиз.

Бир зарб билан дарёларни тўсган сиз,
Бедов миниб пойгаларда ўзган сиз.

Сиз ўзингиз чўлларга келтирган баҳор,
Парвозда юлдузни кўзлаган шунқор.

Помирдек «Олтин тоғ» кўтарган полвон,
Мўл ҳосил устаси, машҳур қаҳрамон.

Сизни десам Акмалда қайнайди илҳом,
Сизга ҳурмат, сизга олқиш, ассалом.

ЯНГИ ЙИЛ ҚУШИҒИ

Қутлуғ бўлсин азиз дўстлар, шонли Янги йилингиз,
Янги-янги зафарлардан завққа тўла дилингиз.
Ватанимиз қудратига қойил бу кун кенг жаҳон,
Коммунизм сари бошлар, партиямиз жонажон.

Чўққиларни босиб ўтдик, юлдузларда йўлимиз,
Бир ҳамлада Зухрога ҳам, Марсга етди қўлимиз.
Бахт-иқболнинг чашмасидир нурга тўла кенг диёр,
Пахта кони Ўзбекистон дўстлар учун ифтихор.

Совет халқи яшнамоқда туганмайди мақтови,
Бошимизга нур сочмоқда доҳий Ленин офтоби.
Қўтарайлик қадаҳларни жаранглатиб мақомга,
Давронимиз мадҳин куйлар Акмал тўлиб илҳомга.

Қутлуғ бўлсин, азиз дўстлар, шонли Янги йилингиз
Янги-янги зафарлардан завққа тўла дилингиз.

МАРДЛАРГА

Мард агар мақтанса, асло мард деманг,
Кўнглини очмас экан, ҳамдард деманг.
Мардлиги меҳнатда машҳур бўлмаса,
Мард дилларга ҳеч пайванд деманг!

Мардларим эзгу элимга ифтихор,
Мардда доим камтаринлик барқарор.
Уякамиз шон-шуҳрати мардлар билан,
Шерюрак, мардларга севган халқи ёр.

Мардларим номи кезар осмонда ҳам,
Шуҳрати машҳур қўшиқ, дostonда ҳам,
Мардларимнинг фикри ёди яхшилик,
Яхшиликдир яшнаган бўстонда ҳам.

Бахтимизга мардларим бўлсин омон,
Мардларимга офарин дер кенг жаҳон.
Акмало, олқишла тинмай мардларинг,
Мардларинг номин кўтар кўкка чунон.

Мард агар мақтанса, асло мард деманг,
Кўнглини очмас экан, ҳамдард деманг,

ЎЗБЕКИСТОН ДАРЁСИ

Зар кокилдек терилган,
Мағрур оқиб, керилган,
Халқ ишига берилган
Ўзбекистон дарёси.

Норин, Қорадарёси,
Кўзни олар жилоси,
Суви шарбат сараси,
Ўзбекистон дарёси.

Оқдарё ҳам Зарафшон,
Мардликдан катта нишон,
Ҳамма иши саранжом,
Ўзбекистон дарёси.

Жайхун эди Сирдарё,
Жилов бермасди гўё,
Ҳар томчиси гул, зиё,
Ўзбекистон дарёси.

Уйнаб оқар шўх Аму
Тошқин суви кўп маъмур,
Еғдирмоқда чексиз нур,
Ўзбекистон дарёси.

МАРҒИЛОН ЛУЧЧАГИ

Қанду новвот экан луччак шафтоли,
Марғилон ҳуснига луччаги холи.
Дардларга шифодир ширин-шарбати,
Мевалар ичида асалу боли.

Таърифин юракдан айтмасам бўлмас,
Шухратин оламга ёймасам бўлмас.
Ҳеч жойда кўрмадим бундай шафтоли,
Шарбатинг шимириб қонмасам бўлмас!

Гул десам, гул эмас, қип-қизил лола,
Ҳар бири қирмизи — митти пиёла.
Қизлардек бол томади лабидан,
Чол еса йнгиту, кампир — қиз бола.

Қуёшда товланар ҳар бир донаси,
Завқларга тўладир бахтли хонаси.
Ҳавас қилар бу шаҳарни кўрганда,
Акмал доим Марғилон парвонаси.

З А Р А Ф Ш О Н

Кучоғинг оч Зарафшон, бағрингга чин қаҳрамон келди,
Ҳаётингда сенга ҳозир ажойиб, хуш замон келди.
Сахий бўл, шарқираб оқсин сувинг ташна биёбонга,
Қақир чўлларни обод қил, яна зўр имтиҳон келди.

Зарафшон, шарбатингдан баҳра олмай қанча ер чанқоқ,
Ярат сен ҳам бу кун инсон қўли билан чаман — гулбоғ.
Фаровонлик яна ошсин, гўзал водийга оқ тезроқ,
Аму, Сирлар билан мавж ур, бу кун жисмингга жон келди.

Жасорат, қудратинг кўрсат, совет халқига хизмат қил,
Ватанда гулласин боғлар, қадрдонингни иззат қил.
Асрлар ташналаб ётган биёбонга саёҳат қил,
Шалола сачратиб оқ, сенга чиндан меҳрибон келди.

Сенинг тоза зилолинг бирла чўллар майсазор бўлсин,
Гўзал водий кўкарсин, яшнасин, кенг пахтазор бўлсин.
Юракдан Акмалинг дер, доимо дўстлар омон бўлсин,
Ватанда мангу тинчлик барқарор, хуррам замон келди.

Б У С Т О Н Л И Қ

Жонга роҳат, хушҳаво, шўх сувлари шарбат, зилол,
Қорли тоғлар жилвасин кўрган киши бўлғуси лол,
Боғлари гулга тўла, кенг қирлари кўркам жамол,
Шонли меҳнатда ҳамиша халқимиз топди камол.

Бўстонлик боғимиз тобора бўстон бўлғуси,
Олтину гавҳарли конлар устига кон бўлғуси,
Қаҳрамон халқ шуҳрати оламга дoston бўлғуси,
Тинч ҳаёт яшнаб, яна турмуш фаровон бўлғуси.

Янги бўстонда қувондик ёри дўстлар яйрашиб,
Сунбулистон булбулидек жилғаларда сайрашиб,
Икки қардош халқ яна ортиқ муҳаббат боғлашиб,
Меҳнату ижодда ортиқ янги марра чоғлашиб.

Тухфадир жўлдос қозоқлардан бу яйлов, янги боғ,
Янги ерлар яшнагай, қолмай юзида зарра доғ,
Акмалдинг дер:— Ҳур Ватанда ҳамма бахтли, кўнгли чоғ,
Мангу порлар бошимизда партия ёққан чироғ.

ФАРҒОНАМ

Водий осмонида олмос тоғларинг,
Яп-янги кўк беқасамдай боғларинг.
Азаматсан, азиз жоним — Фарғонам,
Бунча гаштли оҳанграбо чоғларинг.

Шэпирилган қимизи ё шалола,
Унгириллинг тўла зарғалдоқ лола.
Мўътабарсан ҳаммамизга Фарғонам,
Сўлмас баҳор ям-яшил япроқларинг.

Очиляпсан кундан-кунга барқ уриб,
Эллар яшнар озодлик гаштин суриб.
Табриклайман сени, тиниқ Фарғонам,
Имлаганда чиройли ҳар ёқларинг

С Ҷ Х

Сўх чаманлар ичра бир боғ — хушҳаво, хушманзара,
Шўх эсар шаббода доим, сувлари шўх, шаршара,
Роҳатижон, кенг хиёбон, бағри бўстон, кенг дара,
Боқсангиз кўзлар қамашгай, Сўх ажойиб, соз экан,
Шавқу завққа кон экан, гулчеҳра — хушпардоз экан.

Янги бойликлар берар Сўх Ўзбекистон халқига,
Яшнаган озод, фаровон гул — Гулистон халқига,
Эл аро дўстлик бузилмас, донғи дoston халқига,
Қиш куни ҳам сайр этарга Сўх ҳавоси ёз экан,
Янграиб тинчлик куйин куйлашда жўр овоз экан.

Чўққилардек қад кўтарган халқи эркин, бахтиёр,
Жонажон, шонли Ватан бирлан қилурмиз ифтихор,
Акмал айтар:— Партия бизларга устоз, мангу ёр,
Тизма тоғлар бағрида Сўх энг гўзал, энг соз экан,
Қизлари меҳнатда илғор, шўх экан, танноз экан.

АЗИЗ ВАТАНИМ

Азиз Ватаним, номинг ҳур диёр,
Иссиқ бағрингда халқлар бахтиёр.
Мадҳингни дилдан тошиб куйлайман,
Янгротиб қўшиқ, янгротиб гулёр.

Оламга машҳур улуғ Ватансан,
Шону шуҳратга тўлуғ Ватансан,
Ҳаёт водийси десам арзийди,
Тупроғинг олтин, бўлуғ Ватансан.

Нурин сочмоқда Ленин чироғи,
Обод, чароғон юртнинг ҳар ёғи.
Бизларга устоз доно партия —
Эрксевар халқнинг суянган тоғи.

Азиз Ватаним, номинг ҳур диёр,
Иссиқ бағрингда халқлар бахтиёр.
Акмалинг сени дилдан куйлайди,
Янгротиб қўшиқ, янгротиб гулёр.

ДУТОРСАН

Хипча белинг тўрт эллик,
Ендирасан бепилик.
Оҳангларинг минг турлик,
Элга ёққан дуторсан.

Чертсам меҳр торингни,
Гапирасан борингни.
Биламан хушторингни,
Дилга ёққан дуторсан.

Узоқ, зўр, тарихинг бор,
Икки қулоқ, икки тор,
Шайдоларинг сенга ёр,
Садаф таққан дуторсан.

Бахтинг келди, ўйнайвер,
Шўх қўшиқлар куйлайвер.
Ҳақиқатни сўйлайвер,
Кулиб боққан дуторсан.

Акмал кўнглини овла,
Юрагига ўт қала,
Чиниқтир, яна тобла,
Элга ёққан дуторсан.

Хипча белинг тўрт эллик,
Ендирасан бепилик.
Оҳангларинг минг турлик,
Кулиб боққан дуторсан.

ҚАЛБИМ ЯЙРАЙДИ

(Қўшиқ)

Сизни кўрсам қалбим яйрайди,
Меҳрим дарё — тошиб қайнайди.
Кўнглим, меҳрим сизда, шифокор,
Меҳрингизга асти тўймайди.

Хаёлимда доим ўзингиз,
Дардга малҳам ҳар бир сўзингиз.
Севиб, кулиб турарсиз доим,
Акмалдан ҳеч узмай кўзингиз.

Сизни кўрсам қалбим кўп обод,
Ҳар сўзингиз хаёлимда ёд.
Меҳри-дилингизга тасанно,
Шифокорлар, сиздандир нажот!

ГУЛ ИШҚИ

Ширин қизим Саодат,
Гулни жуда севади.
Чанқаб қолса ҳар кўчат,
Унга тез сув қуяди.

Яхши қаранг ўзингиз,
Гул билан Саодатга.
Иккови гул эгиз —
— Жон озиғи роҳатга.

Меҳри, ишқи шу гулда,
Бир нуқтада кўзлари.
Унга қараб тўймайман,
Ширин-шакар сўзлари.

Бахтли қизим Саодат,
Гулни жуда севади.
Чанқаб қолса гул кўчат,
Унга тез сув қуяди.

Қ И Л П И Л Л А М А

(Чол ва кампир лапару)

Юр жонгинам далага, қилпиллама,
Юзинг ўшар долага, қилпиллама.
Кампирсан, аммо тенгдир, қилпиллама,
Меҳнатинг қиз болага, қилпиллама,
Қилпиллама дейман-о, қилпиллама.

Шоли солдим келимга, қилпиллама,
Қийиқ боғлаб белимга, қилпиллама.
Мўл етишган ҳосилни, қилпиллама,
Совға қилай элимга, қилпиллама,
Қилпиллама, дейман-о, қилпиллама.

Ўзим қари, кўнглим ёш, қилпиллама,
Доим ёшларга йўлдош, қилпиллама.
Чолу кампир меҳнатда, қилпиллама,
Бўлдик илғорларга бош, қилпиллама,
Қилпиллама, дейман-о, қилпиллама.

Рўмолим учи сочиқ, қилпиллама,
Борсам дарвозанг очиқ, қилпиллама.
Жон тасаддуқ бўйингга, қилпиллама,
Мен маъшуқу сен ошиқ, қилпиллама,
Қилпиллама, дейман-о, қилпиллама.

Юртимиз гўзал, обод, қилпиллама,
Яшнар ширин гул ҳаёт, қилпиллама.
Советлар замонида, қилпиллама,
Ҳамма бахтли, кўнгли шод, қилпиллама,
Қилпиллама, дейман-о, қилпиллама.

ОЗОД ШАРҚНИНГ ҚИЗИМАН

Армоним йўқ, озод Шарқнинг қизиман,
Ой деса ой, кўкдаги юлдузиман.
Узатганда қўлим етар осмонга,
Чўлда баҳор яратганнинг ўзиман.

Ҳамма халқлар бахтли менинг элимда,
Гул-чечаклар поёндоздир йўлимда.
Қалбим кенгдир, олис кўрар кўзларим,
Улуғ Ленин номи яшар дилимда.

Кенг жаҳонда қўшиқларим янграйди,
Барча дўстлар муддаомни англайди.
Ҳар бир сўзим тинчлик ишин гавҳари,
Халқлар менга жўр бўлади, яйрайди.

Армоним йўқ, озод Шарқнинг қизиман,
Ой деса ой, кўкдаги юлдузиман.
Узатганда қўлим етар осмонга,
Чўлда баҳор яратганнинг ўзиман.

САҲАТНОМА

*Водийларни яёв кезганда,
Бир ажиб ҳис бор эди менда.*

Ҳамид Олимжон

Қувват бергин яна тошқин илҳомим,
Бир умрли қувончиму, оромим.
Сен баҳона, элни бир-бир кезайин,
Сўз маржонин мисраларга тизайин.
Қирғий деган қуш ўтирар қиёда,
Шундай гўзал чаман борми дунёда,
Шундай гўзал чаман бўлса дунёда,
Кўҳиқофдан келса арзир пиёда.

* *
*

Дастлаб кездим гулирухсор Тошкентни,
Қадимий нон шаҳри, асалу қандни.
Шоир халқин оғзида мақтови соз,
Айлагандир юрак-юракдан эъзоз.
Дейдилар: «Тошкентдан сув ичган чумчуқ,
Қайтиб келар экан Маккатиллодан.
Юзи ҳам, сўзи ҳам, ўзи ҳам очиқ,
Табаррук тупроғи олтин тиллодан».
Таърифи туганмас олтин диёрим,
Қузи ҳам, қиши ҳам тиниқ баҳорим.
Илми-маърифатнинг қайнаган жойи,
Тўлинойдай заб ярашган чиройи.
Шаҳримиз тарихин эсласак яна,
Ҳужжатлар кўрсатар санама-сана.
Сизга аён эски шаҳар кечмиши,
Уч пулга ҳам етмас емиш-ичмиши.
Ёвғон эди чўмич солган гўжамиз,
Эгри-бугри, пастқам эди кўчамиз.
Бунга гувоҳ ажи-бужи номлари,

Эскижўва, Қаллахона томлари.
Лайлак мачит, яна бешта Қайрағоч.
Пушти ҳаммом, Ачавоту Яланғоч.
Сассиқ Ҳовуз, Қумлоқ, Қаландархона,
Юраклар тўлганди зардоб, фиғсна.
Партия қутқазди кишанни узиб.
Еруғга бошлади ҳур Ватан тузиб.
Чирчиқ, Олмалиғи бойликка кондир,
Ҳар бир шаҳринг ўзи ажиб достондир,
Пахтагани кўтарсанг етади кўкка,
Каттаси акаю, кичиги ука.
Оламга машҳурдир шуҳрату шонинг,
Муборак тўйларда ушатган нонинг!

* *
*

Юрағон бўлади бахши қариси,
Елкага қўнганда илҳом париси.
Андижонгача юзландим — шерлар олдига,
Кишти ер искамас эрлар олдига.
Бобир газалидек тансиқ турмуши,
Тўй нонига етар хамиртуруши.
Нефту кўмир, жавоҳирот тошлари,
Нориндай жўшқиндир қари, ёшлари.
Чиройлидур тамом бошдан-оёғи,
Атир пуркаб ётар чаман ҳар ёғи.
Тантанали меҳнат, ўйин ўлкаси,
Элимга аёндир «Андижон полькаси».
Ўзбекнинг бойлиги, шарафи, шони,
Қалбида қайнаган покиза қони.
Пахта билан катта рўзғори бутдир.
Мингларга ғалтаги айланган чўтдир.
От чопса гумбирлар тоғнинг дараси,
Меҳнатда синалар эрнинг сараси.
Меҳнатда синалган Андижон, яша,
Остингга ипағу бахмалдан ташла.

Андижонга қошдай туташ Фарғона,
Тупроғу олтину, тоши дурдона.
Тоғдан чиққан кунми, янги оймисан,
Шалола, ширин сув, шарбат соймисан.
Кўрганлар ҳуснингга тўёлмас зинҳор,
Нухасин олган ё сандан баҳор.
Олма, анор, писта битган боғларинг,
Олтин сандиқ ганжинали тоғларинг.
Не қора кунларни кўрмади водий,
Утмишда фалакка ўрлади доди.
Талончи бек, хонлар ўтди бесавоб,
Меҳнатчининг бўлди жигари кабоб.
Партия бош бўлди — янчдик ёвларни,
Супириб ташладик чиркин ғовларни.
Яшавор, Фарғона, букилмас диёр,
Шаънингга янграсин тўйларда гулёр.

* *
*

Фарғонадан ўтиб Наманган бордим,
Чотқол кумушига ҳисларни қордим.
Наманганлик дегани мард пахтакор дегани,
Наманганлик дегани қалби баҳор дегани.
Наманганлик дегани бургут парвоз дегани,
Наманганлик дегани ишлари соз дегани.
Намангандир бобо деҳқонлар юрти.
Чиллада ҳам қиров боғламас мурти.
Марказий Фарғона чўлни боғ қилди,
Ёзёвон пахтаси кумуш тоғ қилди.
Водийнинг дарёси лим-лим оқади,
Гулчеҳра қизлари элга ёқади.

Кўз ўнгимда гуркираган Бухоро,
Таърифи аёнди қитъалар аро.
Жаҳонга татирлик қудрат, бойлиги,
Туганмас хазина, адир, сойлиги.
Ернинг ости ҳам, усти ҳам зардир.
Қизилқум зарраси дурри гавҳардир.
Зарафшон сувидек қайна, тўлиб тош.
Отга тез қамчи бос, янги довон ош.
Оламга доврўқли Жарқоқнинг гази,
Табий оловнинг шарқий маркази.
Улкан корхоналар бағрингда кўркам,
Кундан-кунга ҳусни очилган ўлкам.
Офарин, Бухоро, қуёшдек балқи,
Зарафшон водийси олгинпаз халқи!

Кезмоқдаман Сир ёқасин пиёда,
Бахт, иқболнинг яна бўлсин зиёда.
Эл уфурса шамол бўлади бўрон,
Саҳроларга солар даҳшат ва сурон.
Узинг бунинг мисолисан Сирдарё,
Қаҳрамонлик тимсолисан Сирдарё.
Пахтазору ғаллазору боғинг соз,
Фарғонани эслатувчи чоғинг соз.
Гулистондек, Янгиердек номинг бор,
Шоирларга ранг-баранг илҳоминг бор.
Ёмғир ювар баланд тоғлар тошини,
Биз тўхтатдик шўр ерларнинг ёшини,
Сувини қилдик ташна лабга муҳайё.
Сайхун эмас, энди саҳий Сирдарё.
Сирдарёда яшар қирқдан кўп миллат,
Ҳаммаси қон-қардош, бир жон, бир элат.

Рус, ўзбек, украин, тожигу қозоқ,
Мустаҳкам бирликда мангу иттифоқ.
Оққувмасми сузган машина чўлда,
Мард йигитлар, жонон қизлар тахт рулда.
Кўзни қамаштирар кўркем бинолар.
Гулшанга гул қўшар ақли расолар.
Асал дарё, шакар дарё, жон дарё,
Чексиз бағри «оқ олтин»га кон дарё.

* *
*

Суқланиб қарайман Қашқадарёга,
Кўксида тугамас меҳригиёга.
Тўлқинланиб, жўшиб куйлайман сени,
Қўшиққа жон қилиб улайман сени.
Озод қилди бизни улўғ инқилоб,
Халқларим бошига нуру сочди офтоб.
Компартия бўлди элга раҳнамо,
Биз қучдик ойни ҳам, танг қолди фазо.
Аму бўғиб, чўлда янги ер очдик,
Чўлларга барака уругин сочдик.

Бог-роғлар яшнади, гул бўлди саҳро,
Қақир дашт ўзига хўп берди оро.
Қўшиқ ёздим сенга атаб дилимдан,
Минг офарин сенга ботир элимдан.
Сайр этарман энди Қорақалпоққа,
Жиззахдек чўлқувар, машҳур гулбоққа.
Юрагим тўрида Сурхон, Самарқанд,
Ҳамиша пок дили дилимга пайванд.
Қувват бергин яна қайноқ илҳомим,
Бир умрлик қувончиму, оромим.
Сен баҳона, азиз элни кезайин,
Сўз маржонин мисраларга тизайин.

ҲАЖВИЯ ОШНО МЕНГА

ҚУЛОҚ СОЛ!

(Бир ҳасадгўйга)

Қулоқ сол сўзимга очкўз, ҳасадгўй,
Азадек кўринар сенга қувонч, тўй.
Тушда ҳам бошқалар ҳасади ўртар,
Қилчалик ютуқлар тоғ бўлиб бўртар.

Тухматлар тўқувчи қоп-қаро дилинг,
Ҳаммага аёндир, тиканли тилинг.
Бағринг тўла фисқу фасод, иғвога,
Кимларни солмадинг оғир савдога.

Чақишда мисоли чаёнсан ўзинг,
Нақадар жирканчли ҳар айтган сўзинг.
Эл олдида ор-номусинг йўқ сира,
Дунёда бормикан сен каби хира.

Тугун чиққан жойдан асло қолмайсан,
Гуноҳсизга тухмат тўқиб толмайсан.
Олдин ейсан кишиларнинг тузини,
Сўнг булғайсан балчиқ отиб юзини.

Ҳасадгўйни дўсти бўлмас ҳеч, зинҳор,
Ҳасаддан бўшамас, етказар озор,
Ҳушёр бўлинг ҳасадгўйдан ҳаминша,
Найзасин санчади пешама-пеша.
Ўз этини ўзи ейди охири,
Юртимда шармисор очилиб сири.
Ҳасадгўйни айтманг тўю, азага,
Туз ичиб, тупурар олтин косага.
Акмал айтганлари тамом ҳақиқат,
Фош қилинг, тухматни фақат ва фақат!..

Қ А Й М О Қ

(Ем-хашак тайёрлашга бепарволик билан қараётган бир беғам ферма мудури тилидан)

Жонларга роҳатдир сут, қатиқ, қаймоқ,
Минг дардга даводир гўшт куйди, қуймоқ.
Тандир кабоб танларингни яйратар,
Учар қушдек ҳар мақомга сайратар.
Қанчалар лаззатли чорва маҳсули,
Поёнсиз кенг водий яйловнинг йўли.
Қаймоғи яхшию, хашаги ёмон,
Хашакни ўйласам қийналади жон.
Жонга тегди ҳар йил хашак тайёрлаш,
Нима қўйсанг моллар қилар хомталаш.
Еб туриб маърайди, анави сигир,
Улардек очопат бузоғи қурғур.
Сепин ёзиб яна ташвиш, май келди,
Сувлари шарқираб жўшқин сой келди.
Ҳар хил ўтдан тўлди кўм-кўк далалар,
Яна ўшал «ҳа, бўл» деган паллалар.
Ростин айтсам ҳали ишларим чатоқ,
Меҳнатга тобим йўқ, қўл-оёқ чўлтоқ.
Хашагига зинҳор йўқдир тоқатим,
Қуруқ ваъда ҳар йилгидек одатим.
Қаймоғи яхшию, хашаги ёмон,
Хашакни ўйласам қийналади жон.
Қишнинг ғами тушди яна бошимга,
Ҳолим сўраб ҳеч ким келмас қошимга.
Акмал дейди, тузат тезроқ хатонинг,
Эл ичида тўкилмасин обрўйинг.

БЕВАФО ЁР АЛАМИ

Гулзоримнинг атрофига эдим палак,
Бир бевафо ёр йўлида бўлдим ҳалак.
Бевафолар машаққати оғир экан,
Юракларга ботганидек чақир тикан.

Юракларга ботмай ўлсин чақир тикан,
Бевафолар ёр қадрини билмас экан.
Эсизгина бевафога тушган бошим,
Ғам-аламдан тўхтамади кўзда ёшим.

Аввалида ваъз айтди садоқатдан,
Бахтли ҳаёт, тотув турмуш, фароғатдан.
Сал ўтмайин, учиб кетди бошқа ёрга,
Ҳамма ҳайрон бундай бебурд, беқарорга.

Муҳаббатсиз, бемехрнинг хулқи аён,
Даркор эмас бу ҳақда ҳеч узоқ баён,
Жовдирайди кўзи йўлда мурғаклари,
Ширин-шакар, жажжи дўмбоқ гўдаклари.

Акмал ёзган сатрларни деманг ёлғон,
Ҳақиқатни Сизга айтдим тутмай пинҳон.
Гулзоримнинг атрофига эдим палак,
Бир бевафо ёр йўлида бўлиб ҳалак.

ТУҲМАТЧИ БУЛГАЙ ШАРМИСОР

Қанчалар дилдан севардим, яхши дўстим деб уни,
Бир магизни бўлиб ердик, бирга эрдик ҳар куни.
Охирида фош қилинди, ул фирибгарнинг иши,
Туҳмату игво — фасоддир сурбет, айёр қилмиши.

Бағрима кирди мулойим, аввалига дўст бўлиб,
Офаринлар дерди менга, тилда завқларга тўлиб.
Соддалик бирлан ишондим мен унинг даъвосига,
Сўнгида қолдим роса туҳматчининг игвосига.

Дўстларим, ҳушёр бўлинг, дўст орттиришда доимо,
Бетайин, қаллобда бўлмас заррача нисоф, ҳаё.
Бузма кўнглинг, Акмало, туҳматчи бўлмай шармисор.
Она юрт қилмай ўзи туҳматчиларни хору зор.

НАЙЛАЙИҢ

*(Қишдан қийналиб чиққан бир сизирнинг
ферма мудирига айтганлари)*

Ферма мудир, эшит менинг сўзимни,
Парво қилмай сарғайтирдинг юзимни.

Говмиш эдим сутдан қолдим, найлайин,
Хушчоқ эдим ғамга толдим, найлайин.

Қишда роса ем-хашаксиз қийнадинг,
Қорин солиб ўз-ўзингни сийладинг.

Сут, қаймоғим яхши, ўзим ёмонми?
Сен беғам дастидан рангим сомонми?

Ҳар йил ёзда катта ваъда берасан,
Бўйнинг чўзиб, кўкракларинг керасан.

Қишда эса югурасан ҳар ёнга,
«Силос» деб ялиниш тегди-ку жонга.

Уялмайсан эл олдида ваъдабоз,
Қилмишинг мажлису қуруқ гап, қогоз.

Энг муҳим дамларда юрасан бекор,
Шунинг-чун чорванинг ҳоли кўп ночор.

Сен юрасан ҳамон парвойинг фалак,
Ашуланг таралла, дўпинг чамбарак.

Кўзингни оч тезроқ вақтинг ўтмасдан,
Бултургидек қиш-аёзни кутмасдан.

Ферма мудир, эшит менинг сўзимни,
Парво қилмай сарғайтирдинг юзимни.

БОРМИСАН?

(Бир ваъдабоз бригадирга)

Бригадиржон, сўзларимга қулоқ сол,
Ҳовлиқмасдан таънам эшит бемалол.
Ўз вақтида дала юзин кўрмайсан,
Ғўзаларнинг ҳоли не деб сўрмайсан.
Ишлови йўқ ҳар бир кўчат аламлик,
Ҳукмрондир ҳамон сенда беғамлик.
Ерларингни босиб кетган қатқалоқ,
Нуқсонинг айтганда тутади ҳиқичоқ.
Қуруқ гапда кўкка етар парвозинг,
Жонга тегди баҳонаю, сернозинг.
Чирмовиқлар ўраб олган ҳосилни,
Унутяпсан шундай муҳим фаслни.
Ўтган йил ҳам худди шундай бўлганди,
Қолоқликда бағринг ғамга тўлганди.
Илғорлардан нега сабоқ олмайсан,
Бор кучингни тўплаб ишга солмайсан.
Сенга атаб ёздим танқидий қўшиқ,
Чидолмай чиқмасни лабингга учуқ.

Танқид, таъналарни писанд қилмайсан,
Ёки ўзинг бир инсофга келмайсан,
Нима учун ҳосил ғамин емайсан,
Уйғоқмисан, ухлоқмисан, бормисан,
Ёки бирон «мушт кетти»га зормисан.
Илғорлар ишидан олмайсан ўрнак,
Ниҳоят, устасан, муғомбир, туллак.

Иш деса оқади оғзингдан сўлак,
Анқовмисан, ялқовмисан, бормисан,
Ё шапалоқ, тарсакига зормисан.

Қўзинг очгин вақтинг ўтиб кетмасдан,
Бор обрўй ҳам эл ичидан кетмасдан,
Айтгин ўзинг пахтазорда бормисан,
Ёки Акмал ғазабига зормисан.

Бригадиржон, сўзларимга қулоқ сол,
Ҳовлиқмасдан таънам эшит бемалол.

АҲДИНГНИ БУЗМА

Бузма, дўстим, дўстга берган аҳдингни,
Қувламагин кулиб турган бахтингни.

Аҳдсизларнинг ҳоли охир ёмондур,
Бугун гулдек, ранги эрта сомондур.

Алдашдан кўкармас асло боғ-роғи,
Алдашдан ёришмас ёққан чироғи.

Алдамчида обрў бўлмас андак ҳам,
Оқибати пушаймону қайғу-гам.

Айтар бўлсанг, сўзни ўйлаб айта бил,
Атрофингни ўлчаб, бўйлаб айта бил.

Оғзингга келганин сўйлама зинҳор,
Даврингда зар қадрин билгувчилар бор.

Индаю курашда доим ростгўй бўл,
Дўстларингдек шону шуҳрат, бахтга тўл.

Тогдан ҳам оғирдур ҳақ сўзнинг кучи,
Рост гапни айтмоқлик чин инсон бурчи.

Дўстим, Акмал сўзига сен қулоқ сол,
Бу насиҳат сенга келмасин малол.

Ёлғончининг ҳоли доим ёмондур,
Бугун гулдек ранги эрта сомондир.

ҲАЗИЛ ҚҶШИҚ

Кўнгил дардин ёрга очиқ айтсаммикин,
Ё ҳозирча бу шаштимдан қайтсаммикин?
Дадил туриб кўнгил дардин айлаб баён,
Қўлларига гулдасталар тутсаммикин?

Уйлаб туриб яна ундоғ бўлмас дейман,
Мазах қилиб яна мендан кулмас дейман,
Қўполлигим ул жононга келиб малол,
Ситам билан калтак олиб қувмас дейман?

Бу жумбоқни ечолмайин бошим қотар,
Бош қотса-да, аммо унинг меҳри тортар,
Кеча-кундуз кетмай асло ҳаёлимдан,
Ростин айтсам, унга ишқим яна ортар.

Ноз-ишваси, бол сўзлари жонга малҳам,
Бор вужудим менга эмас, унга қарам.
Таваккал деб боргум энди ҳузурига,
Ажаб эмас, жилмайиб ёр қилса қарам...

А Й Р И Л М А

Бесабаб ҳаётим қилмагин чил-чил,
Ёргинам, ҳолимга ўзинг раҳм қил.
Жудолик ўтига отгандан кўра,
Майлига, бағримни пора-пора тил.

Иўқ, юрак чокини сўкиб кетмагин,
Ешгина қаддимни букиб кетмагин.
Севикли фарзандлар бор-ку, ўртада,
Ёшимни гуноҳсиз тўкиб кетмагин.

Йўлингда термилиб қолмайлик зинҳор,
Отам деб қўмсовчи гўдақларинг бор.
Тирик етим қилма қўзичоқларни,
Юзингни кўролмай бўлмасин абгор.

Болалар фарёди увол эмасми?
Қилмишинг ўзингга завол эмасми?
Элу юрт олдида шарманда бўлиш,
Айтинг-чи, аянчли бир ҳол эмасми?

Ҳали ҳам қайт, йигит, ёмон йўлингдан,
Айрилма муборак гул-сунбулингдан.
Акмал дейди: янчима боғу роғингни,
Айрилма ёрингдан, азиз элингдан!

ГАПИРСАНГ-ЧИ

Қўй эй дўстим ҳасадни, даври даврондан гапирсанг-чи,
Ширин суҳбат, ширин дам ишқи туғёндан гапирсанг-чи.
Бировлар ғийбатин қилма, юзингга тушмасин ҳеч доғ,
Юрак торини чертган, лаъли хандондан гапирсанг-чи.

У бирлан дўсту ёр эрдинг, қани аҳдингда тургонинг?
Бало бўлғай ўзингга оқибатда шубҳа, ёлғонинг.
Қани, бадхўни ташлаб, яхшилардан ўрнак олгонинг?
Кўтар қаддингни ростдан, ростни виждонан гапирсанг-чи.

Гапирма ҳеч ёмонликдан, гапиргин, баркамолликдан,
Етишгай ниятига ҳар киши албат ҳалолликдан.
Қулоқ сол, сўзласин Акмал йўлиқмас шум заволикдан,
Садоқатдан, вафодан, илму урфондан гапирсанг-чи.

УЗГАРГАН ЭЧКИ

Яқинда рўй берди қизиқ ҳангома,
Бу сирдан ҳайратда Чиноз, Яллома.
Бир дўстим эчкисин элтди бозорга,
Ялиниб топширди уни даллолга.
«Кўтарганга сотиб беринг, тоғажон,
Хизматингиз унутмайман ҳеч қачон.
Эчкимизнинг елинида сути йўқ,
Улардек очофат, аммо эти йўқ.
Ҳеч тинмасдан ўйноқлайди, сакрайди,
Еб туриб бу очкўз яна маърайди.
Дарахтлар қолмади унинг дастидан,—
Хабардор ҳовлининг баланд-пастидан.
Алмаштиринг буни бошқа эчкига,
Пул берсам ҳам майли яна устига».
Рози бўлди бу ишга шу пайт даллол,
«Қотираминг буни албат, бемалол.
Ҳозир менга оз-моз манат чўзингиз,
Сўнгра аста четга олинг ўзингиз!
То кечгача келманг асло ёнимга,
Қистайвериб тегманг яна жонимга».
Лаққа тушди бунга дўстим бечора,
Бошқа илож йўқ-да ахир, не чора...
Даллол олдин кесди эчки шохини,
Кечирсин тангри, деб ўз гуноҳини.
Сўнгра эса кесиб олди соқолин,
Қорага бўярди оқ қашқа холин.
Қайтадан пуллади дўстимга буни,
Рўй берди бу аҳвол худди шу кунини,
Дўстим хурсанд, дўппилари чамбарак.
Йўқолди деб жонга теккан тартарак.

Эчкини келтирди дўстим уйига,
Қўшиқ айтиб омонёрнинг куйига.
«Мана хотин, эчкиларнинг сараси,
Гўшти ширин, гўё кўзи барраси».
«Ҳайт» демасдан учиб қолди эчкивой,
Маълум эди унга ҳамма эски жой.
Лил этди-ю ирғиб деворга чиқди,
Шохларни қайириб оғзига тиқди.
Аввалгидек ўйноқлаб, сакради.
Кўрганин чайнамасдан ямлади.
Хотин деди шу дам эрига қараб.
Бу аҳволдан роса кулиб, қаҳ-қаҳлаб:
«Адашибсиз, болаларнинг дадаси,
Шундай бўлар одамларнинг соддаси.
Эчкимизга қўл урибди сартарош,
Шохсиз, аммо ўша кўзу ўша бош.
Бу ўша ҳийлагар даллолнинг иши,
Шундай бўлар фирибгарнинг қилмиши».

СЕН БЎЛМАСАНГ ЕНИМДА

*(Бир ароқхўрнинг ўз шишасига қараб
айтганлари)*

Қўнглим асло тўлмайди,
Сен бўлмасанг ёнимда.
Ишим олға жилмайди,
Сен бўлмасанг ёнимда.
Қўл, оёқ қалтирайди,
Сен бўлмасанг ёнимда.
Кўз ҳеч нарса кўрмайди,
Сен бўлмасанг ёнимда.

Шиша ичида менга
Мунча муқом қиласан.
Нозу карашма бирлан
Юрак-бағрим тиласан.
Сенга бўлган меҳримни
Ўзинг яхши биласан.
Дилим ором олмайди,
Сен бўлмасанг ёнимда.

Ўзингсан танҳо мени
Улоқ қилиб сурдирган.
Гурра қилиб бошимни
Деворларга урдирган.
Юзу баданларимни
Тахта каби йўндирган.
Сира шундай бўлмасди
Сен бўлмасанг ёнимда.

Роса тегдинг жонимга,
Энди сени ичмайман.

**Минг хил муқом қилсанг ҳам,
Алдовингга учмайман.
Менга берган азобинг,
Улгунимча кечмайман.
Бағрим гулдай яшнайти.
Сен бўлмасанг ёнимда.**

Д А Н Г А С А

От бойладим тол ёғочнинг ходасига,
Ақлсизлар гап бермайди отасига.
Тайёр ошга баковул-да, номус қайда,
Қулоқ солманг баҳона-ю, ваъдасига.

Зовур олиб, ишга солдик заҳкаш ерни,
Меҳнат қилдик, мардонавор боғлаб белни.
Пастқам ерда писиб ётмай, ҳой дангаса,
Сафимизда сен ҳам тўккин қайноқ терни.

Кўринмайсан, сув тагида балиқмисан,
Кунжутмисан, зиғирмисан, тариқмисан.
Бу ярамас одатингни ташла тамом,
Офтоб кўрмай ётган ранги сариқмисан.

Кунда касал, меҳнат деса дармонинг йўқ
Бошқалардай пахтазорда хирмонинг йўқ
Унутмагин Акмал сўзин, дангасавой,
Меҳнат қилган кишининг ҳеч армони йўқ.

ТУҲМАТ ВА ИЛОН

Халқимиз тўқиган шундай афсона,
Афсонаки бунга қойил замона.
Қадимдан бор экан Туҳмат ва Илон,
Уларнинг қилмиши қабиҳ, беомон.
Қунлардан бир куни Илон сўз очиб,
Оғзидан беомон заҳрини сочиб,
Вишиллаб бериб Туҳматга савол:
«Жавоб бер сўзимга, эй дарди маҳол,
Биринчи дўзахи менми ёки сен?»
Умрингда гапиргин бир марта рост сен.
Илоннинг саволи Туҳматга ботиб,
Бир нафас қолибди қайроқдай қотиб.
Сўнгра дўқ урибди унга тоза ҳам:
«Сен ифлосдан баланд ҳаттоки соям.
Узингни тенг қилма менга, эй суллоҳ!
Даҳшатим зарбидан топмайсан паноҳ.
Туҳмат деса қалтирайди кенг олам,
Танамни қоплаган фисқ, фужур, ғам,
Сенинг заҳринг урвоқ бўлмас заҳримга,
Дод дейди одамзод тортсам қаъримга.
Номимдан чўчийди Кўҳиқоф тоғи,
Дам урсам қурийди боғу булоғи.
Сен чақасан суриштирмай сира ҳам,
Кечалар изғийсан тинмайсан бир дам.
Сенинг учун ким бўлишнинг фарқи йўқ,
Гапимнинг тагига тушингин тўлиқ —
Заҳрингни сочасан ҳамма кишига,
Ажратмасдан унинг тутган ишига,
Мен қилмайман сира сен каби ундоқ.
Олдин танлаб, сўнгра отаман қармоқ.

Ватанга ким содиқ, обрўси катта,
Актив жамоатчи юртда, элатда.
Ана шуни қўз тагига оламан,
Пойлаб туриб сўнгра човут соламан.
Мендан безор ҳамма: гузар, маҳалла,
Шуни ҳам билмайсан аҳмоқ, хомкалла!
Бўхтонимдан юзлаб киши овора,
Комиссия, текшир-текшир, нечора?
Фош қилинар охир қора ниятим.
Катта амал, мўмай ойлик, мақсадим.
Дастимдан гуноҳсиз чекар изтироб,
Қанча пул, қиммат вақт Туҳматга исроф.
Фитнага тўладир чириган халтам,
Фасоддан ясалган қўлимда болтам.
Бегонадир менга ҳаё ва виждон.
Алҳазар дер мени кўрган ҳар инсон.
Мудҳиш кишиларга жирканч қуролман,
Гуноҳсиз эзишга ҳамиша зорман...»

* *
*

Оталар қўл очиб маърака, тўйда,
Фотиҳа ўқилса меҳмонда, уйда —
Туҳмат балосидан асра, деганлар,
Инсонни туҳматдан сақла деганлар.
Заҳар қўшар туҳмат олдин ошингга,
Сўнгра урар тўқмоқ билан бошингга.
Тарихга кўз ташланг, азиз дўстларим,
Туҳматда бўлмайди заррача шарм.
Туҳмат билмас она-Ватан қадрини,
Туҳмат билан эзар юрак-бағрини.
Туҳмат қилар онасин ҳам ҳақорат,
Туҳмат очкўз, олғир, сотқин, касофат.
Фарёд чекди туҳматдан Улуғбек, ҳайҳот.
Туҳмат билан муҳташам қасрлар барбод.

Тухматдир одамнинг қўлини қайирган,
Тоҳирларни Зухросидан айирган.
Тухматдан Отелло ўзин ўлдирди,
Севикли ёрининг гулини сўлдирди.
Азоб чекди кўплар қуруқ тухматдан,
Қалбига қон тўлди ноҳақ кулфатдан.
Тухматдан дод деди улуғ Навоий,
Тухмат билан ёнди билим саройи.
Жамила, Гулининг тақдири аён,
Уларни чаққанди тухматчи чаён.
Тухмат бор жойларда шубҳа ва гумон,
Тухматдан зирқираб қийналади жон.
Тухматни азага, тўйга ҳам айтманг,
Кўрганда юзига тупурмай ўтманг!
Тухматдир одамнинг машъум душмани,
Бир нафас унутманг, дўстларим, буни.
Ўт очинг тухматга ҳужум ва ғорат.
Ким янчса тухматни топар саодат.

* *
*

Борган сари кучайибди тортишув,
Икки разил ўртасида олишув.
Ёқалашиб боришибди дўзахга,
Булар учун ҳеч ким келмас гувоҳга.
Ёпиқ эди жаҳаннамнинг эшиги,
Кўринмасди ҳеч қаердан тешиги.
Ҳайҳайлаб чақирди Тухмат ва Илон,
Бу мудҳиш овоздан ҳайратда шайтон.
Шу онда чиқибди дўзах ҳокими:
«Бевақт сўрайсан аблаҳлар кимни?»
Улар дебди: «Э ҳоким, бўлгин бизга эш,
Жанжалли саволни энди ўзинг еч,
Биримиз Тухмату биримиз Илон.
Дунёда биз каби йўқдир шарлатон.

Дўзахга ким тушар биринчи бўлиб,
Ростини айт, тортинма юзимиз кўриб».
Шу онда дўзахдан бақирди Шайтон,
Даҳшатли овози, қўрқинчли, фиғон.
«Тухматни дўзахга қўймагин энҳор,
Тухматдир жаҳонда энг разил, беор.
Тухмат кирса дўзахга мен туrolмайман,
У билан бир сафда ҳеч юролмайман.
Тухмат кирса менга ҳам қилади тухмат,
Бошимда ошади гам, алам, кулфат.
Шунда дебди ҳоким Тухматга қараб,
Тухматга тан бериб, бошини силаб:
Биринчи дўзахи ўзингсан чунон,
Дўзахга кунда бўл, роса тутаб ён.
Ҳазар қилар сендан Шайтон ҳам, билгин,
Юзингни тимдалаб, сочингни юлгин.
Жирканар башаранг кўрганда дўзах,
Ўзингсан энг мудҳиш, аблаҳ.

Ҳеч киши бўлмасин тухматга дучор,
Тухматнинг овози дўзахда ўчар.
Акмал сўзин, дўстлар, демангиз бекор
Тухматни аямай қилинг тору-мор.

ЛАЪЛИ БАДАХШОН

(Дангаса эр, илғор хотин лапар)

— Нон ўтмайди томоғимдан,
Қор ёғаркан қовоғимдан,
Ош аримас товоғимдан,
Меҳнатга ҳеч йўллама,
Лаъли бадахшон,
У менга равшан.

— Кунинг ўтар ароқ ичиб,
Дўсту ёрлардан кечиб,
Юмалайсан тўнни ечиб,
Ялқовлардан ҳеч сўз очма,
Лаъли бадахшон,
Бу сенга равшан.

— Ез бўлса-ю, қиш бўлмаса,
Ош бўлса-ю, иш бўлмаса,
Биров менга ғинг демаса,
Меҳнат қилиш кўп бемаза,
Лаъли бадахшон,
У менга равшан.

— Ағанайсан пана жойда,
Юмалайсан ичиб лойда.
Иш қолди-ку, ариқ, сойда,
Ялқовлигинг тегди жонга,
Лаъли бадахшон,
Бу сенга равшан.

— Йил, ой нуқул ётаверсам,
Ошиғимни отаверсам.

**Қоплаб гапни сотаверсам,
Меҳнат қилмай ўтаверсам,
Лаъли бадахшон,
Бу менга равшан.**

**— Эрим бўлмай ўлгин ахир,
Ювдирмайсан, тўнлар яғир.
Оринг йўқдир сенинг тақир,
Обрўйни қилдинг бир пақир,
Лаъли бадахшон,
Бу сенга равшан.**

**— Бўлди дейман, сирим очма,
Заҳарликни менга сочма.
Таъна қилиб, ҳаддан ошма,
Ҳар қанча иш битар, қочмас,
Лаъли бадахшон,
У менга равшан.**

**— Нима қилай, ҳой дангаса,
Бир меҳнат кунинг бўлмаса,
Бошқа бўлсин энди коса,
Куйдирдинг-ку, мени роса,
Лаъли бадахшон,
Бу сенга равшан.**

**— Майли, мен ҳам зарбдор бўлай,
Меҳнат деса тайёр бўлай,
Сен сингари илғор бўлай,
Далаларда ўйнаб-кулай,
Лаъли бадахшон,
Оламга равшан.**

ДЕДИМ, ДЕДИ

Доим қўлида сози,
Баланд экан парвози,
Дедим:— Аҳволинг қалай?
Экишга бўлдингми шай?
Деди:— Шошиш не даркор,
Бир гап бўлар-кетар-да.

Бу йил ҳам бўлма афгор,
Сени кутмайди баҳор.
Дедим:— Отинг қамчила,
Ҳали ишларинг чала.
Деди:— Шошиш не даркор
Бир гап бўлар-кетар-да.

Уйдим-чуқур ерларинг,
Қани арслон, шерларинг?
Дедим:— Қолма гафлатда!
Гап эшитиб ҳар қатта.
Деди:— Шошиш не даркор,
Бир гап бўлар-кетар-да.

Ариқ, зовур чопиқсиз,
Вақтинг ўтмоқда эсиз,
Дедим:— Тезроқ чиқ далага,
Узни олмай панага.
Деди:— Шошиш не даркор,
Бир гап бўлар-кетар-да.

Сўзда жўхори дейсан,
Чорванинг ёри дейсан.

Дедим:— Амалда қани?
Ким бажарар ваъдани?
Деди:— Шошиш не даркор,
Бир гап бўлар-кетар-да.

Давом этса бу аҳвол,
Етар ўзингга завоЛ.
Дедим Акмал, илғор бўл,
Ҳосилларинг бўлсин мўл.
Деди:— Шошиш не даркор,
Бир гап бўлар-кетар-да.

СОҒУВЧИ БИЛАН МУДИР ЛАПАРИ

М у д и р

Ҳар куни бўлса ширии қаймоқ,
Боз устига тухум қуймоқ.
Ҳай-ҳай уни тўйиб ёмоқ —
Тан яйратар деяберинг.

С о ғ у в ч и

Ишламасдан ейиш қаймоқ,
Боз устига тухум қуймоқ.
Яна уни тўйиб ёмоқ,
Дил ўйнатар деяберинг.

М у д и р

Суту қатиқ, барра кабоб,
Қовурдоғу хушхўр шароб,
Сайраб турса дутор, рубоб,
Тиш қайратар деяберинг.

С о ғ у в ч и

Номингиздир Салим мўйлов,
Айтингиз-чи қайда яйлов,
Озиб кетган чорва-улов,
Феъл айнатар деяберинг.

М у д и р

Менга мунча ғазаб қилманг,
Аччиқ сўз-ла бағрим тилманг,

Аҳволимдан сиз ҳам кулманг.
Ишчан раҳбар деяберинг.

Соғувчи

Утган йил ҳам шундай бўлган,
Масхаралаб кўплар кулган,
Сигир озиб, бузоқ ўлган,
Тил сайратар деяберинг.

Мудир

Ҳар кун бўлса ширин қаймоқ,
Боз устига тухум қуймоқ.
Ҳай-ҳай уни тўйиб емоқ,
Тан яйратар деяберинг.

Соғувчи

Илғорлардан олинг ўрнак,
Бўлманг сира қирриқ — туллак.
Қора бўлса агар юрак,
Сафдан чиқар деяберинг.

ИЛҒОР ХОТИН ВА ДАНҒАСА ЭР ЛАПАРИ

Ә р

Ишқинг билан сояда ялпайиб ётсам,
Меҳнат кунингни ўйлаб, шалпайиб ётсам.
Сен далада, мен уйда, ҳай-ҳай, ёрларим,
Жонгинамга ором, деб хурраклар отсам.

Х о т и н

Уятмасми бу қилиқ шу қизгин чоғда,
Наҳот сизни деб ўтсам армонда, доғда.
Кўзни очинг сиз тезроқ, ҳай-ҳай, ёрларим,
Тухумингиз бўлмасин айниб палағда.

Ә р

Қойитмайман, севиклим, жоним хотинжон,
Бўйгинангга тасаддуқ, бўйнингга маржон.
Ишга асло йўллама, ҳай-ҳай, ёрларим,
Яхшилигинг кўнглимдан чиқмас ҳеч қачон.

Х о т и н

Меҳнат севмаган эркак эркакмас зинҳор,
Сизни кутар кенг дала, олтин пахтазор.
Ҳозир ҳар дам ғанимат, ҳай-ҳай, ёрларим,
Меҳнатдан топинг сиз ҳам шараф-ифтихор.

Ә р

Юрдим, хотин, кўзингга, эрдек ишлайман,
Бамисоли наъра тортган шердек ишлайман.

Қўлингни бер вафодор, ҳай-ҳай, ёрларим,
Тоғ кўтарган ҳў ўша филдек ишлайман.

И к к о в и

Пахтазорда денгиздек қайнаб-тошамиз,
Ҳар нафасда зафар деб марра ошамиз.
Қани, ҳамма ҳужумга, ҳай-ҳай, ёрларим,
Октябрга совға деб ишга шошамиз.

БИР ҚҰПОЛ МАНСАБДОРГА

Бўриларни қутиртирган оғзидаги икки тиши,
Шунинг учун зўравонлик ўрмондаги қилмиши.

Қоқиб олсанг шу тишларин, унда қолмас зарра куч,
Мушук каби миёвларкан, гердайиши тамом пуч.

Баъзиларга мансаб текса, ўзин буткул йўқотади,
Ҳеч гуноҳсиз кишиларга туҳмат тошин отади.

Юракларни чил-чил қилиб, бақиради бу қўпол,
Танқид, таъна кор қилмайди, ўта қуруқ, пўк сопол.

Шафқат қилмас бундайларга бизнинг улуғ замона,
Ёмонларга лаънат ўқир, яхшиларга парвона.

Ёмонларга ёмонликдир, халқим қатъий шиори,
Яхшиларни бошга қўйиш адолатли қарори.

Акмалингиз айтганлари хато эмас, биласиз.
Бундайларни сиз ҳам кўриб, аҳволидан куласиз.

УНДА СЕВГИ НА ҚИЛСИН

Уялмайсан ёр олиб, ёр қўйгани,
Вафосизнинг бўлмас асло севгани.
Қимки тушса вафосизнинг домига,
Фақат шундан ўт-оловсиз куйгани.

Ишонманглар вафосизнинг сўзига,
Макр билан кулган айёр юзига.
Ишқ-вафо, унда севги на қилсин,
Тош отар бир кўзи бошқа кўзига.

Вафосизнинг заҳар-заққум турмуши,
Хотин олиб, хотин қўйиш қилмиши.
Бундайларга лаънат дейди замонам,
Ўзидек тубандур номарднинг иши.

Ана, қаранг тирик етим боласи,
Эндигина ғунча очган лоласи.
Чидолмайди Акмал зинҳор бу ҳолга,
Юракни эзади гўдак ноласи.

Уялмайсан ёр олиб, ёр қўйгани,
Вафосизнинг бўлмас асло севгани.

ИИҒЛОҚИ ОШИҚ

(Ҳазил қўшиқ)

Булбул сайрар чаманда,
Жонон сенга мен банда.
Буриштириб юзингни,
Яна қилма шарманда.

Ҳаловатим йўқ сира,
Кўнглим қоронғу, хира.
Сени деб ёнар жоним
Раҳм қилмайсан сира.

Гўзапоя ўтини,
Аччиқ экан тутуни.
Ҳеч кимсага солмасни,
Мендай ошиқ ўтини.

Фарёд чекаман «оҳ» деб,
Тўлғонаман «эй воҳ» деб,
Сен томон талпинаман,
Узинг бўлгин ҳамроҳ деб.

Сени кўрсам анқовман,
Гўё тилсиз соқовман.
Дарё-дарё кўз ёшим —
Ишкимда ҳам беёвман.

Мени йиғлатма ортиқ,
Жон-дилим сенга тортиқ.
Тошданми ё харсангдан —
Юрагинг бунча қаттиқ.

**Акмал айтар нетарсан,
Йиғлаб ҳолдан кетарсан,
Меҳнат қилсанг пок, ҳалол,
Севганингга етарсан.**

**Булбул сайрар чаманда,
Жонон сенга мен банда.
Буриштириб юзингни,
Яна қилма шарманда!**

МУШТ КЕТДИ

Порахўр, ҳаром томоққа,
Ароқхўр, суюқоёққа,
Сурбет, суллоҳ, саёққа,
Роса бошлаб мушт кетди,
Қафтин тошлаб мушт кетди.

Ваъдабоз, ёлғончига,
Халқ мулкин талончига,
Шатта тушиб лунжига,
Роса бошлаб мушт кетди,
Қафтин тошлаб мушт кетди.

Хотинбозни мўлжаллаб,
Туҳматчига ўт қалаб,
Ҳасадгўйни шиббалаб,
Роса бошлаб мушт кетди,
Қафтин тошлаб мушт кетди.

Мақтанчоқ, бўйни ғозга,
Ўйин билмас дарбозга,
Қуруқ, баланд парвозга,
Роса бошлаб мушт кетди,
Қафтин тошлаб мушт кетди.

Тарозини бўш сурган,
Учдан бирини урган,
Акмал ҳам кўпни кўрган,
Қаллобларга мушт кетди,
Аммо бир мушт бўш кетди.

АЙТСАММИКАН Ё АЙТМАСАМ

Ёргинам ширин, дилбарлигини,
Сўзлари дуру, гавҳарлигини,
Мақтови катта дафтарлигини,
Айтсаммикин ё айтмасам.

Хонадонимга меҳрибонлигин,
Ёри, дўстимга хушхандонлигин,
Меҳр, шафқатда чин инсонлигин,
Айтсаммикин ё айтмасам.

Ёр билан бахтли, гўзал ошёним,
Беғубор тиниқ еру, осмоним,
Ёргинам ўзи қўшиқ, дostonим,
Айтсаммикин ё айтмасам.

Сизни юракдан яхши кўрганим,
Акмал жони деб кўплаб юрганим,
Меҳрингиз билан завққа тўлганим,
Айтсаммикин ё айтмасам.

Ёргинам ширин, дилбарлигини,
Сўзлари дуру, гавҳарлигини,
Мақтови катта дафтарлигини,
Айтсаммикин ё айтмасам.

ТУРСАНГ-ЧИ...

(Бир онанинг дангаса ўғлига айтганлари)

Ўғилгинам, баҳор келди турсанг-чи,
Илғорлардек дала томон юрсанг-чи.
Хуррак отиб ухлайсан ғафлатда,
Бу аҳволда албат ейсан шатта.
Мажлисларда кўкракка мушт урасан,
Пойдеворсиз уйни қандай қурасан?
Қандай анқов, қандай ялқовсан ахир,
Вақтинг кетгач, чиранишинг бир пақир.
Унутмагин ўтган йилги ҳолингни,
План тўлмай тортган оҳу зорингни.
Аввалида бўйин чўзиб мақтандинг,
Ҳовлиқишда ҳеч ким бўлмас сенга тенг.
Сен дединг ўшанда «қотирворамиз»,
Колхозни пахтага ботирворамиз.
Сифатли экамиз, чигит чиқар соз,
Ишонинг, сўзимда зарра йўқ пардоз.
Яратдими мўл ҳосилга зўр имкон,
Камчилик, хатодан қолмайди нишон.
Бутун куч, техника бўлар далада,
Ҳеч ким қолмайди четлаб панада.
Бажарамиз қурултойнинг қарорин,
Ишлатамиз пахтага бисотда борин.
Урнатамиз далада қаттиқ интизом,
Машъаллар сингари чиқарамиз ном!»
Қани энди ўша айтган зўр ваъда?
Ҳозиргача ҳамма ишинг палағда.
Унқир, чўнқир, текис эмас ерларинг,
Қайда қолди Омон полвон шерларинг.
Ўғит солиш эсингга ҳам келмайди,
Нега сенга ҳеч ким, ҳеч гап демайди.

Ариқларинг тўлган лою-балчиққа,
Хатоларинг бир дафтар, нуқсонинг жиққа.
Техниканг тайёрмас, ҳайдаш, экишга,
Беғамлик тегди-ку роса ҳам жонга.
Вақт ғанимат, илғорлардан ўрнак ол,
Қараб турмай бор кучингни ишга сол!
Ғайрат кўрсат, маҳкам боғлаб белингни,
Хурсанд қилгин сен ҳам юрту элингни!
Биласан-ку келгуси йил катта тўй,
Совғангни тайёрла, беғамликни қўй.
Танқид, таъналарни тингла, сол қулоқ,
Ташаббус қайнасин мисоли булоқ.
Бригаданинг ҳамон, қара, орқада,
Ужарлик зиёндир ишингга жуда.
Саҳий баҳор келди гул ҳидин сочиб,
Қутиб олгин тезроқ қучоғинг очиб.
«Оқ олтин»дан тоғ-тоғ бўлсин хирмонинг,
Хур меҳнатда ҳеч қолмасин армонинг.
Ўғилгинам, вақт ғанимат турсанг-чи,
Илғорлардек дала томон юрсанг-чи!
Ҳар нафасда босгин шердек илгари,
Жангда ғолиб қаҳрамонлар сингари.

О Т А Р Ч И Г А

Дайди отарчи номинг,
Йўқдир сира ороминг.
Сурбет, суюқоёқсан,
Қўними йўқ саёқсан.
Тутун чиқса бир жойдан,
Сакрайсан ариқ-сойдан.
«Дийдиё» ўқиб тўйда,
Хурофот, йиғлоқ куйда.
Аврайсан худди тулки,
Ҳаммага бўлиб кулги.
Топсанг анойи қўноқ,
Етиб ейсан суқаноқ.
Ҳаддан ошган хирасан,
Қистирмаса, юласан.
Давраларда ҳайқирдинг,
Маст туядек бақирдинг.
Изғийсан кеча-кундуз,
Борми сенда ҳеч рост сўз?
Отар бўлса тайёрсан,
Қўй-чи, жуда айёрсан.
Санъат пул топиш эмас,
«Якан» деб чопиш эмас,
Уни зор этолмайсан,
Қалб торин черотлмайсан.
Унутма шуни зинҳор,
Қўшиқ севмаган ким бор?
Санъат дилнинг пайванди,
Ширин ҳаётнинг қанди.
Яхши ҳофиз, созанда,
Пулга бўлмас ҳеч банда,

Тўйга айтса бир ишчи,
Пок юракли хизматчи,
Бориб шод эт дўстларинг,
Сурамай, «муллажиринг».
Чақа эмас, олқиш ол!
Виждонингни ишга сол.
Қилсанг ҳалол, соф меҳнат,
Элда топарсан иззат.

БИЛОЛМАЙ ҚОЛДИМ

Аввалида дўст деб қўлим ушлади,
Мурувват кўрсатиб кўнглим хушлади.
Сал ўтмасдан қийшайтирди юзини,
На сабаб бўлганин билолмай қолдим.

Ёки агёр отди тухмат бошимга,
Аҳдин бузиб ёр келмади қошимга.
Уясиз қуш каби учди-ю кетди,
Қаерга қўнганин кўролмай қолдим.

Ушбу дамдир, бошқа дамни дам демас,
Кўринишда ҳеч нарсадан кам эмас.
«Лип» этиб яшиндек йўқолди кўздан,
Сири-асрорини сўролмай қолдим.

Кейин билсам, ўзга ёрни топибди,
Бизни ташлаб, бошқага сўз қотишти.
Афсуски, фирибгар чиқди қўлимдан,
Вақт ўтди, дум патин юлолмай қолдим.

А П Р И Л Д И М

(«Хужум» пьесасидаги қаландар куйида)

Аё дўстлар, биродарлар,
Саман отимдан айрилдим.
Бузуқ кўприк туфайли,
Бекафан отимдан айрилдим.
Ҳамиша нўхтасин узган,
Тегиб охурини бузган,
Чопишда ҳаммадан ўзган,
Саман отимдан айрилдим.
Самангинам саҳар вақти кишнарни,
Қўшга қўшсам, жаҳл билан тишларди.
Ун кун боқиб, бир кун ишга чиқарсам,
Бошин чайқаб, тўрвасини тепарди.
Эй тулпорим, кимни тутсин уволинг,
Бузуқ кўприк бўлди сенинг заволинг,
Саман отим ўлди-кетди тупроқлаб,
Акмал қолди юракларин доғлаб.

ЁР БЎЛСАНГ

Лочин каби қанот ёзгин, ёр бўлсанг,
Шармандасан бебурд, беқарор бўлсанг.

Тўти қушдек шохдан шохга қўнмагин,
Ўз бағрингни ранда билан йўнмагин.

Қўнгил берма асло бефарқ жононга,
Яқинлашма дили қаро, ёмонга.

Гўзал дема ой бўлса ҳам ул барно,
Ҳақиқий гўзалдир оқила, доно.

Ким парвона бўлса асл ёрига,
Тани яйраб, роҳат қилар жонига.

Акмал дейди, қанот ёзгин, ёр бўлсанг,
Шармандасан, бебурд, беқарор бўлсанг.

ЎЗИНГНИ БОС

(Бир эркакнинг жанжалкаш хотинига айтганлари)

Ергинам, беҳудага
кўнгилни вайрон этма кўп,
Беҳаё сўзлар билан
ақлимни ҳайрон этма кўп!
Дод солиб, қувиб яна
кўчада сарсон этма кўп,
Алданиб агёрларга,
менга бўҳтон этма кўп!
Бос ўзингни, қайсарим,
шубҳангни дoston этма кўп!
Бу касалга, эй пари,
қайдан бўлибсан мубтало!
Катта тўйлар қилғумиз
Дардинга гар топсам даво,
Жонга тегди эрта-ю кеч
Майда гап ҳам можаро.
Алданиб агёрларга,
Менга бўҳтон этма кўп,
Бос ўзингни, қайсарим,
шубҳангни дoston этма кўп!
Эрка, тантиқ маҳвашим,
ёринг хижолатдан чиқар!
Еру дўстининг таънаси,
қайғу-маломатдан чиқар!
Сенга бўлган пок дилим
оқла, жароҳатдан чиқар,
Алданиб агёрларга,
менга бўҳтон этма кўп!
Бос ўзингни, қайсарим,
шубҳангни дoston этма кўп!

ТАКАСАЛТАНГ

Лойқа сувдан оқиб олдин хас келади,
Нокасларга эргашмаки паст келади.
Нодон ўғил топганига ичиб, қаранг,
Лойга ботиб ҳар кун уйга маст келади.

Уй қурилмас пўк ёғочнинг ходасига,
Ишонмангиз ёлғончининг ваъдасига.
Меҳнат севмас дайди, хира, ялқов ўғил
Қўли пахса, гап бермайди дадасига.

Кийимлари ола-була, қорин таранг,
Сўзлари ҳам аллақандай сохта «жаранг»,
Бу нусханинг асли номи такасалтанг,
Кулар уни масхаралаб ёшу-яланг.

Эл севади одобли фарзандини,
Ота сўзин оқлагувчи дилбандини.
Замонага чин вафодор йигит бўлинг,
Она севар оқ сут берган дилбандини.

БИР ИҒВОГАРГА

(Дилдаги қўшиқ)

Жим туролмас иғвогар, бағрингни тилмагунча,
Қуруқ бўҳтон кайфини завқ ила сурмагунча.
Чил-чил қилиб юракни, қаҳ-қаҳлаб кулмагунча,
Жирканч иғво халтаси, бўҳтон-ла тўлмагунча,
Охирида бўлиб фош, шарманда бўлмагунча.

Иғвогарда бўлмайди, зарра номус, ор, виждон,
Таг-тугини сўрсангиз сурбет, суллоҳ, жиғилдон.
Лаънат ўқир замона бундайларга ҳар қачон,
Жим туролмас иғвогар, бағрингни тилмагунча,
Қуруқ бўҳтон кайфини завқ ила сурмагунча.

Иўл қўймайди иғвога, Ватанимда адолат,
Иғвогарда бўлмайди зинҳор тинчлик, фароғат,
Акмал ростин айтади, иғвогардир касофат,
Жим туролмас иғвогар бағрингни тилмагунча,
Охирида бўлиб фош, шарманда бўлмагунча.

СЕВМАГАНГА СУЙКАЛМАНГ

Уз ёри бор йигитга,
Асло хумори бўлманг.
Учиб ширин сўзига,
Ошиғу зори бўлманг.
Чин юракдан севмаса,
Бирдан дилдори бўлманг.
Ташлаб кетар бир куни,
Йиғлаб овора бўлманг.
Севмаганга суйкалиб
Қўлда дутори бўлманг.
Қалбаки ошиқларнинг,
Қурсин қуруқ ғавғоси,
Юракда қолар доғи —
Бошга тушса савдоси.
Ишқига ҳеч ишонманг,
Ёлғон ҳамма даъвоси.
Вафоси йўқ кишининг,
Беҳуда ёри бўлманг.
Севмаганга суйканиб,
Қўлда дутори бўлманг.
Қалби тоза йигитга,
Майли, бўлинг парвона,
Эл олдида арзийди,
Унга бўлиш жонона.
Бирга қувноқ яшайсиз,
Меҳнат қилиб мардона,
Вафоси йўқ кишининг
Беҳуда ёри бўлманг,
Севмаганга суйканиб,
Қўлда дутори бўлманг.

ШОВҚИН-СУРОНЛАР

Бир колхозда так-такатум ноғора,
Қулоқлар динг яллалардан боғ ора.
«Экиб бўлдик, қойил қилдик, дўндирдик,
Ғалабани гаҳ деб қўлга қўндирдик.
Биринчи сорт лўппи пахта терамиз,
Гектаридан қирқ центнер берамиз.
Энди базм, ишрат қурсак арзийди.
Кўкрак кериб, ғоздек юрсак арзийди...
Қизиб кетди маншату ўйинлар,
Пуч ёнғоққа тўлдирилди қўйинлар.
Сўнг карталар қайта-қайта бузилди,
Чигит экиш резинкадек чўзилди.
Олатароқ нимжон ғўза ораси,
Энди нима бўлар бунинг чораси?..

Б Е З О Р М А Н

Безорман ароқхўр, суюқ улфатдан,
Вужуди қўланса қайғу-кулфатдан.
Мукка тушган кеча-кундуз ароққа,
Гап уқмас бундаин расво, шалоққа.
Мутлақо ишламас тайин бир жойда,
Маст-аласт думалар балчиқ ва лойда,
Шовқинидан қўни-қўшни тинимсиз,
Тунлари гўдаклар йиғлар уйқусиз.
Ҳамма чекар, бу бадмасдан изтироб,
Она бечоранинг жигари кабоб.
Ҳали вақт бор, ақлингни йиғ, ҳушёр бўл,
Ҳақиқий меҳрибон дўстларга ёр бўл.
Унутма, меҳнатдир дардинг давоси,
Бўлмаса хор қилар ароқ жафоси.
Безорман ароқхўр суюқ улфатдан,
Вужуди қўланса қайғу кулфатдан.

БЕҒУБОР КУЛГИ

Кулги қадрин билингиз,
Завққа тўлсин дилингиз
Озод, хуррам замонда
Қаҳ-қаҳ уриб кулингиз.

Кулги дарднинг давоси,
Еқимли хуш садоси,
Ором берар қалбларга,
Ҳамма кулги шайдоси.

Кулингиз дилдан ҳар чоқ,
Доим бўлинг хушчақчақ.
Севишли ҳур Ватанда
Кулгига очинг қучоқ.

Бахтдир кулги бахш этмоқ
Инсон кўнглин ёритмоқ,
Унутманг шуни зинҳор
Кулги қандан ширинроқ.

Кулгига кон, зўр ўлкам,
Ўзи чиройли, кўркам,
Кел, Акмал, кулишайлик,
Соғлиқ бўлур мустаҳкам.

Кулги қадрин билингиз,
Завққа тўлсин дилингиз,
Озод, хуррам замонда
Қаҳ-қаҳ уриб кулингиз.

Туроб Тўла. Дастёр қўшиқлар	5
---------------------------------------	---

УЛҚАМ БАЁТИ

Қўшиқ айтайлик	9
Октябрга шарафлар	10
Ушбу кун	11
Бахт яллasi	12
Ўзбекистоним	13
Ҳаёт завқи	14
Қаҳрамон бўлди	15
Таниш	16
Меҳр	17
Ўзбекистонга келинг	18
Қўшиғимда	19
Гулистонлар аро	21
Турналар	22
Миллионлар овози	23
Улуғвор кунлар қўшиғи	24
Ватан ишқи	26
Улкам баёти	28
Давримиз	29
Бўстонимга яраша	31
Чаманялла	32
Куйлайман	33
Кишилик бир боғ бўлса	34
Шонли партиям	35
Ленинни куйлайман	37
Муқаддас китоб	38
Улуғ Октябрь	39
Даврон қўшиғи	40
Бўстон диёрим	41
Ватаним	43
Ииллар	44
Армоним йўқ	45
Водийларингда	46
Довруғинг	47
Москвам	48
Яхшилик	49
Қалб сўзи	50
Совет фарзанди	51
Омон бўл	52
Чароғон Ўзбекистоним	53

Нур ўлкасига	54
Байроқдор	55
Ҳур диёрим	56
Бахтимиз	58

ЕШЛИК ҚЎШИҒИ

Ўргандим	59
Нон азиз	60
Ота насиҳати	61
Билим ол	62
Донолардан ўқиб	63
Отам	64
Муаллим	65
Еш ишчи қизлар	66
Солдатларга	67
Ешлик қўшиғи	68
Қамтарлик билан	69
Йигитлар	70
Таҳсин сизга	71
Москва қизларига	72
Қолхозимиз боғида	73
Комсомол марши	74
Ўзбекистон қизлари	75
Келинг	77
Текстилниг қизиман	79
Мирзачўл полвонлари	80
Чўлқувар йигит	82
Аёллар	83
Турсуной	85
Расул Ҳайдаров ҳақида қўшиқ	86
Инобат	87
Ҳунарим	88
ТошДУ йигит-қизлари	89
Қутлуғ бўлсин	91
Магазинчи қиз қўшиғи	92
Жиззах чўллари	94
Шофёрлар	95
Ўрмончилар қўшиғи	96
Тўй лапар	97
Қандай яшн	98
Тилла қўй	99
Қалб садоси	100
Халқ фарзанди	101
Бирга куйлайлик	102

Капитан қиз қўшиғи	104
Сувчи йигитга	106
Ўзбекистон комсомолнга	107
Ўйин лапарн	110
ГАИ	111

ОЛТИН ҚУЛЛИ ПАХТАКОРИМ

Меҳнат аҳли	113
Янги ер таронаси	114
Келдилар	115
Ўргилай	116
Катта карвон қўшиғи	117
Озод диёринг	118
Карвон келади	119
Равон бўлсин	120
Пахтакорим	121
Гулдаста	122
Шухратинг	123
Юлдузим	124
Кўкка етсин хирмонинг	125
Гул диёрим шухрати	126
Барақалла	127
Сувчиларга	128
Олтин далалар	130
Пахтазоримга келинг	131
Теримчилар термаси	132
Марказий Фарғонага	134
Пахтакорлар доврўғи	135
Тожихон	136
Тўй устига тўй бўлсин	138
Ойбўстон	139
Пахтакор Ўзбекистон	140
Давр термалари	142
Сирдарё қизи	143
Ўйнаб-кулинг	144
Чўпоним	145
Бизнинг қишлоқ	146
Кандингни ур пахтакорим	147
Ҳормангиз	149
Баҳор таронаси	150
Майдонга чиқ	152
Шодлик қўшиғи	153
Чинозим	154
Виждон амри	156

Баҳор келди	159
Оромимсан ўзгинанг	160

САОДАТЛИ ВАТАНДА

Дўстларим	161
Омонми?	162
Салом	163
Дўстлар жамоли	164
Саодатли Ватанда	165
Дўстлик таронаси	166
Олқиш	167
Меҳмоним	168
Поль Робсонга	169
Яхши ном	170
Нурафшон Тожикистонсан	171
Нурчилар	174
Тошкентим метросида	175
Москва — Ханой	176

МУҲАББАТ ЮЛДУЗИ

Жондан азиз	178
Дил куйи	179
Муҳаббат юлдузи	180
Парвонаман	181
Муҳаббатингдан	182
Келмадинг	183
Айтайин	184
Деманг	185
Айтишув	186
Севганим-севган	187
Сизни кўргандан бери	188
Қарорим ўша-ўша	189
Гулчеҳра ёр	190
Мунча кўзинг қоп-қора?	191
Соғиндим-ку	192
Кўнглима	193
Севмасмидинг	194
Жононим	195
Интизорман	196
Оташингда	197
Ўхшатдим	198
Куйдирма ёр	199
Тозагул	200

Меҳр-вафо	201
Учратдим	202
Кимга айтай	203
Кўзингдан	204
Мунча мени қийнамасанг	205
Иўқдир армоним	206
Уйна	207
Ойгулим	209
Хуморман	210
Ёрга атаб	211
Лапар	212
Келин тушган оқшомда	213
Елғиз ўзинг севганим	214
Мунча лобар	215
Азизим	216
Қайдасан	217
Келдию кетгани йўқ	218
Гул юзли ёр	219
Тасаддуқман	220
Ёр яхши	221
Ишқига нқрор	222
Бўлмас	223
Қизларга	224
Кўрган сари	225
Юзинг	226
Мен бир қизни учратдим	227
Анорхон	228
Ўзингга	229
Ун саккизда ёр ёши	230
Сени ўйлайман	231
Мақтайман	232
Сенга	233
Оромижон	234
Устина	235
Демадинг	236
Пок севги	237
Дилдорим	238
Соҳибжамолим	239
Санъаткор қизга	240
Қизларжон	241
Дуторим	242
Жигарбандим	243
Келур меҳмоним	244
Юмалаб-юмалаб	246
Ким керак?	247

Ишқ китобин ким битган?	248
Учратмасин	249
Пахтазор шунқорига	250
Тасаддуқ	251
Кел	252
Ер деганда	253
Узгинанг	254
Икки юрак	255
Баҳоримсан	256

БАХТИЁРЛАР ҚУШИҒИ

Бизники	257
Раҳмат советлар халқига	258
Ғолиблар лапар	259
Давр таронаси	260
Ассалом	261
Янги йил қўшиғи	262
Мардларга	263
Ўзбекистон дарёси	264
Марғилон луччаги	265
Зарафшон	266
Бўстонлиқ	267
Фарғонам	268
Суҳ	269
Азиз Ватаним	270
Дуторсан	271
Қалбим яйрайди	272
Гул ишқи	273
Қилпиллама	274
Озод Шарқнинг қизиман	275
Саёҳатнома	276

ҲАЖВИЯ ОШНО МЕНГА

Қулоқ сол	281
Қаймоқ	282
Бевафо ёр алами	283
Тухматчи бўлгай шармисор	284
Найлайин	285
Бормисан?	286
Аҳдингни бузма	288
Ҳазил қўшиқ	289
Айрилма	290

Гапирсанг-чи	291
Узгарган эчки	292
Сен бўлмасанг ёнимда	294
Дангаса	296
Тухмат ва Илон	297
Лаъли бадахшон	301
Дедим, деди	303
Соғувчи билан мудир лапарни	305
Илғор хотини ва дангаса эр лапарни	307
Бир қўпол мансабдорга	309
Унда севги на қилсин	310
Йиғлоқи ошиқ	311
Мушт кетди	313
Айтсаммикан ё айтмасам	314
Турсанг-чи	315
Отарчига	317
Билломай қолдим	319
Айрилдим	320
Ер бўлсанг	321
Узингни бос	322
Такасалтанг	323
Бир иғвогарга	324
Севмаганга суйқалманг	325
Шовқин-суронлар	326
Безорман	327
Беғубор кулги	328

На узбекском языке

АКМАЛ ПУЛАТ

Мои напевы

Стихи и песни

Редактор *Т. Норов*

Рассом *А. Бобров*

Расмлар редактори *И. Кириакиди*

Техн. редактор *Е. Потапова*

Корректор *Ш. Собирова*

ИБ № 1285

Босмахонага берилди 02.05.80. Босишга рухсат этилди 12.11.80. Формати 70×108^{1/2}_{мм}. Босмахона қоғози № 1. Адабий гарнитур. Юқори босма. Шартли босма л. 12,25. Нашр л. 9,21 + 0,15 вкл. Тиражи 25000. Заказ № 313. Ваҳоси 1 с. 10 т.

Ғафур Ғулум номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти. 700129, Тошкент, Навоий кўчаси, 30.

Ўзбекистон ССР Нашриётлар, полиграфия ва китоб савдоси ишлари Давлат Комитетининг Тошкент „Матбуот“ полиграфия ишлаб чиқариш бирлашмасининг 1-босмахонаси. Тошкент, Ҳамза кўчаси, 21.